

รายงานการวิจัย

ความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ : กรณีศึกษา
เจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงาน ลูกค้าในสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่
ควบคุมกฎหมายใน 10 จังหวัดทั่วประเทศ

สำหรับ

ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.)

โทรศัพท์ 0-2354-5346 โทรสาร 0-2354-5347

เสนอโดย

ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน

(ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

592/3 ซอยรามคำแหง 24 หัวหมาก บางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์ 0-2719-1543 โทรสาร 0-2719-1067

www.anchor.au.edu

(ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.)

มหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.))

พฤษภาคม 2552

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.) ร่วมกับ ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.) มหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ให้ดำเนินโครงการสำรวจความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ : กรณีศึกษาเจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงาน ลูกค้าในสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมายใน 10 จังหวัดทั่วประเทศ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อที่จะรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการสนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง ทั้งนี้ได้ศึกษาการรับรู้ และทัศนคติต่อกฎหมายสถานบันเทิง รวมถึงพฤติกรรมในการปฏิบัติตามกฎหมาย ปัญหา และผลกระทบของกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ โดยประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งเป็นระเบียบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Methodology) ในการดำเนินโครงการวิจัย โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ เจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงาน ประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย จาก 10 จังหวัดทั่วประเทศ จำนวน 5,139 ตัวอย่าง

โครงการนี้ ได้ดำเนินการระหว่างวันที่ 25 มีนาคม – 19 พฤษภาคม 2552 ผลการศึกษาสรุปพอสังเขปได้ดังนี้

1. การรับทราบต่อประกาศที่ให้สถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่

จากการสำรวจ พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการมีสัดส่วนในการรับทราบต่อประกาศที่ให้สถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่สูงสุด โดยเกินร้อยละ 90 เมื่อเทียบกับกลุ่มประชาชน และพนักงานซึ่งทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีสัดส่วนในการรับทราบที่ใกล้เคียงกัน

2. ผลของการประกาศให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่

จากการสำรวจทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า ทุกกลุ่มเห็นว่า หลังจากที่มีประกาศให้สถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่ มีบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงดีขึ้น ซึ่งกลุ่มผู้ประกอบการ และกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีสัดส่วนสูงสุดเกือบ 4 ใน 5 แต่กลุ่มประชาชนมีสัดส่วนที่ระบุว่าดีขึ้นน้อยที่สุด

ในขณะที่ตัวอย่างทุกกลุ่มมีความมั่นใจมากขึ้นว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยจากปัญหาเพลิงไหม้ โดยที่กลุ่มพนักงาน ผู้ประกอบการ และเจ้าหน้าที่ที่มีสัดส่วนที่เกินร้อยละ 50 แต่สำหรับกลุ่มประชาชนมีสัดส่วนน้อยที่สุดคือประมาณ 1 ใน 3 อีกทั้งกลุ่มประชาชนกว่าครึ่งหนึ่งยังไปใช้บริการเหมือนเดิม ถึงแม้ว่าจะมีประกาศฉบับนี้ขึ้นมาแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มผู้ประกอบการที่ระบุว่าจำนวนลูกค้าก็ยังคงเท่าเดิมอยู่ ในขณะที่เดียวกันประชาชนประมาณ 2 ใน 3 รู้สึกว่าตัวเองได้รับการปกป้องมากขึ้น อีกทั้งยังได้รับการยอมรับจากลูกค้า และส่วนใหญ่ก็พอใจด้วย หลังจากที่มีประกาศฉบับนี้ขึ้นมา

3. ความคิดเห็นต่อการมีกฎหมายให้สถาบันเทিংเป็นเขตปลอดบุหรี่

จากการสำรวจทั้ง 4 กลุ่ม เห็นว่าควรสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ต่อไป โดยเฉพาะในกลุ่มของประชาชนและเจ้าหน้าที่มีสัดส่วนในการสนับสนุนมากกว่า 4 ใน 5 เนื่องจากทำให้สุขภาพดีขึ้น หายใจสะดวกขึ้น เป็นผลดีต่อคนรอบข้าง อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มในสัดส่วนไม่ถึงกึ่งหนึ่ง มั่นใจว่ามาตรการนี้จะได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป ยกเว้นกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่สัดส่วนมั่นใจมีเกินร้อยละ 60 อีกทั้งยังเห็นด้วยว่าควรมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอที่จะทำให้สถาบันเทিংเป็นเขตปลอดบุหรี่

4. การปฏิบัติตามกฎหมายที่ให้สถาบันเทিংที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่

ผลสำรวจ พบว่า หลังจากที่มีกฎหมายให้สถาบันเทিংที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่ ก็ยังพบว่า มีผู้ที่ยังฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวอยู่ จากการสำรวจกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่มแล้ว ถึงแม้จะมีในสัดส่วนที่ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง แต่ก็ถือว่ายังมีสัดส่วนที่สูงอยู่พอสมควร และผู้ที่ฝ่าฝืนก็ปฏิบัติตามคำเตือน หรือบอกกล่าวเป็นบางครั้ง เป็นที่น่าสังเกต คือ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ตัวอย่างประชาชน พนักงาน และเจ้าหน้าที่โดยรวมไม่เคยพบเห็นรูปแบบส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถาบันเทিংใดๆ เลย ในสัดส่วนประมาณ 4 ใน 5

5. การรับรู้/รับทราบเกี่ยวกับการสูบบุหรี่

กลุ่มประชาชนยังไม่ทราบถึงบทลงโทษของการสูบบุหรี่ในสถาบันเทিংที่ติดแอร์ประมาณ 3 ใน 4 ซึ่งมีสัดส่วนสูงมาก ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการ ที่ไม่ทราบบทลงโทษนั้น มีประมาณร้อยละ 43.9 อย่างไรก็ตาม มีตัวอย่างในกลุ่มประชาชน ผู้ประกอบการ และพนักงาน นั้น ยังได้รับความรู้/ข่าวสารไม่เพียงพอเกี่ยวกับประกาศสถานบันเทিংเป็นเขตปลอดบุหรี่ ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งส่วนใหญ่ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับบทลงโทษ โรคที่เกิดจากบุหรี่ เป็นต้น

จากการสำรวจ คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. เนื่องจากการรับทราบต่อมาตรการให้สถาบันเทিংเป็นเขตปลอดบุหรี่ มีแนวโน้มที่ดีขึ้นเรื่อยๆ แต่ในขณะเดียวกัน ก็ยังมีผู้ฝ่าฝืนกฎหมายอยู่ ดังนั้น ทางหน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้องก็ควรจเร่งประชาสัมพันธ์หรือรณรงค์ให้กับประชาชน หรือบุคคลอื่นให้รับทราบทั่วถึงกัน เกี่ยวกับมาตรการดังกล่าว รวมถึงบทลงโทษ และโรคต่างๆ ที่เกิดจากการสูบบุหรี่ เพื่อที่ในอนาคตจะมีผู้ฝ่าฝืนกฎหมายน้อยลง หรือไม่มีเลย
2. จากผลการสำรวจ พบว่า ตัวอย่างให้การสนับสนุน และมีความมั่นใจว่ามาตรการนี้ จะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลต่อไป จากจุดนี้ ดังนั้น ทางหน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้องควรจเร่งประชาสัมพันธ์หรือรณรงค์ให้กับประชาชนตระหนักถึงพิษภัยจากบุหรี่ งดวันบุหรี่มือสอง รวมถึงห่วงใยสุขภาพของตนเองและคนรอบข้าง
3. หน่วยงาน/บุคคลที่เกี่ยวข้องควรออกบทลงโทษ และเข้มงวดกับผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมายทั้งในส่วนของผู้ที่สูบบุหรี่ หรือผู้ที่อนุญาตให้สูบบุหรี่ในสถาบันเทিংที่ติดแอร์

คำนำ

โครงการสำรวจความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ : กรณีศึกษาเจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงาน ลูกค้าในสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมายใน 10 จังหวัดทั่วประเทศ เป็นการสำรวจเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อกฎหมายสถานบันเทิง รวมถึงพฤติกรรมในการปฏิบัติตามกฎหมาย เสนอต่อศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.) อันจะเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการสนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป

รายงานฉบับนี้ นำเสนอการรับรู้ และทัศนคติต่อกฎหมายสถานบันเทิง พฤติกรรมในการปฏิบัติตามกฎหมาย ปัญหา และผลกระทบของกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ รวมถึงนำเสนอผลการเปรียบเทียบทัศนคติที่มีต่อกฎหมายดังกล่าวที่ได้ทำการสำรวจมาแล้วในปี 2549 และ 2551 คณะผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานฉบับนี้จะสะท้อนสถานการณ์ที่แท้จริง และเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

อนึ่ง โครงการสำรวจวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยความร่วมมือจากคณะทำงานในการร่วมกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานวิจัย รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาแสดงความคิดเห็นในแบบสอบถาม ซึ่งศูนย์วิจัยความสุขชุมชน ขอขอบพระคุณทุกฝ่าย มา ณ โอกาสนี้

คณะผู้วิจัย
ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	ก
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	จ
บทที่ 1	1
บทนำ	1
ที่มาของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ในการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
บทที่ 2	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
บทที่ 3	10
ระเบียบวิธีวิจัย	10
ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)	10
กลุ่มประชากรเป้าหมาย (Target Population) และขนาดตัวอย่าง	10
การสุ่มตัวอย่าง (Sampling Method)	10
เครื่องมือวัด (Measurement)	11
สถิติที่ใช้และการแปลผล	12
การควบคุมคุณภาพของงานวิจัย	13
บทที่ 4	14
ผลการสำรวจ	14
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	14
ตอนที่ 2 ผลสำรวจจากประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง	18
ตอนที่ 3 ผลสำรวจจากเจ้าของ/ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง	35
ตอนที่ 4 ผลสำรวจจากพนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง	50
ตอนที่ 5 ผลสำรวจจากเจ้าหน้าที่ (สาธารณสุข ควบคุมโรค และตำรวจ)	63
ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ	72
บทที่ 5	77
บทสรุป และอภิปรายผล	77
ภาคผนวก	84
แบบสอบถาม	84

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มประชากรเป้าหมาย	15
2	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุอาชีพประจำ และหน่วยงานที่สังกัด จำแนกตามกลุ่มประชากรเป้าหมาย	17
3	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างประชาชนที่ระบุรายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน ผลสำรวจกลุ่มประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง	17
4	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุประเภทสถานบันเทิงที่ใช้ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	18
5	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	18
6	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมการสูบบุหรี่	19
7	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อการประกาศของกระทรวงสาธารณสุขให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ.51)	19
8	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ก่อนที่จะมีการประกาศให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ และตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 (เฉพาะตัวอย่างที่สูบบุหรี่)	20
9	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความถี่ในการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (เฉพาะตัวอย่างที่เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)	20
10	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการถูกตักเตือนโดยบุคคลต่างๆ และการปฏิบัติตามคำเตือน (เฉพาะตัวอย่างที่เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)	21
11	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุวิธีที่ได้บุหรี่หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบแบบมีควันที่สูบในสถานบันเทิง (เฉพาะตัวอย่างที่เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)	21
12	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ตามสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (เฉพาะตัวอย่างที่เคยสูบบุหรี่ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	21
13	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลที่ได้รับจากการประกาศให้สถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่	22
14	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป	24
15	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป	25

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่	26
17	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความชัดเจนของป้ายห้ามสูบบุหรี่เมื่อเข้าไปในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ครั้งล่าสุด ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา	26
18	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา	27
19	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการบอกเตือนแก่ผู้สูบบุหรี่ของเจ้าของหรือพนักงานประจำร้าน (เฉพาะตัวอย่างที่เคยพบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)	27
20	ค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการบอกเตือนแก่ผู้สูบบุหรี่โดยตัวท่านเอง (เฉพาะตัวอย่างที่เคยพบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)	27
21	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่เคยไปใช้บริการตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	28
22	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความรู้สึกรู้สึกอึดอัดรำคาญ ถ้าหากพบเจอการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ซึ่งละเมิดต่อกฎหมาย)	28
23	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการปฏิบัติ ถ้าหากพบเจอการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ซึ่งละเมิดต่อกฎหมาย)	29
24	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการบอกกล่าว/ตักเตือนต่อผู้กระทำผิด ถ้าหากพบเจอการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ซึ่งละเมิดต่อกฎหมาย)	29
25	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการแจ้งต่อพนักงาน/เจ้าของร้าน ถ้าหากเจอการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ซึ่งละเมิดต่อกฎหมาย)	29
26	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการแจ้งเบาะแส ถ้าหากพบเห็นว่ามีสถานบันเทิงละเมิดกฎหมายโดยปล่อยให้มีการสูบบุหรี่ภายในร้าน	30
27	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อบทลงโทษของการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์	31
28	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบของการได้รับ “ควันบุหรี่มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	32
29	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อผลเสียของการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	32
30	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงในกลุ่มบุคคลต่างๆ ของกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	33

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
31	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเพียงพอในการได้รับความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	33
32	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” ของหน่วยงานต่างๆ	33
33	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นต่อมาตรการ/กิจกรรมต่างๆ	34
34	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	34
	ผลสำรวจกลุ่มเจ้าของ/ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง	
35	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ	35
36	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่	37
37	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	37
38	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อการประกาศของกระทรวงสาธารณสุขให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ.51)	37
39	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบของพนักงานต่อการประกาศของกระทรวงสาธารณสุขให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ.51)	38
40	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ตามสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	38
41	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความพึงพอใจของลูกค้าหลังจากมีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	39
42	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการยอมรับจากลูกค้าที่สูบบุหรี่ หลังจากมีห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	40
43	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลที่ได้รับจากการประกาศให้สถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่	40
44	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลที่เกิดขึ้น หลังจากการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	41
45	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้าน (ส่วนที่ติดแอร์) หลังจาก 11 ก.พ.51	41
46	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการบอกเตือนแก่ลูกค้าที่สูบของเจ้าของหรือพนักงานประจำร้าน (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่า มีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านส่วนที่ติดแอร์)	42
47	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความขัดแย้งระหว่างลูกค้ากับพนักงานหรือเจ้าของร้าน (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่า มีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านส่วนที่ติดแอร์ และเคยบอกเตือนลูกค้า)	42

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
48	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ กรณีที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามิใช่ลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านส่วนที่ติดแอร์)	42
49	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีพนักงานในร้านสูบบุหรี่หรือใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบที่มีควันในร้าน (ส่วนที่ติดแอร์) หลังจากวันที่ 11 ก.พ.51	42
50	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อบทลงโทษของการละเมิดกฎหมายหรือมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์	43
51	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบของการได้รับ “ควันบุหรี่มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	44
52	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเพียงพอในการได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	44
53	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” ของหน่วยงานต่างๆ	44
54	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อผลเสียของการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	45
55	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลต่อธุรกิจสถานบันเทิง หลังจากที่มีการใช้กฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ (ที่ติดแอร์)	45
56	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความต้องการสิ่งต่างๆ หลังจากมีกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่แล้ว	46
57	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป	47
58	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป	48
59	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อทำให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่	48
60	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงในกลุ่มบุคคลต่างๆ ของกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	49
61	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า	
ผลสำรวจกลุ่มพนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง		
62	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตำแหน่ง/หน้าที่ในสถานประกอบการ	50
63	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่	50
64	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	50
65	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อการประกาศของ กระทรวงสาธารณสุข ให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” (เริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่ 11 ก.พ.51)	51
66	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการตีตประกาศหรือสัญลักษณ์ที่ สถานบันเทิงเพื่อให้ผู้มาใช้บริการทราบว่าเป็นสถานบันเทิงปลอดบุหรี่	51
67	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตาม ข้อห้ามในการสูบบุหรี่ที่สถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	52
68	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความพึงพอใจของลูกค้าหลังจากมีการ ห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	53
69	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการยอมรับจากลูกค้าที่สูบบุหรี่ หลังจากมี การห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	53
70	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลที่ได้รับจากการประกาศให้สถาน บันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่	54
71	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลดีที่เกิดขึ้น หลังจากการห้ามสูบบุหรี่ใน สถานบันเทิง	54
72	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีลูกค้าสูบบุหรี่หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบ แบบมีควันประเภทอื่นๆ ในร้าน (ส่วนที่ติดแอร์) หลังจาก 11 ก.พ.51	55
73	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการบอกเตือนแก่ลูกค้าที่สูบบุหรี่ (เฉพาะ ตัวอย่างที่ระบุว่า มีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านส่วนที่ติดแอร์)	55
74	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความขัดแย้งกับลูกค้า (เฉพาะตัวอย่างที่ ระบุว่า มีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านส่วนที่ติดแอร์ และเคยบอกเตือนลูกค้า)	55
75	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ กรณี ที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่า มีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านส่วนที่ติดแอร์)	55
76	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขาย บุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่ทำงานอยู่ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	56
77	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบของการได้รับ “ควันบุหรี่มือ สอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	57
78	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการทำให้เกิดความรำคาญ หากมีการสูบ บุหรี่ในสถานบันเทิง	57

สารบัญญัตราสาร (ต่อ)

ตาราง		หน้า
79	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะอาการที่เป็นขณะที่ทำงานในสถานประกอบการแห่งนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	58
80	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะอาการ หลังจากมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	58
81	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป	59
82	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป	60
83	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่	60
84	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเพียงพอในการได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	61
85	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” ของหน่วยงานต่างๆ	61
86	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นต่อมาตรการ/กิจกรรมต่างๆ	61
87	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อผลเสียของการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	62
88	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงในกลุ่มบุคคลต่างๆ ของกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	62
89	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	62
	ผลสำรวจกลุ่มเจ้าหน้าที่ (สาธารณสุข ควบคุมโรค และตำรวจ)	
90	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความถี่ในการติดตามข่าวสารผ่านทางสื่อต่างๆ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา	63
91	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุประเภทของสื่อที่ติดตามข่าวสารต่างๆ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	63
92	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุประสบการณ์การใช้บริการในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา	64
93	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (เฉพาะตัวอย่างที่เคยใช้บริการในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)	64
94	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการออกตรวจสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
95	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ในขณะที่ออกตรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่เคยออกตรวจสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา	65
96	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลที่ได้รับจากการประกาศให้สถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่	66
97	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุรูปแบบการรณรงค์ หรือมาตรการต่าง ๆ ในหน่วยงานเกี่ยวกับการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	66
98	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อออกตรวจสถานบันเทิงให้ปลอดบุหรี่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	67
99	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุระดับความร่วมมือจากสถานประกอบการ ในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน	67
100	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศ เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป	69
101	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป	69
102	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือ มาตรการต่าง ๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่	70
103	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเหมาะสมต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ในช่วงที่ผ่านมา	70
104	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความชัดเจนของป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถาน บันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา	70
105	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขาย บุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่เคยไปตรวจหรือไปใช้บริการ ตั้งแต่เดือน มกราคม 2552 เป็นต้นมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	71
106	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ใน สถานบันเทิงในกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ของกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	71
107	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นต่อมาตรการ/กิจกรรมต่าง ๆ	71
108	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการ สูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	72
	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ	
109	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อการประกาศของ กระทรวงสาธารณสุข ให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” (เริ่มบังคับใช้ ตั้งแต่ 11 ก.พ.51) จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ	74

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตาราง		หน้า
110	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถาน บันเทิง นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ.2551 จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ	74
111	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความรู้สึกมั่นใจที่สถานบันเทิงจะ ปลอดบุหรี่มากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้ นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถาน บันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ.2551 จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการ สำรวจ	74
112	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความพึงพอใจของลูกค้าหลังจากมีการ ห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ	75
113	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการยอมรับจากลูกค้าที่สูบบุหรี่ หลังจากมี การห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ	75
114	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ กรณี ที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ	75
115	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศ เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ	76
116	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ใน สถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อไป จำแนกตาม กลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ	76
117	แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือ มาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ จำแนก ตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ	76

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาของโครงการ

สืบเนื่องจากประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 18 มีผลบังคับใช้ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551 เรื่องการห้ามสูบบุหรี่ในผับ บาร์ และสถานบริการอื่นๆ ร้านอาหารในบริเวณที่ไม่มีระบบปรับอากาศ ตลาด และสถานที่สาธารณะต่างๆ ตามประกาศฉบับที่ 17 ข้อ 2 (22) ข้อ 22.1-22.6 ต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด โดยในบริเวณที่ติดเครื่องปรับอากาศต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด ส่วนในบริเวณที่ไม่ติดเครื่องปรับอากาศ ต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ แต่สามารถจัดเขตสูบบุหรี่ได้ (กลุ่มงานควบคุมการบริโภคยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำนักโรคไม่ติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข , 2551.) ประการหนึ่งที่คนส่วนใหญ่ไม่เข้าไปเที่ยวในสถานบันเทิงจำพวก ผับ บาร์ ดิสโก้เทค เพราะหมื่นควันบุหรี่ อึดอัด หายใจไม่ออก เพราะสถานที่เหล่านั้นมักจะมืดทึบ มีการระบายอากาศออกค่อนข้างน้อย และมีควันบุหรี่ลอยคลุ้งกระจายทั่วไป ผู้คนในสถานที่ดังกล่าวจึงต้องสูดควันบุหรี่เข้าสู่ร่างกายตลอดเวลา แม้ว่าตนเองจะไม่ได้สูบบุหรี่ก็ตาม โดยเฉพาะพนักงานของร้านที่ต้องสูดรับควันบุหรี่อย่างน้อย 8 ชั่วโมงต่อวัน ส่งผลให้พนักงานเหล่านี้มีสุขภาพทรุดโทรมและเจ็บป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจเป็นจำนวนมาก

จากผลการสำรวจในปี 2549 และปี 2551 ที่ผ่านมา พบว่า ภายหลังจากที่มีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง ส่วนใหญ่ทั้งกลุ่มผู้ประกอบการสถานบันเทิง พนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิงและกลุ่มประชาชนที่ไปใช้บริการสถานบันเทิงนั้น มีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกันและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ที่จะสนับสนุนให้มีกฎหมายดังกล่าว และพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมายเนื่องจากส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในการปฏิบัติตาม ลูกค้าส่วนใหญ่ให้การยอมรับ และกลุ่มที่ใช้บริการสถานบันเทิงก็อยากที่จะมาใช้บริการเพิ่มมากขึ้น และที่สำคัญพนักงานส่วนใหญ่ยังระบุว่าภายหลังจากมีกฎหมายดังกล่าว ทำให้อาการที่เกิดจากการทำงานในสถานบันเทิง เช่น ไอ เจ็บคอ แสบตา ลดลง ซึ่งไม่สอดคล้องกับความตระหนักถึงอาการก่อนที่จะมีการออกกฎหมาย ในการสำรวจครั้งนี้ นอกจากจะทำการศึกษาใน 3 กลุ่มเดิมที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวแล้ว ยังได้เพิ่มการศึกษากับกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่ควบคุมกฎหมาย ได้แก่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่ในสำนักงานควบคุมโรค และสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ เพื่อให้ได้มุมมองที่ครอบคลุมและการปฏิบัติตามกฎหมายให้บรรลุผลต่อไป

บัดนี้ การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าวได้ออกมาครบ 1 ปีแล้ว ศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.) ร่วมกับมูลนิธิธรรมาภิบาลเพื่อการไม่สูบบุหรี่ จึงเห็นควรให้มีการดำเนินการสำรวจความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ : กรณีศึกษาเจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงาน ประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมายใน 10 จังหวัดทั่วประเทศ ขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประเมินผลนโยบายและกฎหมายดังกล่าวอันจะนำไปสู่การพัฒนากฎหมายต่อไป

ดังนั้น ทางศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ ได้มอบหมายให้ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ตามระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อให้ได้ข้อมูลการรับทราบ ทศนคติต่อกฎหมาย พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ รวมถึงปัญหาและผลกระทบของกฎหมายในมุมมองของผู้ประกอบการ พนักงาน ประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อสำรวจการรับรู้ และทัศนคติต่อกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ของผู้ประกอบการ พนักงาน ประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย
2. เพื่อสำรวจพฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ของสถานบันเทิงต่างๆ (ผับ บาร์ ดิสโก้เทค คาราโอเกะ และสถานบริการอาบอบนวด)
3. เพื่อสำรวจปัญหา และผลกระทบของกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ในมุมมองของผู้ประกอบการ พนักงาน ประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย
4. เพื่อสำรวจความคิดเห็น และความหวังต่อการแก้ไขปัญหาการสูบบุหรี่ในสังคมไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา สามารถจำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้
  - 1.1 กลุ่ม “ประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิง” มีประเด็นสำคัญ ดังนี้
    - ประเภทสถานบันเทิงที่ใช้บริการ อาทิ คาราโอเกะ ผับ-บาร์ ดิสโก้เทค สถานอาบอบนวด เป็นต้น
    - พฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
    - การรับทราบต่อกฎหมายที่กำหนดให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่
    - พฤติกรรมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง รวมถึงการถูกบอกกล่าวตักเตือนจากพนักงาน
    - ผลที่เกิดขึ้นภายหลังจากมีกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ อาทิ ปัญหาอุปสรรค ความต้องการใช้บริการ สภาพแวดล้อมภายในร้าน สุขภาพของตนเอง เป็นต้น
    - ความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ อาทิ การสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามความมั่นใจต่อมาตรการดังกล่าว ความคิดเห็นต่อมาตรการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง และข้อเสนอแนะแนวทางการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง
    - การพบเห็นป้ายห้ามสูบบุหรี่ การส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิง
    - การรับทราบถึงผลเสียจากการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง และอันตรายที่เกิดจากควันบุหรี่
  - มือสอง
    - การได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับการประกาศให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่
  - 1.2 กลุ่ม “เจ้าของ/ผู้ประกอบการสถานบันเทิง” มีประเด็นสำคัญ ดังนี้
    - ข้อมูลเกี่ยวกับสถานบันเทิง อาทิ ประเภทสถานบันเทิง จำนวนพนักงานทั้งหมดในสถานบันเทิงที่ดูแล จำนวนลูกค้าสูงสุดที่สามารถให้บริการในร้าน สัดส่วนของลูกค้าคนไทย และชาวต่างชาติที่มาใช้บริการในร้าน
    - พฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
    - การรับทราบต่อกฎหมายที่กำหนดให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่
    - ผลที่เกิดขึ้นภายหลังจากมีกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ อาทิ ปัญหาอุปสรรค ความพึงพอใจ การยอมรับของลูกค้า สภาพแวดล้อมภายในร้าน การปฏิบัติตามของลูกค้า สุขภาพของคนในร้าน เป็นต้น
    - การบอกกล่าวตักเตือนของพนักงานหากพบว่าลูกค้าสูบบุหรี่ในร้าน

มือสอง

- การรับทราบถึงผลเสียจากการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง และอันตรายที่เกิดจากควันบุหรี่
- การได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับการประกาศให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่
- การพบเห็นการส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิง
- ความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ อาทิ การสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตาม

ความมั่นใจต่อมาตรการดังกล่าว และข้อเสนอแนะแนวทางการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

1.3 กลุ่ม “พนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง” มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

- ข้อมูลเกี่ยวกับสถานบันเทิง อาทิ ประเภทสถานบันเทิง จำนวนพนักงานทั้งหมดในสถานบันเทิงที่ดูแล จำนวนลูกค้าสูงสุดที่สามารถให้บริการในร้าน ตำแหน่ง/หน้าที่ในสถานบันเทิง สัดส่วนของลูกค้าคนไทย และชาวต่างชาติที่มาใช้บริการในร้าน

- พฤติกรรมการสูบบุหรี่ และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- การรับทราบต่อกฎหมาย และการติดประกาศ/สัญลักษณ์ที่ให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอด

บุหรี่

- ผลที่เกิดขึ้นภายหลังจากมีกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ อาทิ ปัญหาอุปสรรค ความพึงพอใจ การยอมรับของลูกค้า สภาพแวดล้อมภายในร้าน การปฏิบัติตามของลูกค้า สุขภาพของคนในร้าน เป็นต้น

- การบอกกล่าวตักเตือนของพนักงานหากพบว่าลูกค้าสูบบุหรี่ในร้าน
- การพบเห็นป้ายห้ามสูบบุหรี่ การส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิง
- อาการที่เกิดขึ้นจากการทำงานในสถานบันเทิง
- ความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ อาทิ การสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตาม

ความมั่นใจต่อมาตรการดังกล่าว ความคิดเห็นต่อมาตรการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง และข้อเสนอแนะแนวทางการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

- การรับทราบถึงผลเสียจากการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง และอันตรายที่เกิดจากควันบุหรี่

มือสอง

- การได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับการประกาศให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่

1.4 กลุ่ม “เจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่ควบคุมโรค และเจ้าหน้าที่ตำรวจ” มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

- ประสบการณ์การเคยใช้บริการสถานบันเทิง
- การออกตรวจสถานบันเทิง
- รูปแบบการรณรงค์ หรือมาตรการต่างๆ ในการห้ามสูบบุหรี่
- ผลที่เกิดขึ้นภายหลังจากมีกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ อาทิ ปัญหา

อุปสรรค สภาพแวดล้อมภายในร้าน เป็นต้น

- ความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ อาทิ การสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามความมั่นใจต่อมาตรการดังกล่าว ความคิดเห็นต่อมาตรการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง ความจำเป็น ความเหมาะสม และข้อเสนอแนะแนวทางการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

- การพบเห็นป้ายห้ามสูบบุหรี่ การส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิง

2. ขอบเขตด้านประชากร สามารถจำแนกได้ ดังนี้

- 2.1 ประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิง
- 2.2 เจ้าของ/ผู้ประกอบการสถานบันเทิง
- 2.3 พนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง
- 2.4 เจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่ควบคุมโรค และเจ้าหน้าที่ตำรวจ

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ สํารวจใน 10 จังหวัดทั่วประเทศ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลในจังหวัดชลบุรี พระนครศรีอยุธยา นนทบุรี สมุทรปราการ เชียงใหม่ ขอนแก่น อุดรธานี ภูเก็ต และสุราษฎร์ธานี

4. ขอบเขตด้านการปฏิบัติงาน

ในโครงการนี้คณะผู้วิจัยของศูนย์วิจัยความสุขชุมชน รับผิดชอบในขั้นตอนต่างๆ ของการดำเนินโครงการดังต่อไปนี้

- จัดทำฐานข้อมูลประชากรเป้าหมาย/สุ่มตัวอย่าง
- การออกแบบเครื่องมือวัดเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
- การกำหนดระเบียบวิธีในการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดประชากรเป้าหมาย การสุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดตัวอย่าง ตลอดจนแนวทางในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล
- การเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรเป้าหมายในพื้นที่
- การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล
- จัดทำรายงานผลสำรวจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โครงการวิจัยเรื่อง “สำรวจความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ : กรณีศึกษาเจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงาน ลูกค้าในสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมายใน 10 จังหวัดทั่วประเทศ” คณะผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในกระบวนการต่อไป โดยผลงานที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้

สรุปสาระสำคัญของประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 18¹

บทสรุปกฎหมาย

กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 (ประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับที่ 18) ห้ามสูบบุหรี่ ในผับ บาร์ และสถานบริการอื่นๆ ร้านอาหารในบริเวณที่ไม่มีระบบปรับอากาศ ตลาด และสถานที่สาธารณะต่างๆ ตามประกาศฉบับที่ 17 ข้อ 2 (22) ข้อ 22.1 ถึง 22.6 ต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด โดยในบริเวณที่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด ส่วนในบริเวณที่ไม่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ แต่สามารถจัดเขตสูบบุหรี่ได้

ความสำคัญของการออกกฎหมาย

เนื่องจากเป็นที่ยอมรับทางการแพทย์ว่า ควันบุหรี่เป็นผลร้ายต่อสุขภาพของผู้สูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ที่อยู่ใกล้เคียง โดยข้อมูลของสำนักงานคุ้มครองสิ่งแวดล้อมสหรัฐอเมริกา องค์การอนามัยโลก และองค์กรทางวิทยาศาสตร์อื่นๆ ที่ได้ศึกษาในเรื่องนี้ระบุตรงกันว่า ควันบุหรี่มือสองเป็นสารก่อมะเร็งในมนุษย์ที่ไม่มีระดับ “ปลอดภัย” ในการสัมผัสเลย

โดยเฉพาะ การห้ามสูบบุหรี่ในผับบาร์จะส่งผลดีต่อพนักงานจากจำนวนผับบาร์ทั้งหมด 6,583 แห่งทั่วประเทศ และประชาชนที่มาเที่ยว ผับบาร์นับหมื่นนับแสนคน และยังเป็น การลดจำนวนเยาวชนไม่ให้เริ่มต้นสูบบุหรี่ที่มีประสิทธิภาพอีกทางหนึ่ง และจากการวิจัยของ รศ.ดร.เนาวรัตน์ เจริญคำ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ระบุว่าระดับมลพิษในผับบาร์และสถานบันเทิงในประเทศไทยที่มีคนสูบบุหรี่มีอันตรายสูงเป็น 15 เท่า ของระดับมาตรฐานที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมสหรัฐอเมริกากำหนดไว้

สถานที่ที่กฎหมายบังคับให้เป็นเขตปลอดบุหรี่

- ตลาดต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด แต่สามารถจัดเขตสูบบุหรี่ได้
- ร้านอาหารที่ไม่มีระบบปรับอากาศ และร้านอาหารที่มีบริเวณไม่มีระบบปรับอากาศ ต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด แต่สามารถจัดเขตสูบบุหรี่ได้

สถานที่ดังต่อไปนี้ ในบริเวณที่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ทั้งหมด ส่วนในบริเวณที่ไม่ติดตั้งเครื่องปรับอากาศต้องเป็นเขตปลอดบุหรี่ แต่สามารถจัดเขตสูบบุหรี่ได้

- ผับ บาร์ และสถานบริการอื่นๆ
- สถานที่จัดแสดงศิลปวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์สถาน หรือหอศิลป์
- ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานที่แสดงสินค้าหรือนิทรรศการ

¹ ที่มา : กลุ่มงานควบคุมการบริโภคยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สำนักโรคไม่ติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข, 2551.

- ร้านตัดผม ร้านตัดเสื้อ สถานเสริมความงาม
- สถานที่บริการคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ตู้เกมส์ หรือตู้คาราโอเกะ
- บริเวณโรงพักคอยโรงแรม รีสอร์ท หอพัก ห้องเช่า อาคารชุด คอนโดมิเนียม คอร์ท

อพาร์ทเมนท์

การจัดเขตสูบบุหรี่

เขตสูบบุหรี่บริเวณที่มีระบบปรับอากาศ ต้องมีการระบายอากาศถ่ายเทหมุนเวียนระหว่างภายนอกอาคารและภายในเขตสูบบุหรี่ไม่น้อยกว่า 50 ลูกบาศก์ฟุต/นาที/คน

เขตสูบบุหรี่ต้องมีสภาพและลักษณะดังต่อไปนี้

1. ไม่อยู่ในบริเวณที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง
2. ไม่อยู่ในบริเวณทางเข้า-ออกของสถานที่ที่มีการคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่
3. ไม่อยู่ในบริเวณที่เปิดเผยอันเป็นที่เห็นได้ชัดแก่ผู้มาใช้สถานที่นั้น

บทลงโทษและค่าปรับจำนวนเท่าไร

สูบบุหรี่ในที่ห้ามสูบ จะมีโทษปรับไม่เกิน 2,000 บาท เจ้าของสถานที่สาธารณะตามประกาศฉบับใหม่ ที่ไม่จัดเขตปลอดบุหรี่โดยการติดป้ายสัญลักษณ์ตามที่กำหนด มีโทษปรับไม่เกิน 20,000 บาท

ใครเป็นเจ้าของที่ผู้ดูแลกฎหมาย

เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลการบังคับใช้กฎหมายนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่งานที่ได้รับการแต่งตั้งจากกระทรวงสาธารณสุข

ความรู้ทั่วไป และผลงานวิจัยเกี่ยวกับ “ควันบุหรี่มือสอง”²

ผับบาร์ ตลาด และอีกหลายสถานที่ถูกจัดให้เป็นสถานที่ปลอดบุหรี่ 100% ตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2551 ที่ผ่านมาแล้ว แต่ทางภาครัฐยังอาศัยในช่วงดังกล่าวเป็นการรณรงค์และปรับตัว และจะเริ่มจับปรับจริงในวันงดสูบบุหรี่โลก 31 พฤษภาคม 2551 เหตุที่ต้องออกประกาศให้ผับบาร์ปลอดบุหรี่คงไม่ใช่สิ่งอื่นใด แต่เป็นเพราะเจ้าควันบุหรี่มือสองนั่นเอง เพราะบุหรี่นอกจากทำร้ายผู้สูบแล้ว ควันบุหรี่ซึ่งมีสารพิษกว่า 4,000 ชนิดและมีสารก่อมะเร็งอย่างน้อย 42 ชนิด ยังทำร้ายสุขภาพคนรอบข้างอีกด้วย โดยโรคมะเร็งเป็นสาเหตุที่ทำให้คนไทยเสียชีวิตสูงเป็นอันดับ 1 ปีละเกือบ 60,000 ราย ในจำนวนนี้เป็นมะเร็งปอดมากที่สุด นักวิทยาศาสตร์ และแพทย์ ทั่วโลกยืนยันตรงกันว่า บุหรี่เป็นสาเหตุ 1 ใน 3 ของโรคมะเร็งปอดเป็นทั้งผู้สูบและผู้ที่ไม่ได้สูบแต่ได้รับควันบุหรี่มือสอง

ไม่เพียงแต่ควันบุหรี่จะก่อให้เกิดโรคมะเร็งปอดแล้ว ควันอันตรายนี้ยังนำโรคมฤตยูผองเพื่อนมันมาอีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นโรคความดันสูงและมีไขมันในเลือดสูงรวมด้วย และควันบุหรี่มือสองยังเป็นสาเหตุของโรคถุงลมโป่งพอง หอบหืด และเส้นเลือดในสมองแตกอีกด้วย

สิ่งหอมควันทั้งหลายอาจไม่รู้สึกรู้สีกว่าการสูบบุหรี่ของตนเองนั้นสร้างความรำคาญอย่างไร

รศ.ดร.เนาวรัตน์ เจริญคำ นักวิจัยจากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลและคณะได้ศึกษาระดับฝุ่นขนาดเล็กที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 2.5 ไมครอนต่อลูกบาศก์เมตร ถือว่ามีขนาดเล็กในระดับที่สามารถหลุดเข้าไปในระบบทางเดินหายใจจนสามารถตกค้างในถุงลมปอดได้ ศึกษาที่สถานบันเทิง 26 แห่ง พบว่า มีฝุ่นขนาดเล็กตั้งแต่ 7-1,598 ไมครอนต่อลูกบาศก์เมตรขณะเดียวกันค่าเฉลี่ยของฝุ่นขนาดเล็ก 319 ไมครอนต่อลูกบาศก์เมตรซึ่งค่ามาตรฐานที่องค์การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมของสหรัฐอเมริกากำหนดไว้เพียง 15

² ที่มา : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (ออนไลน์), 2551.

ไมครอนต่อลูกบาศก์เมตรเท่านั้น “ซึ่งเท่ากับวาระดับฝุ่นของสถานบันเทิงของไทยสูงเกินค่ามาตรฐานอย่างมาก ผลของการศึกษาชี้ให้เห็นถึงความเสี่ยงถึงของอันตรายในการสูดดมและสัมผัสกับสารพิษของควันบุหรี่ไม่ว่าจะเป็นผู้ให้บริการ และผู้ที่ต้องประกอบอาชีพในสถานบันเทิง หรือพนักงานในผับบาร์เหล่านี้จะได้รับอันตรายจากควันบุหรี่มากกว่าพนักงานในสำนักงานต่างๆ สูงถึง 4-6 เท่า และได้รับอันตรายมากกว่าได้รับควันบุหรี่ในบ้าน 4 เท่าครึ่งเลยทีเดียว”

ไม่เพียงแต่ควันบุหรี่มือสองที่จะมีมากในผับบาร์แล้วเท่านั้น ประการนี้คือคุ้มครองสุขภาพของผู้ไม่สูบบุหรี่ไปยัง ตลาดสด ตลาดนัดขายเสื้อผ้า ร้านตัดผม ร้านเสริมสวย สถานที่จำหน่ายอาหาร เครื่องดื่ม ฯลฯ ซึ่งโอกาสที่เยาวชนที่เป็นอนาคตของชาติอยู่ในสถานที่เหล่านี้ก็มีมากขึ้นด้วย จึงเท่ากับว่าเป็นการคุ้มครองสุขภาพของพวกเขาด้วยเช่นกัน เพราะควันร้ายเหล่านี้ เมื่อไม่ได้อยู่ในสถานที่ที่ควรอยู่ เช่น ห้องสำหรับสูบบุหรี่ แต่กลับไปอยู่ใกล้กับลูกๆ หลานๆ อนาคตของชาติเราจะเกิดสู่ความหายนะอย่างแน่นอน

ผลสำรวจความคิดเห็นต่อการสนับสนุนให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ : กรณีศึกษาเจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงาน และประชาชนที่มาใช้บริการในสถานบันเทิง ในเขตกรุงเทพมหานคร³

ผลสำรวจความคิดเห็นต่อการสนับสนุนให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ : กรณีศึกษาเจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงาน และประชาชนที่มาใช้บริการในสถานบันเทิง ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นต่อการออกกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จากผลการสำรวจ พบว่า ประมาณครั้งหนึ่งของ 3 กลุ่มเห็นด้วยต่อการออกกฎหมายดังกล่าว (ประชาชนเห็นด้วยร้อยละ 56.9 ผู้ประกอบการเห็นด้วย 45.9 และพนักงานเห็นด้วยร้อยละ 40.2)
2. การสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง พบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าการสูบบุหรี่ก่อให้เกิดความรำคาญกับคนทุกกลุ่ม โดยพนักงาน ร้อยละ 69.2 ประชาชน ร้อยละ 69.0 และผู้ประกอบการ ร้อยละ 66.7 ที่ระบุว่ารำคาญตามลำดับ
3. ผลเสียที่เกิดจากการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง พบว่า ทั้งกลุ่มประชาชนที่มาใช้บริการสถานบันเทิง พนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง และกลุ่มผู้ประกอบการมีความเห็นตรงกันว่า เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ มีกลิ่นเหม็นรบกวนคนอื่น ก่อให้เกิดความไม่พอใจ/ไม่สบายอารมณ์ของคนที่มาเที่ยว เป็นจุดเริ่มต้นชักนำไปสู่การใช้ยาเสพติดอื่นๆ เป็นการเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ/ไฟไหม้ ทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น เป็นต้น
4. นอกจากนี้ผลสำรวจยังชี้ว่า หากมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จะมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในกลุ่มเยาวชน กลุ่มวัยรุ่นหญิง และช่วยแก้ปัญหาการใช้ยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน
5. ส่วนใหญ่ยังต้องการให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ โดยพนักงานต้องการร้อยละ 49.4 ในขณะที่ผู้ประกอบการต้องการให้เป็นเขตปลอดบุหรี่ ร้อยละ 48.0

ข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงพบว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดพื้นที่ในการสูบบุหรี่โดยเฉพาะ เพิ่มบทลงโทษที่รุนแรงมากขึ้น เลิกผลิต เลิกจำหน่าย ตลอดจนควรเขียนป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้เห็นชัดเจนและมีการรณรงค์ให้มากขึ้น เป็นต้น

³ ที่มา : สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2549

ผลสำรวจความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ : กรณีศึกษาเจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงาน และลูกค้าในสถานบันเทิงในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และหัวเมืองใหญ่⁴

โครงการสำรวจ เรื่อง “ความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่” จากกลุ่มเจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง และกลุ่มลูกค้าที่มาใช้บริการสถานบันเทิง รวมทั้งสิ้น 2,401 ตัวอย่าง จากกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และหัวเมืองใหญ่ ได้แก่ ชลบุรี ขอนแก่น เชียงใหม่ และภูเก็ต เฉพาะในเขตเทศบาล ซึ่งจัดทำโดยศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน หรือ ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ระหว่างวันที่ 1 – 20 พฤษภาคม 2551 ผลการสำรวจประเด็นสำคัญมีดังนี้

จากการสำรวจภายหลังจากมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงเป็นระยะเวลาผ่านไป 3 เดือนพบว่า ส่วนใหญ่รับทราบว่ามีกฎหมายกำหนดให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่โดยผู้ประกอบการสถานบันเทิงรับทราบ ร้อยละ 86.3 พนักงานสถานบันเทิงรับทราบร้อยละ 84.3 และประชาชนที่ใช้บริการในสถานบันเทิงรับทราบ ร้อยละ 76.4 ตามลำดับ

เมื่อสอบถามถึงการยอมรับต่อกฎหมายดังกล่าว พบว่าทั้งผู้ประกอบการและพนักงานมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่าส่วนใหญ่ลูกค้าที่สูบบุหรี่ยอมรับได้ที่มีมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ผู้ประกอบการ ระบุว่าลูกค้าส่วนใหญ่ยอมรับได้ร้อยละ 63.8 และพนักงานระบุว่าลูกค้าส่วนใหญ่ยอมรับได้ร้อยละ 58.3 ตามลำดับ)

จากการสอบถามประชาชนผู้ใช้บริการ ร้อยละ 44.0 ระบุว่ารู้สึกอยากที่จะเข้ามาใช้บริการมากขึ้นเมื่อมีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง ในขณะที่ร้อยละ 45.3 รู้สึกอยากไปใช้บริการเหมือนเดิม และมีเพียงร้อยละ 10.7 ที่รู้สึกอยากไปใช้บริการลดลง

ผลการสำรวจพบว่าทั้ง 3 กลุ่ม สนับสนุนให้มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง โดยประชาชนร้อยละ 74.6 พนักงานร้อยละ 60.4 และผู้ประกอบการร้อยละ 59.7 ที่สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง เพราะเห็นว่าทำให้สภาพแวดล้อมและบรรยากาศภายในร้านดีขึ้นและทำให้คนที่สูบบุหรี่ปลอดภัยจากพิษภัยของบุหรี่ ส่วนผู้ที่ไม่สนับสนุน เพราะเห็นว่าคนเที่ยวสถานบันเทิงต้องการที่จะสูบบุหรี่ เห็นว่าการสูบบุหรี่กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน และเห็นว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ

อย่างไรก็ตาม ยังมีผู้ฝ่าฝืนกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงอยู่ร้อยละ 43.6 ซึ่งเมื่อถูกบอกเตือนบุคคลเหล่านี้ร้อยละ 90.4 จะปฏิบัติตามคำบอกเตือนของเจ้าของหรือพนักงาน

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงระหว่างการสำรวจปี 2549 กับปี 2551 พบว่าความคิดเห็นต่อกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น ดังนี้

- กลุ่มประชาชนผู้มาใช้บริการ ปี 2549 สนับสนุนให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ร้อยละ 56.9 ปี 2551 สนับสนุนร้อยละ 74.6
- กลุ่มพนักงาน ปี 2549 เห็นด้วยกับการให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ร้อยละ 40.2 ปี 2551 เห็นด้วยร้อยละ 60.4
- กลุ่มผู้ประกอบการ ปี 2549 เห็นด้วยกับการให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ร้อยละ 45.9 ปี 2551 เห็นด้วยร้อยละ 59.7

⁴ ที่มา : ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2551

ข้อเสนอแนะต่อแนวทางในการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงพบว่าส่วนใหญ่ระบุว่าให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด อาทิ การตรวจตราจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ลงโทษผู้กระทำผิด นอกจากนี้ควรจัดห้องหรือแบ่งโซนสำหรับผู้สูบบุหรี่ให้ชัดเจน ตลอดจนทำป้ายเขตปลอดบุหรี่และ บางส่วนเห็นว่าควรเลิกผลิตหรือปิดโรงงาน เป็นต้น

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย (Research Methodology)

คณะผู้วิจัยประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งเป็นระเบียบวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Methodology) ในการวัดและประเมินผล กำหนดขนาดของตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และการประมวลผล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเป็นประโยชน์สูงสุดต่อศูนย์วิจัยและจัดการความรู้เพื่อการควบคุมยาสูบ (ศจย.)

กลุ่มประชากรเป้าหมาย (Target Population) และขนาดตัวอย่าง

คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มประชากรเป้าหมายจากพื้นที่กรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลในจังหวัดชลบุรี พระนครศรีอยุธยา นนทบุรี สมุทรปราการ เชียงใหม่ ขอนแก่น อุดรธานี ภูเก็ต และสุราษฎร์ธานี จำนวนทั้งสิ้น 5,139 ตัวอย่าง ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม คือ

- ประชาชนที่มีอายุ 20 ปีขึ้นไป ที่มาใช้บริการสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา จำนวน 3,078 ตัวอย่าง
- เจ้าของ/ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงที่ติดแอร์ จำนวน 403 ตัวอย่าง
- พนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ จำนวน 1,500 ตัวอย่าง
- เจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมายไม่นับรวมเจ้าหน้าที่ตำรวจ อาทิ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่สำนักงานควบคุมโรค เจ้าหน้าที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 50 ตัวอย่าง
- เจ้าหน้าที่ตำรวจ จำนวน 108 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง (Sampling Method)

ในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม ดังนี้

- ประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิงที่ติดแอร์ โดยใช้การเก็บข้อมูลภาคสนาม และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิหลายชั้น (Stratified Multi-Stage Sampling) ซึ่งเป็นวิธีการสุ่มที่คำนึงถึงความเป็นไปได้ทางสถิติ โดยการคัดเลือกลักษณะของตัวอย่าง คำนึงถึงความสอดคล้องกับคุณลักษณะของประชากร
- เจ้าของ/ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Sampling) จากบัญชีรายชื่อสถานบันเทิงที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตเทศบาลในจังหวัดชลบุรี พระนครศรีอยุธยา นนทบุรี สมุทรปราการ เชียงใหม่ ขอนแก่น อุดรธานี ภูเก็ต และสุราษฎร์ธานี
- พนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากพนักงานที่ปฏิบัติงานในสถานบันเทิงที่ถูกสุ่มเป็นตัวอย่าง
- เจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมายไม่นับรวมเจ้าหน้าที่ตำรวจ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสำมะโน (Census) จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานควบคุมยาสูบของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด หรือเจ้าหน้าที่ในสำนักงานควบคุมโรค (12 แห่ง) และสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ กระทรวงสาธารณสุข ในจังหวัดเป้าหมาย

5. เจ้าหน้าที่สำรวจ ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยเก็บข้อมูลจากสถานีดำรวจละประมาณ 5-10 ราย ครอบคลุมทั้งชั้นสัญญาบัตร และชั้นประทวน

ในการกำหนดขนาดตัวอย่างของแต่ละกลุ่มใช้หลักเกณฑ์ดังนี้

1. กลุ่มประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิงที่ติดแอร์ เนื่องจากไม่มีฐานข้อมูลกลุ่มประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 จึงใช้ฐานข้อมูลประชากรรายอายุ 20 ปีขึ้นไปทั่วประเทศในการกำหนดขนาดตัวอย่าง จำนวน 2,963 ตัวอย่าง (จากจำนวนประชากรทั้งสิ้น 5,915,326 คน) โดยคำนึงอัตราการตอบกลับจากการสำรวจในเรื่องเดียวกันของปี 2551 ที่ผ่านมา

2. กลุ่มเจ้าของ/ผู้ประกอบการสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ใช้ฐานข้อมูลสถานบันเทิง 10 จังหวัด ในการกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 400 แห่ง (จากสถานบันเทิงจำนวนทั้งสิ้น 5,455 แห่ง) โดยคำนึงถึงอัตราการตอบรับจากการสำรวจครั้งที่ผ่านมามีในปี 2551 และขนาดตัวอย่างนั้นจะกำหนดให้มีสัดส่วนสอดคล้องตามที่ตั้งของสถานบันเทิงจำแนกตามภูมิภาค (กรุงเทพมหานคร ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้) และประเภทสถานบันเทิง (คาราโอเกะ ดิสโก้เทค บาร์เบียร์ บาร์อโกโก้ ผับ อาบอบนวด)

3. กลุ่มพนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ใช้การกำหนดขนาดตัวอย่างให้สอดคล้องกับขนาดจำนวนพนักงานของสถานบันเทิง โดยเก็บประมาณ 2-6 คนต่อแห่ง (อ้างอิงสถานบันเทิงในการสำรวจจากกลุ่มเจ้าของ/ผู้ประกอบการสถานบันเทิงที่ติดแอร์)

4. กลุ่มเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมายใช้เก็บข้อมูลแบบสำมะโน โดยเก็บทุกคนที่ทำงานด้านยาสูบในจังหวัดที่ทำการสำรวจ จากการประสานงานเบื้องต้นไปยังเจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านยาสูบในจังหวัดที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ทราบว่าเจ้าหน้าที่ในแต่ละจังหวัดมีประมาณ 2-5 คน ซึ่งคาดว่าจะได้จำนวนเจ้าหน้าที่ประมาณ 50 คน

5. กลุ่มเจ้าหน้าที่สำรวจ กำหนดขนาดตัวอย่าง จำนวน 100 ราย โดยกำหนดสัดส่วนให้สอดคล้องกับจำนวนตำรวจของแต่ละสถานี ครอบคลุมทั้งชั้นสัญญาบัตรและชั้นประทวน เพื่อให้เป็นไปตามลักษณะโครงสร้างของตำรวจ

ทั้งนี้ในการกำหนดขนาดตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่มใช้หลักการกำหนดขนาดตัวอย่างตามหลักสถิติและฐานข้อมูลที่มี ภายในระยะเวลาและงบประมาณที่กำหนดเป็นหลัก

เครื่องมือวัด (Measurement)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีโครงสร้างคำถามที่ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ข้อมูลลักษณะทางประชากร และข้อมูลในประเด็นต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเครื่องมือวัดจะมี 4 แบบตามกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีโครงสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. แบบสอบถามกลุ่มประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอน โดยตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมและความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ จำนวน 27 ข้อ และตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 8 ข้อ

2. แบบสอบถามกลุ่มผู้ประกอบการ/ผู้บริหารสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอน โดยตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ จำนวน 26 ข้อ และตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

3. แบบสอบถามกลุ่มพนักงานในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอน โดยตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ จำนวน 26 ข้อ และตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

4. แบบสอบถามกลุ่มเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย ประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอน โดยตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ จำนวน 18 ข้อ และตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ

สถิติที่ใช้และการแปลผล

การนำเสนอผลการสำรวจโครงการนี้มีการแสดงผลในรูปของค่าสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequencies) ค่าร้อยละ (Percentage) การให้คะแนน (Score) ค่าเฉลี่ย (Mean) ซึ่งสามารถนำเสนอในรูปของสถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) โดยกำหนดกรอบเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการสำรวจ

สำหรับการกำหนดค่าคะแนนการประเมินความคิดเห็นจากแบบสอบถามกลุ่มเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย ตอนที่ 1 ข้อ 9 เรื่องระดับการได้รับความร่วมมือ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

10 คะแนน	=	มากที่สุด
8-9 คะแนน	=	มาก
6-7 คะแนน	=	ค่อนข้างมาก
5 คะแนน	=	ปานกลาง
3-4 คะแนน	=	ค่อนข้างน้อย
1-2 คะแนน	=	น้อย
0 คะแนน	=	น้อยที่สุด/ไม่มีเลย

การแบ่งเกณฑ์ประเมินความคิดเห็นต่างๆ แบ่งเป็น 7 เกณฑ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 9.50-10.00 คะแนน	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 7.50-9.49 คะแนน	หมายถึง	มาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 5.50-7.49 คะแนน	หมายถึง	ค่อนข้างมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.49 คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-4.49 คะแนน	หมายถึง	ค่อนข้างน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0.50-2.49 คะแนน	หมายถึง	น้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 0.00-0.49 คะแนน	หมายถึง	น้อยที่สุด/ไม่มีเลย

การควบคุมคุณภาพของงานวิจัย

ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการดำเนินการวิจัยทุกขั้นตอนในการวิจัยแต่ละรูปแบบ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 พนักงานเก็บข้อมูลเป็นเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์วิจัยความสุขชุมชน และนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ หรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งต้องเข้าฟังคำอธิบายและฝึกซ้อมการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามก่อนปฏิบัติงาน

1.2 เจ้าหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานเป็นอาจารย์ประจำศูนย์วิจัยความสุขชุมชน ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการโครงการวิจัย โดยได้ทำการบรรยายสรุปเกี่ยวกับแบบสอบถาม และลักษณะของกลุ่มประชากรเป้าหมาย รวมถึงควบคุมการปฏิบัติงานโดยลงพื้นที่เพื่อทำการตรวจสอบการเก็บข้อมูลของพนักงานเก็บข้อมูล ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกรอบและขั้นตอนของโครงการวิจัยอย่างแท้จริง

1.3 พนักงานตรวจสอบความถูกต้องเป็นอาจารย์ประจำศูนย์วิจัยความสุขชุมชน ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ ในการปฏิบัติงานของพนักงานเก็บข้อมูล ถ้าหากตรวจพบว่าพนักงานเก็บข้อมูลผู้ใดสร้างข้อมูลขึ้นมาเอง งานสัมภาษณ์ของพนักงานผู้นั้นจะตกเป็นโมฆะทั้งหมด และจะดำเนินการขั้นเด็ดขาดตามระเบียบของมหาวิทยาลัยต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การประมวลผลข้อมูล

2.1 มีการตรวจสอบความสมบูรณ์และความสอดคล้องของคำตอบในแบบสอบถามทุกฉบับ

2.2 มีการตรวจสอบการลงรหัสและการป้อนข้อมูลของคำตอบในแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรม SPSS/FW ในการประมวลผล

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงาน

3.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และความเหมาะสมของข้อมูล

3.2 การวิเคราะห์และการเขียนรายงานการวิจัย ดำเนินการโดยอาจารย์ ระดับปริญญาโท และปริญญาเอกประจำศูนย์วิจัยความสุขชุมชน ร่างรายงานวิจัยฉบับนี้มีคณะกรรมการโครงการวิจัย (Board of Project Directors) ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการวิเคราะห์ก่อนได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการ

บทที่ 4

ผลการสำรวจ

ผลการศึกษาในบทนี้ มาจากการสำรวจกลุ่มประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง เจ้าของ/ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง พนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง เจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย จาก 10 จังหวัดทั่วประเทศ จำนวน 5,139 ตัวอย่าง โดยจำแนกการนำเสนอเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลสำรวจจากตัวอย่างประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง

ตอนที่ 3 ผลสำรวจจากตัวอย่างเจ้าของ/ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง

ตอนที่ 4 ผลสำรวจจากตัวอย่างพนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง

ตอนที่ 5 ผลสำรวจจากตัวอย่างเจ้าหน้าที่ (สาธารณสุข ควบคุมโรค และตำรวจ)

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

● กลุ่มประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง

ตัวอย่างร้อยละ 51.8 เป็นชาย และร้อยละ 48.2 เป็นหญิง เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ พบว่าร้อยละ 39.5 อายุ 21-25 ปี รองลงมา คือ ร้อยละ 19.5 อายุ 26-30 ปี ร้อยละ 13.3 อายุไม่เกิน 20 ปี ร้อยละ 11.0 อายุ 31-35 ปี ร้อยละ 10.6 อายุมากกว่า 40 ปี และร้อยละ 6.1 อายุ 36-40 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 28 ปี เมื่อสอบถามสถานภาพสมรส ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 74.3 ระบุโสด ขณะที่ร้อยละ 22.8 ระบุสมรส และร้อยละ 2.9 ระบุหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ สำหรับระดับการศึกษาชั้นสูงสุดที่สำเร็จมา พบว่าตัวอย่างร้อยละ 40.2 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า/ปวช. ขณะที่ร้อยละ 37.4 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ 11.5 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. (ตารางที่ 1)

เมื่อทำการจำแนกตามอาชีพประจำ พบว่าตัวอย่างร้อยละ 34.5 มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา รองลงมา คือ ร้อยละ 21.5 เป็นลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 16.4 มีอาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 16.2 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และร้อยละ 7.6 รับจ้างทั่วไป นอกจากนี้ยังมีระบุอื่นๆ อีกร้อยละ 3.5 อาชีพว่างงาน แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ เกษตรกร (ตารางที่ 2)

เมื่อพิจารณารายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 35.2 มีรายได้ 5,001-10,000 บาท ขณะที่ร้อยละ 18.9 มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท ร้อยละ 13.2 มีรายได้ 10,001-15,000 บาท ร้อยละ 10.6 มีรายได้มากกว่า 20,000 บาท และร้อยละ 8.4 มีรายได้ 15,001-20,000 บาท (ตารางที่ 3)

● กลุ่มเจ้าของ/ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง

ตัวอย่างร้อยละ 54.1 เป็นหญิง และร้อยละ 45.9 เป็นชาย เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ พบว่าร้อยละ 26.1 อายุ 26-30 ปี รองลงมา คือ ร้อยละ 21.1 อายุมากกว่า 40 ปี ร้อยละ 18.6 อายุ 31-35 ปี ร้อยละ 16.6 อายุ 36-40 ปี และร้อยละ 17.6 อายุไม่เกิน 25 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 34 ปี เมื่อสอบถามสถานภาพสมรส ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 52.9 ระบุโสด ขณะที่ร้อยละ 33.7 ระบุสมรส และร้อยละ 13.4 ระบุหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ สำหรับระดับการศึกษาชั้นสูงสุดที่สำเร็จมา พบว่าตัวอย่างร้อยละ 36.2 จบการศึกษาระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า/ปวช. ขณะที่ร้อยละ 24.6 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ 23.3 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า (ตารางที่ 1)

● **กลุ่มพนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง**

ตัวอย่างร้อยละ 68.9 เป็นหญิง และร้อยละ 31.1 เป็นชาย เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ พบว่าร้อยละ 38.1 อายุ 21-25 ปี รองลงมา คือ 26.5 อายุ 26-30 ปี ร้อยละ 16.9 อายุไม่เกิน 20 ปี ร้อยละ 9.3 อายุ 31-35 ปี และร้อยละ 9.2 อายุมากกว่า 35 ปี โดยมีอายุเฉลี่ย 26 ปี เมื่อสอบถามสถานภาพสมรส ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 76.8 ระบุโสด ขณะที่ร้อยละ 15.7 ระบุสมรส และร้อยละ 7.5 ระบุหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ สำหรับระดับการศึกษาชั้นสูงสุดที่สำเร็จมา พบว่าตัวอย่างร้อยละ 42.9 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า/ปวช. ขณะที่ร้อยละ 32.7 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า และร้อยละ 13.7 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. (ตารางที่ 1)

● **กลุ่มเจ้าหน้าที่ (สาธารณสุข ควบคุมโรค และตำรวจ)**

ตัวอย่างร้อยละ 68.4 เป็นชาย และร้อยละ 31.6 เป็นหญิง เมื่อจำแนกตามช่วงอายุ พบว่า ร้อยละ 46.9 อายุมากกว่า 40 ปี รองลงมา คือ 25.3 อายุ 36-40 ปี ร้อยละ 13.9 อายุ 26-30 ปี ร้อยละ 12.0 อายุ 31-35 ปี และร้อยละ 1.9 อายุ 21-25 ปี เมื่อสอบถามสถานภาพสมรส ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 67.7 ระบุสมรส ขณะที่ร้อยละ 29.1 ระบุสมรส และร้อยละ 3.2 ระบุหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ สำหรับระดับการศึกษาชั้นสูงสุดที่สำเร็จมา พบว่าตัวอย่างเกินกว่าครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 55.7 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ขณะที่ร้อยละ 19.6 จบการศึกษามากกว่าปริญญาตรี และร้อยละ 19.0 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า/ปวช. (ตารางที่ 1)

ตัวอย่างร้อยละ 51.9 เป็นนายตำรวจชั้นประทวน รองลงมา คือ ร้อยละ 17.1 เป็นเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 15.8 เป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ร้อยละ 9.5 เป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานควบคุมโรค และร้อยละ 5.7 เป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 1 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มประชากรเป้าหมาย

ข้อมูลทั่วไป	ประชาชน		ผู้ประกอบการ		พนักงาน		เจ้าหน้าที่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
ชาย	1,593	51.8	185	45.9	467	31.1	108	68.4
หญิง	1,485	48.2	218	54.1	1,033	68.9	50	31.6
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0	403	100.0	1,500	100.0	158	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงค่าจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามกลุ่มประชากรเป้าหมาย

ข้อมูลทั่วไป	ประชาชน		ผู้ประกอบการ		พนักงาน		เจ้าหน้าที่	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ								
ไม่เกิน 20 ปี	408	13.3	16	4.0	254	16.9	-	-
21-25 ปี	1219	39.5	55	13.6	572	38.1	3	1.9
26-30 ปี	599	19.5	105	26.1	398	26.5	22	13.9
31-35 ปี	339	11.0	75	18.6	139	9.3	19	12.0
36-40 ปี	187	6.1	67	16.6	82	5.5	40	25.3
มากกว่า 40 ปี	326	10.6	85	21.1	55	3.7	74	46.9
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0	403	100.0	1,500	100.0	158	100.0
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	28 ปี		34 ปี		26 ปี		40 ปี	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	8.36		9.04		6.35		7.87	
ค่าต่ำสุด (Min)	20 ปี		20 ปี		15 ปี		24 ปี	
ค่าสูงสุด (Max)	60 ปี		68 ปี		59 ปี		56 ปี	
สถานภาพสมรส								
โสด	2,286	74.3	213	52.9	1,153	76.8	46	29.1
สมรส	702	22.8	136	33.7	235	15.7	107	67.7
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	90	2.9	54	13.4	112	7.5	5	3.2
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0	403	100.0	1,500	100.0	158	100.0
ระดับการศึกษาชั้นสูงสุดที่สำเร็จ								
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า	186	6.0	94	23.3	491	32.7	2	1.3
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า/ปวช.	1,237	40.2	146	36.2	643	42.9	30	19.0
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส.	354	11.5	56	13.9	205	13.7	7	4.4
ปริญญาตรี	1,151	37.4	99	24.6	143	9.5	88	55.7
สูงกว่าปริญญาตรี	150	4.9	8	2.0	18	1.2	31	19.6
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0	403	100.0	1,500	100.0	158	100.0

ตารางที่ 2 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุอาชีพประจำ และหน่วยงานที่สังกัด
จำแนกตามกลุ่มประชากรเป้าหมาย

อาชีพประจำ/หน่วยงานที่สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มประชาชน		
นักเรียน/นักศึกษา	1,061	34.5
ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน	661	21.5
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	505	16.4
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	500	16.2
รับจ้างทั่วไป	234	7.6
ว่างงาน	89	2.9
แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ	13	0.4
เกษตรกร	5	0.2
ไม่ระบุ	10	0.3
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0
กลุ่มเจ้าหน้าที่		
นายตำรวจชั้นประทวน	82	51.9
นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร	25	15.8
สาธารณสุข	27	17.1
สำนักงานควบคุมโรค	15	9.5
สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ	9	5.7
รวมทั้งสิ้น	158	100.0

ตารางที่ 3 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างประชาชนที่ระบุรายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน

รายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	582	18.9
5,001-10,000 บาท	1,082	35.2
10,001-15,000 บาท	405	13.2
15,001-20,000 บาท	258	8.4
มากกว่า 20,000 บาท	327	10.6
ไม่ระบุ	424	13.7
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0

ตอนที่ 2 ผลสำรวจจากประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง

- **การใช้บริการและการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์**

ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 62.2 ได้ไปใช้บริการที่ผับ-บาร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา รองลงมา คือ ร้อยละ 54.1 ได้ไปใช้บริการที่คาราโอเกะ และร้อยละ 17.4 ได้ไปใช้บริการที่ดิสโก้เทค ตามลำดับ เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 61.6 ดื่มเป็นบางครั้ง ในขณะที่ร้อยละ 15.2 ดื่มเป็นประจำ และร้อยละ 23.2 ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ตารางที่ 4-5)

ตารางที่ 4 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุประเภทสถานบันเทิงที่ใช้ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ประเภทสถานบันเทิง	จำนวน	ร้อยละ
ผับ-บาร์ โดยใช้บริการเฉลี่ย 3 ครั้ง	1,915	62.2
คาราโอเกะ โดยใช้บริการเฉลี่ย 2 ครั้ง	1,665	54.1
ดิสโก้เทค โดยใช้บริการเฉลี่ย 3 ครั้ง	536	17.4
สถานอาบอบนวด โดยใช้บริการเฉลี่ย 3 ครั้ง	188	6.1
อื่นๆ อาทิ สหกรณ์ นวดแผนโบราณ ชาน้ำ อโกโก้ เป็นต้น โดยใช้บริการเฉลี่ย 3 ครั้ง	285	9.3

ตารางที่ 5 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มเป็นประจำ	467	15.2
ดื่มเป็นบางครั้ง	1,894	61.6
ไม่ดื่ม	715	23.2
รวมทั้งสิ้น	3,076	100.0

- **การรับทราบต่อประกาศ และการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์**

อย่างไรก็ตาม มีตัวอย่างเกิน 2 ใน 3 หรือร้อยละ 69.2 ที่ไม่สูบบุหรี่ ซึ่งมีตัวอย่างร้อยละ 17.0 และร้อยละ 13.8 ที่สูบเป็นบางครั้ง และสูบเป็นประจำ ตามลำดับ (ตารางที่ 6)

สำหรับการรับทราบต่อการประกาศของกระทรวงสาธารณสุขให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” ซึ่งเริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ.52 พบว่า ตัวอย่างเกินกว่า 4 ใน 5 หรือร้อยละ 81.0 ทราบถึงการประกาศนี้ และร้อยละ 19.0 ไม่ทราบ/เพิ่งจะทราบ (ตารางที่ 7)

เมื่อสอบถามตัวอย่างที่สูบบุหรี่นั้น พบว่า ตัวอย่างเกินกว่า 3 ใน 4 หรือร้อยละ 76.1 เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ก่อนหน้าที่จะมีประกาศให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ ซึ่งชนิดบุหรี่ที่ตัวอย่างเคยสูบ 3 อันดับแรก คือ บุหรี่ซิการ์เรต/บุหรี่กั้นกรอง ร้อยละ 90.7 บารากู่ ร้อยละ 17.3 และบุหรี่ปั่นเอง ร้อยละ 10.0 ในขณะที่ตัวอย่างร้อยละ 23.9 ไม่เคยสูบ อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างร้อยละ 61.3 ไม่สูบบุหรี่ภายในสถานบันเทิงตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ขณะที่ร้อยละ 38.7 เคยสูบ ซึ่ง 3 ชนิดแรก คือ บุหรี่ซิการ์เรต/บุหรี่ปั่นกรอง ร้อยละ 86.6 บารากู่ ร้อยละ 16.1 และบุหรี่ปั่นเอง ร้อยละ 9.8 (ตารางที่ 8)

ตัวอย่างร้อยละ 47.9 ได้สูบบุหรี่ในสถานบันเทิงเป็นบางครั้ง ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 ร้อยละ 25.6 ได้สูบบุหรี่ทุกครั้งหรือเกือบทุกครั้ง และร้อยละ 26.5 ได้สูบนานๆ ครั้ง (ตารางที่ 9)

นอกจากนี้ ตัวอย่างที่เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมานั้น พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 36.3 เคยถูกเจ้าของหรือพนักงานเตือน และร้อยละ 50.0 ได้ปฏิบัติตามทุกครั้ง ร้อยละ 42.2 ปฏิบัติตามเป็นบางครั้ง และร้อยละ 7.8 ไม่ปฏิบัติตามเลย ยิ่งไปกว่านั้น ในขณะที่เดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 35.2 เคยถูกเพื่อนในกลุ่มเตือน และตัวอย่างร้อยละ 49.0 ปฏิบัติตามเป็นบางครั้ง สำหรับตัวอย่างร้อยละ 19.6 เคยถูกแขกที่มาเที่ยวกลุ่มอื่นเตือน และตัวอย่างร้อยละ 42.9 ได้ปฏิบัติตามเป็นบางครั้ง (ตารางที่ 10)

ตัวอย่างร้อยละ 94.0 ได้ซื้อบุหรี่หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบแบบมีควันด้วยตัวเอง ซึ่งมีเพียงร้อยละ 2.3 ที่ได้มาด้วยการแจกฟรีเป็นของตัวอย่างจากทางร้าน ในขณะที่เดียวกัน เมื่อสอบถามตัวอย่างที่สูบบุหรี่ถึงปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ตามสถานบันเทิงที่ติดแอร์ พบว่า 3 อันดับแรก คือ ร้อยละ 40.3 ระบุไม่สะดวก/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้าน หรือที่จัดให้ ร้อยละ 16.5 ระบุสถานที่ที่จัดให้บรรยากาศไม่ดี การระบายอากาศไม่ดี เหม็นอับ และร้อยละ 12.5 ระบุรู้สึกอึดอัด/หงุดหงิด/หายใจไม่สะดวก ตามลำดับ (ตารางที่ 11-12)

ตารางที่ 6 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่

พฤติกรรมกรรมการสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
สูบเป็นประจำ	424	13.8
สูบเป็นบางครั้ง	525	17.0
ไม่สูบ	2,128	69.2
รวมทั้งสิ้น	3,077	100.0

ตารางที่ 7 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อการประกาศของกระทรวง

สาธารณสุขให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ.51)

การรับทราบของตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ทราบมาก่อน	2,482	81.0
ไม่ทราบ (เพิ่งจะทราบ)	583	19.0
รวมทั้งสิ้น	3,065	100.0

ตารางที่ 8 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์)
ก่อนที่จะมีการประกาศให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ และตั้งแต่เดือนมกราคม 2552
(เฉพาะตัวอย่างที่สูบบุหรี่)

การสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง			ก่อน 11 ก.พ.51		ตั้งแต่ ม.ค.52	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยสูบ โดยสูบชนิด...(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)			718	76.1	367	38.7
ชนิดของบุหรี่	ก่อน 11 ก.พ.51	ตั้งแต่ ม.ค.52				
บุหรี่ยี่ห้อแรก/บุหรี่ยี่ห้อที่ชื่นชอบ	90.7 (651)	86.6 (318)				
บาราเก้	17.3 (124)	16.1 (59)				
บุหรี่ยี่ห้อเอง	10.0 (72)	9.8 (36)				
ซิการ์	5.6 (40)	5.2 (19)				
ไปป์	3.3 (24)	3.0 (11)				
กัญชา	0.1 (1)	- -				
ไม่เคยสูบ			225	23.9	581	61.3
รวมทั้งสิ้น			943	100.0	948	100.0

ตารางที่ 9 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความถี่ในการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง
(เฉพาะตัวอย่างที่เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)

ความถี่ในการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	จำนวน	ร้อยละ
ทุกครั้งหรือเกือบทุกครั้ง	92	25.6
เป็นบางครั้ง	172	47.9
นานๆ ครั้ง	95	26.5
รวมทั้งสิ้น	359	100.0

ตารางที่ 10 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการถูกตักเตือนโดยบุคคลต่าง ๆ และการปฏิบัติตามคำเตือน (เฉพาะตัวอย่างที่เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)

บุคคลต่าง ๆ	การเคยถูกเตือน				การปฏิบัติตาม (เฉพาะผู้ที่เคยถูกเตือน)					
	เคย		ไม่เคย		ปฏิบัติตาม ทุกครั้ง		ปฏิบัติตาม บางครั้ง		ไม่ปฏิบัติตาม เลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของหรือพนักงาน	132	36.3	232	63.7	58	50.0	49	42.2	9	7.8
เพื่อนในกลุ่ม	128	35.2	236	64.8	45	41.7	53	49.0	10	9.3
แขกที่มาเที่ยวกลุ่มอื่น (ไม่อยู่ในกลุ่มของท่าน)	71	19.6	291	80.4	20	35.7	24	42.9	12	21.4

ตารางที่ 11 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุวิธีที่ได้บุหรี่หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบแบบมีควันที่สูบในสถานบันเทิง (เฉพาะตัวอย่างที่เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)

วิธีที่ได้บุหรี่หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบแบบมีควัน	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อเอง	332	94.0
แจกฟรีเป็นของตัวอย่างจากทางร้าน	8	2.3
อื่นๆ อาทิ ได้จากเพื่อน	13	3.7
รวมทั้งสิ้น	353	100.0

ตารางที่ 12 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ตามสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (เฉพาะตัวอย่างที่เคยสูบบุหรี่ และตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาหรืออุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
ไม่สะดวก/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้าน หรือที่จัดให้	100	40.3
สถานที่ที่จัดให้บรรยากาศไม่ดี การระบายอากาศไม่ดี เหม็นอับ	41	16.5
รู้สึกอึดอัด/หงุดหงิด/หายใจไม่สะดวก	31	12.5
รู้สึกไม่ดีที่ต้องไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้าน หรือที่จัดให้	27	10.9
มีพื้นที่ในการสูบบุหรี่ไม่เพียงพอ	23	9.3
ทางร้านไม่ให้ความสำคัญอย่างจริงจังในการห้ามสูบบุหรี่	23	9.3
คนที่เข้าไปใช้บริการไม่ยอมปฏิบัติตาม	21	8.5
ระบุสถานที่สำหรับสูบบุหรี่ไม่ชัดเจน	15	6.0
ต้องการสูบบุหรี่พร้อมกับดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	13	5.2

- ผลของการประกาศให้สถาบันเทিংที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่

นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถาบันเทিংที่ติดแอร์ ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ.2551 นั้น พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 64.8 ระบุว่า บรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถาบันเทিংดีขึ้น ร้อยละ 14.8 ระบุว่าไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม) และร้อยละ 20.4 ระบุไม่แน่ใจ ในขณะที่เดียวกัน ตัวอย่างเกินกว่า 1 ใน 3 หรือ ร้อยละ 37.1 รู้สึกมั่นใจมากขึ้นว่าสถาบันเทিংจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้ ร้อยละ 33.2 ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม) และร้อยละ 29.7 ไม่แน่ใจ (ตารางที่ 13)

หลังจากที่มีการห้ามสูบบุหรี่ในสถาบันเทিংที่ติดแอร์ ตัวอย่างร้อยละ 50.2 ยังไปใช้บริการที่สถาบันเทিংเหมือนเดิม ร้อยละ 39.7 อยากจะเข้าไปใช้บริการมากขึ้น และร้อยละ 10.1 จะเข้าไปใช้บริการลดลง อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างร้อยละ 63.8 รู้สึกว่าสุขภาพของตัวเองได้รับการปกป้องมากขึ้น ร้อยละ 10.0 ไม่รู้สึกเลย และร้อยละ 26.2 ไม่แน่ใจ/ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลที่ได้รับจากการประกาศให้สถาบันเทিংที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่

ผลของการประกาศ	จำนวน	ร้อยละ
บรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถาบันเทিং		
ดีขึ้น	1,990	64.8
ไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม)	454	14.8
ไม่แน่ใจ	627	20.4
รวมทั้งสิ้น	3,071	100.0
ความรู้สึกมั่นใจจากปัญหาเพลิงไหม้		
รู้สึกมั่นใจมากขึ้น	1,140	37.1
ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม)	1,020	33.2
ไม่แน่ใจ	911	29.7
รวมทั้งสิ้น	3,071	100.0
ความต้องการใช้บริการสถาบันเทিং		
ทำให้รู้สึกอยากที่จะเข้าไปใช้บริการมากขึ้น	1,179	39.7
อยากที่จะเข้าไปใช้บริการลดลง	298	10.1
ไปใช้บริการเหมือนเดิม/เท่าเดิม	1,491	50.2
รวมทั้งสิ้น	2,968	100.0
ความรู้สึกที่สุขภาพได้รับการปกป้อง		
รู้สึกว่าได้รับการปกป้องมากขึ้น	1,944	63.8
ไม่รู้สึก	306	10.0
ไม่แน่ใจ/ไม่มีความเห็น	797	26.2
รวมทั้งสิ้น	3,047	100.0

- **ความคิดเห็นต่อการมีกฎหมายให้สถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่**

เมื่อสอบถามถึงการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 80.4 สนับสนุนประกาศดังกล่าว โดยให้เหตุผล คือ ทำให้สุขภาพดีขึ้น/หายใจสะดวกขึ้น ทำให้คนรอบข้างปลอดภัยจากบุหรี่/เป็นผลดีต่อคนรอบข้าง และทำให้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ในขณะที่ร้อยละ 4.6 ไม่สนับสนุน ควรยกเลิก โดยให้เหตุผล คือ การเที่ยว สูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน ไม่สะดวก/เสียเวลาในการหาที่สูบบุหรี่ ไม่ค่อยปฏิบัติตามกฎที่กำหนด และร้อยละ 15.0 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 14)

นอกจากนี้ ได้สอบถามตัวอย่างถึงความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 43.9 ระบุมั่นใจว่าจะได้ผล โดยให้เหตุผล คือ เป็นกฎหมายบังคับ/คนส่วนใหญ่เคารพกฎหมายหรือให้ความร่วมมือ เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเอาใจใส่คอยสอดส่องดูแลเต็มที่ สถานบันเทิงให้ความร่วมมือ ร้อยละ 32.4 ระบุไม่มั่นใจ โดยให้เหตุผล คือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้สูบบุหรี่/ฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่มีการใช้กฎหมายบังคับอย่างจริงจัง/เจ้าหน้าที่ไม่ลงโทษตามกฎหมาย ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากสถานบันเทิง และร้อยละ 23.7 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 15)

ตัวอย่าง 4 ใน 5 หรือร้อยละ 79.3 มีความเห็นว่าจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อทำให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ ร้อยละ 7.9 เห็นว่าไม่จำเป็น และร้อยละ 12.8 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 14 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศ
เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป

การสนับสนุน	จำนวน	ร้อยละ
สนับสนุน โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	2,475	80.4
1. ทำให้สุขภาพดีขึ้น/หายใจสะดวกขึ้น	ร้อยละ 27.4 (486)	
2. ทำให้คนรอบข้างปลอดภัยจากบุหรี่/ เป็นผลดีต่อคนรอบข้าง	ร้อยละ 16.4 (291)	
3. ทำให้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น	ร้อยละ 16.2 (287)	
4. ไม่ชอบกลิ่นบุหรี่/บุหรี่มีกลิ่นเหม็น	ร้อยละ 10.2 (179)	
5. เป็นผลดีต่อส่วนรวม/ผลดีต่อสถานที่	ร้อยละ 9.9 (174)	
6. เป็นโครงการที่ดี	ร้อยละ 7.8 (137)	
7. สามารถป้องกันเหตุเพลิงไหม้ได้/ ป้องกันอุบัติเหตุได้	ร้อยละ 3.3 (59)	
8. ทำให้คนมีมารยาททางสังคมและเป็น ระเบียบมากขึ้น	ร้อยละ 2.9 (51)	
9. ลดการติดต่อของโรค/จะได้ไม่เป็น โรค	ร้อยละ 2.2 (39)	
10. อื่นๆ อาทิ ประหยัดเงิน เป็น แนวทางป้องกันอย่างหนึ่ง เป็นสถานที่ แออัด ลดจำนวนผู้สูบลง แต่ต้องการ บังคับตามประกาศ เป็นต้น	ร้อยละ 3.7 (68)	
ไม่สนับสนุน (ควรยกเลิก) โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	141	4.6
1. การเที่ยว สูบบุหรี่ และการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน	ร้อยละ 24.3 (17)	
2. ไม่สะดวก/เสียเวลาในการหาที่สูบ บุหรี่	ร้อยละ 21.4 (15)	
3. ไม่ค่อยปฏิบัติตามกฎที่กำหนด	ร้อยละ 21.4 (15)	
4. คนเที่ยวส่วนใหญ่ต้องการสูบบุหรี่	ร้อยละ 18.6 (13)	
5. เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ	ร้อยละ 5.7 (4)	
6. ควรให้ร้านและผู้บริการตัดสินใจเอง	ร้อยละ 5.7 (4)	
7. อื่นๆ อาทิ ห้ามเฉพาะบางร้าน เช่น ร้านอาหาร ทำให้รายได้สถานบันเทิง ลดลง เป็นต้น	ร้อยละ 2.9 (2)	
ไม่มีความเห็น	462	15.0
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0

ตารางที่ 15 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป

ความมั่นใจของตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
<p>มั่นใจว่าจะได้ผล โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้</p> <p>1. เป็นกฎหมายบังคับ/คนส่วนใหญ่ ร้อยละ 53.8 (357) เคารพกฎหมาย หรือให้ความร่วมมือ</p> <p>2. เจ้าหน้าที่/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเอา ร้อยละ 11.0 (73) ใจใส่ คอยสอดส่องดูแลเต็มที่/เข้มงวด มากขึ้น</p> <p>3. สถานบันเทิงให้ความร่วมมือ ร้อยละ 9.2 (61)</p> <p>4. คนส่วนใหญ่ตระหนักถึงอันตรายที่จะ ร้อยละ 8.9 (59) เกิดขึ้น</p> <p>5. เป็นผลดีต่อสุขภาพ ร้อยละ 7.8 (52)</p> <p>6. ถ้ามีการรณรงค์อย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 3.2 (21)</p> <p>7. มีการจัดบริเวณให้สูบบุหรี่ ร้อยละ 2.7 (18)</p> <p>8. อื่นๆ อาทิ เป็นประโยชน์ต่อ ร้อยละ 3.4 (22) ผู้ใช้บริการ/สถานบันเทิงถ้ามีการปฏิบัติ จริงจัง มีการสูบน้อยลง เป็นต้น</p>	1,351	43.9
<p>ไม่มั่นใจ โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้</p> <p>1. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้สูบบุหรี่/ ฝ่าฝืนกฎหมาย ร้อยละ 33.5 (236)</p> <p>2. ไม่มีการใช้กฎหมายบังคับอย่าง ร้อยละ 17.6 (124) จริงจัง/เจ้าหน้าที่ไม่ลงโทษตามกฎหมาย</p> <p>3. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากสถาน ร้อยละ 13.5 (95) บันเทิง</p> <p>4. บางคนไม่มีจิตสำนึก ร้อยละ 10.7 (76)</p> <p>5. เจ้าหน้าที่/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ ร้อยละ 8.9 (63) เอาใจใส่ ในการคอยสอดส่องดูแล</p> <p>6. ในปัจจุบัน มีคนสูบบุหรี่เป็นจำนวน ร้อยละ 4.4 (31) มาก</p> <p>7. ยังไม่มีบทลงโทษอย่างชัดเจน ร้อยละ 3.1 (22)</p> <p>8. การเที่ยว สูบบุหรี่ และดื่มเครื่องดื่ม ร้อยละ 2.5 (18) แอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน</p> <p>9. อื่นๆ อาทิ มีการเลือกปฏิบัติของ ร้อยละ 5.8 (42) เจ้าหน้าที่ สถานบันเทิงมีปัญหาเรื่องสูบ บุหรี่ มีการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อย ทำให้การ ทำงานไม่ต่อเนื่อง ยังคงมีการผลิตอยู่ มีกฎหมายควบคุมการสูบบุหรี่ในที่ สาธารณะ เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ยังไม่การประชาสัมพันธ์ที่เด่นชัด/การ ประชาสัมพันธ์ยังไม่เป็นต้น</p>	997	32.4
ไม่มีความเห็น	730	23.7
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0

ตารางที่ 16 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือ
มาตรการต่าง ๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถาบันเท็งเป็นเขตปลอดบุหรี่

ความจำเป็น	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็น	2,434	79.3
ไม่จำเป็น	244	7.9
ไม่มีความเห็น	393	12.8
รวมทั้งสิ้น	3,071	100.0

- การปฏิบัติตามกฎหมายที่ให้สถาบันเท็งที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่

ตัวอย่างร้อยละ 44.0 ได้เห็นป้ายห้ามสูบบุหรี่ชัดเจน เมื่อเข้าไปในสถาบันเท็งที่ติดแอร์ครั้งล่าสุด ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ร้อยละ 28.5 เห็นไม่ชัดเจน และร้อยละ 27.5 ไม่แน่ใจ/ไม่ทราบ (ตารางที่ 17)

ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ตัวอย่างร้อยละ 42.9 เคยพบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถาบันเท็งที่ติดแอร์ โดยเห็นสูบบุหรี่ซิกาแรต/บุหรี่กันกรอง บาราเก้ และบุหรีมวนเอง ในขณะที่ร้อยละ 57.1 ไม่พบเห็น ในขณะเดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 39.0 เคยเห็นเจ้าของหรือพนักงานประจำร้านบอกเตือนผู้สูบบุหรี่ โดยผู้สูบบุหรี่ได้ปฏิบัติตามบางครั้ง ร้อยละ 57.7 ปฏิบัติตามทุกครั้ง ร้อยละ 30.8 และไม่ปฏิบัติตามเลย ร้อยละ 11.5 อย่างไรก็ตาม ร้อยละ 34.2 ไม่ได้บอกเตือน และร้อยละ 26.8 ไม่แน่ใจ นอกจากนี้ ตัวอย่างร้อยละ 67.1 ไม่เคยบอกเตือนผู้สูบบุหรี่ และร้อยละ 32.9 เคยบอกเตือน โดยผู้สูบบุหรี่นั้นได้ ปฏิบัติตามบางครั้ง ร้อยละ 63.0 ไม่ปฏิบัติตามเลย ร้อยละ 19.1 และปฏิบัติตามทุกครั้ง ร้อยละ 17.9 (ตารางที่ 18-20)

สำหรับรูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรี/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถาบันเท็งที่เคยไปใช้บริการ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 พบว่า 3 อันดับแรก คือ ขายผ่านพนักงานส่งเสริมการขาย หรือ Pretty girl ร้อยละ 55.1 ลดราคา หรือจำหน่ายบุหรี/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในราคาถูก ร้อยละ 25.7 และให้สิทธิประโยชน์อื่นตอบแทนผู้ซื้อ เช่น แจกบัตรชมคอนเสิร์ต ร้อยละ 10.1 ตามลำดับ ในขณะที่มีตัวอย่างร้อยละ 81.9 ไม่เคยพบเห็นรูปแบบส่งเสริมการขายใดๆ เลย (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 17 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความชัดเจนของป้ายห้ามสูบบุหรี่
เมื่อเข้าไปในสถาบันเท็งที่ติดแอร์ ครั้งล่าสุด ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา

ความชัดเจนของป้าย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นชัดเจน	1,340	44.0
ไม่ชัดเจน	867	28.5
ไม่แน่ใจ/ไม่ทราบ	837	27.5
รวมทั้งสิ้น	3,044	100.0

ตารางที่ 18 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา

การพบเห็นคนสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
เคยพบเห็น โดยสุบชนิด...(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	1,751	42.9
บุหรี่ยี่ห้อ/บุหรี่ยี่ห้ออื่น	ร้อยละ 85.3 (1,122)	
บาราเก้	ร้อยละ 13.5 (178)	
บุหรี่ยี่ห้ออื่น	ร้อยละ 10.6 (140)	
ซิการ์	ร้อยละ 5.9 (77)	
ไปป์	ร้อยละ 2.7 (36)	
ไม่พบเห็น	1,315	57.1
รวมทั้งสิ้น	3,066	100.0

ตารางที่ 19 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการบอกเตือนแก่ผู้สูบบุหรี่ของเจ้าของหรือพนักงานประจำร้าน (เฉพาะตัวอย่างที่เคยพบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)

การบอกเตือนของเจ้าของหรือพนักงานประจำร้าน	จำนวน	ร้อยละ
บอกเตือน โดยผู้สูบได้.....	508	39.0
ปฏิบัติตามทุกครั้ง	ร้อยละ 30.8 (152)	
ปฏิบัติตามบางครั้ง	ร้อยละ 57.7 (285)	
ไม่ปฏิบัติตามเลย	ร้อยละ 11.5 (57)	
ไม่ได้บอกเตือน	447	34.2
ไม่แน่ใจ	349	26.8
รวมทั้งสิ้น	1,304	100.0

ตารางที่ 20 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการบอกเตือนแก่ผู้สูบโดยตัวท่านเอง (เฉพาะตัวอย่างที่เคยพบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)

การบอกเตือนของตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
บอกเตือน โดยผู้สูบได้.....	429	32.9
ปฏิบัติตามทุกครั้ง	ร้อยละ 17.9 (74)	
ปฏิบัติตามบางครั้ง	ร้อยละ 63.0 (260)	
ไม่ปฏิบัติตามเลย	ร้อยละ 19.1 (79)	
ไม่ได้บอกเตือน	876	67.1
รวมทั้งสิ้น	1,305	100.0

ตารางที่ 21 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรื/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่เคยไปใช้บริการตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา

การพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรื/ผลิตภัณฑ์ยาสูบ	จำนวน	ร้อยละ
เคยพบเห็น ในรูปแบบดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	557	18.1
ขายผ่านพนักงานส่งเสริมการขาย ร้อยละ 55.1 (307) (Pretty girl)		
ลดราคา หรือจำหน่ายบุหรื/ผลิตภัณฑ์ ร้อยละ 25.7 (143) ยาสูบในราคาถูก		
ให้สิทธิประโยชน์อื่นตอบแทนผู้ซื้อ ร้อยละ 10.1 (56) เช่น แจกบัตรชมคอนเสิร์ต		
ให้ลองสูบ ร้อยละ 9.7 (54)		
แลก-แจก-แถม ร้อยละ 9.0 (50)		
จับฉลาก/ชิงรางวัล ร้อยละ 8.4 (47)		
อื่นๆ อาทิ มีในเมนูอาหาร ขายผ่าน ร้อยละ 7.0 (39) เด็กเสิร์ฟ เป็นต้น		
ไม่เคยพบเห็นเลย	2,521	81.9
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0

- ท่าที หรือปฏิกิริยาต่อการพบเจอการสูบบุหรืในสถานบันเทิงที่ติดแอร์

เมื่อสอบถามถึงถ้าหากพบเจอการสูบบุหรืในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตัวอย่างร้อยละ 72.9 รู้สึกอึดอัดรำคาญ และร้อยละ 14.2 ไม่รู้สึกอึดอัดรำคาญ อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างร้อยละ 65.8 จะย้ายโต๊ะหรือหลบหลีกให้พ้นจากควันบุหรื และร้อยละ 18.0 ไม่ย้ายโต๊ะหรือหลบหลีก แต่ตัวอย่างร้อยละ 43.9 จะไม่บอกกล่าว/ตักเตือนผู้กระทำผิด และร้อยละ 24.7 จะบอกรู้ นอกจากนี้ ตัวอย่างร้อยละ 39.8 จะแจ้งพนักงาน/เจ้าของร้าน หากพบเจอการสูบบุหรืในสถานบันเทิง และร้อยละ 31.8 จะไม่แจ้ง (ตารางที่ 22-25)

อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างร้อยละ 37.6 ต้องการแจ้งเบาะแส ถ้าหากพบเห็นว่ามีผู้ละเมิดกฎหมาย โดยให้เหตุผล คือ จะได้ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น เป็นการละเมิดกฎหมาย เป็นหน้าที่หรือความรับผิดชอบของแต่ละคนที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย ร้อยละ 21.2 ไม่ต้องการแจ้ง โดยให้เหตุผล คือ เป็นสิทธิส่วนบุคคล หรือเรื่องส่วนตัว ไม่ใช่หน้าที่/เป็นหน้าที่ของทางร้าน ไม่มีประโยชน์ และร้อยละ 41.2 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 22 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความรู้สึกอึดอัดรำคาญ ถ้าหากพบเจอการสูบบุหรืในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ซึ่งละเมิดต่อกฎหมาย)

ความรู้สึกของตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
อึดอัดรำคาญ	2,226	72.9
ไม่อึดอัดรำคาญ	431	14.2
ไม่แน่ใจ	395	12.9
รวมทั้งสิ้น	3,052	100.0

ตารางที่ 23 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการปฏิบัติ ถ้าหากพบเจอการสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ซึ่งละเมิดต่อกฎหมาย)

การปฏิบัติของตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ย้ายโต๊ะ	1,995	65.8
ไม่ย้ายโต๊ะ	545	18.0
ไม่แน่ใจ	493	16.2
รวมทั้งสิ้น	3,033	100.0

ตารางที่ 24 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการบอกกล่าว/ตักเตือนต่อผู้กระทำผิด
ถ้าหากพบเจอการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ซึ่งละเมิดต่อกฎหมาย)

การบอกกล่าว/ตักเตือน	จำนวน	ร้อยละ
บอก	751	24.7
ไม่บอก	1,334	43.9
ไม่แน่ใจ	953	31.4
รวมทั้งสิ้น	3,038	100.0

ตารางที่ 25 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการแจ้งต่อพนักงาน/เจ้าของร้าน ถ้าหาก
พบเจอการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ซึ่งละเมิดต่อกฎหมาย)

การแจ้งต่อพนักงาน/เจ้าของร้าน	จำนวน	ร้อยละ
แจ้ง	1,209	39.8
ไม่แจ้ง	965	31.8
ไม่แน่ใจ	860	28.4
รวมทั้งสิ้น	3,034	100.0

ตารางที่ 26 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการแจ้งเบาะแส ถ้าหากพบเห็นว่ามี
สถานบันเทิงจะเลิกกฎหมายโดยปล่อยให้มีการสูบบุหรี่ภายในร้าน

การแจ้งเบาะแส	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการแจ้ง โดยตัวอย่างใดให้เหตุผล ดังนี้	1,158	37.6
1. จะได้ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่น	ร้อยละ 28.0 (188)	
2. เป็นการเลิกกฎหมาย	ร้อยละ 23.7 (159)	
3. เป็นหน้าที่ หรือความรับผิดชอบของแต่ละคนที่ปฏิบัติตามกฎหมาย	ร้อยละ 15.2 (102)	
4. จะได้เป็นตัวอย่าง/จะได้ปฏิบัติตามกันมากขึ้น	ร้อยละ 13.1 (88)	
5. สถานบันเทิงจะได้เป็นสถานที่ปลอดบุหรี่	ร้อยละ 10.0 (67)	
6. จะได้มีเจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบ	ร้อยละ 3.0 (20)	
7. เพื่อประโยชน์ส่วนรวม	ร้อยละ 3.0 (20)	
8. ช่วยรณรงค์	ร้อยละ 2.7 (18)	
9. อื่นๆ อาทิ เป็นสิทธิของเรา ยังมีคนสูบ/ยังมีคนฝ่าฝืน/อยากให้กฎหมายศักดิ์สิทธิ์ เป็นต้น	ร้อยละ 1.3 (9)	
ไม่ต้องการแจ้ง โดยตัวอย่างใดให้เหตุผล ดังนี้	652	21.2
1. เป็นสิทธิส่วนบุคคล หรือเรื่องส่วนตัว ไม่อยากเข้าไปเกี่ยวข้อง	ร้อยละ 42.0 (177)	
2. ไม่ใช่หน้าที่/เป็นหน้าที่ของทางร้าน	ร้อยละ 20.6 (87)	
3. ไม่มีประโยชน์	ร้อยละ 14.7 (62)	
4. ผู้ประกอบการไม่เคร่งครัด	ร้อยละ 7.6 (32)	
5. เจ้าหน้าที่รัฐไม่สนใจ	ร้อยละ 4.5 (19)	
6. ไม่ทราบว่าจะไปแจ้งที่ไหน	ร้อยละ 3.8 (16)	
7. ร้านอาจโดนปิดไม่มีที่เกี่ยว	ร้อยละ 2.6 (11)	
8. สถานบันเทิงเข้มงวดมาก	ร้อยละ 2.1 (9)	
9. มีการติดสินบนกับเจ้าหน้าที่	ร้อยละ 1.2 (5)	
10. อื่นๆ อาทิ เสียค่าใช้จ่าย ปัจจุบันก็เลิกสูบเป็นส่วนมาก เป็นต้น	ร้อยละ 0.9 (4)	
ไม่มีความเห็น	1,268	41.2
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0

- การรับรู้/รับทราบเกี่ยวกับการสูบบุหรี่

เมื่อสอบถามถึงบทลงโทษของการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ พบว่า มีตัวอย่างถึงร้อยละ 73.8 ที่ไม่ทราบ และร้อยละ 26.2 ที่ทราบ โดยส่วนใหญ่ได้ระบุว่า จะโดนปรับ หรือทั้งจำ ทั้งปรับ (ตารางที่ 27)

ตัวอย่างเกินกว่า 2 ใน 3 หรือร้อยละ 67.5 ทราบว่าการได้รับ “ควันบุหรี่มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ คือ คนไม่สูบบุหรี่เป็นอันตรายมากกว่าคนสูบบุหรี่ ทำให้เป็นโรคมะเร็งในปอด ทำให้เป็นโรคทางเดินหายใจ ร้อยละ 7.6 ไม่ทราบ และร้อยละ 24.9 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 28)

สำหรับผลเสียที่เกิดจากการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ตัวอย่างทราบ 3 อันดับแรก คือ มีกลิ่นเหม็น รบกวน ร้อยละ 96.0 สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ ร้อยละ 95.7 และทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น ร้อยละ 95.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 29)

การมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง ตัวอย่างได้ระบุว่ามีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้กับกลุ่มเยาวชนหญิง เป็นอันดับแรก ร้อยละ 70.8 รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนชาย ร้อยละ 63.3 และผู้เช่าเสพติดในกลุ่มเยาวชน ร้อยละ 57.9 (ตารางที่ 30)

เมื่อสอบถามถึงความเพียงพอในการได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า ร้อยละ 42.8 ได้รับข่าวสารเพียงพอแล้ว ร้อยละ 28.4 ได้รับยังไม่เพียงพอ โดยต้องการข้อมูลเพิ่มเติม คือ บทลงโทษ ความชัดเจนในการประชาสัมพันธ์ โรคที่เกิดจากบุหรี่ และ ร้อยละ 28.8 ไม่แน่ใจ (ตารางที่ 31)

หน่วยงานที่ตัวอย่างรับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง 3 อันดับแรก คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 66.7 มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 63.3 และกรมควบคุมโรค ร้อยละ 53.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 32)

มาตรการ/กิจกรรมที่ตัวอย่างเห็นด้วยหรือสนับสนุน 3 อันดับแรกคือ รณรงค์ติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ร้อยละ 93.5 เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อสาธารณะ ร้อยละ 91.5 และลงโทษสถานบันเทิงที่ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นเป็นตัวอย่าง ร้อยละ 88.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 33)

ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง 3 อันดับแรก คือ ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงกับผู้กระทำผิด ร้อยละ 34.3 ควรจัดห้องหรือเขตสำหรับคนสูบบุหรี่ให้ชัดเจน ร้อยละ 21.0 และควรมีการติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นชัดเจน ร้อยละ 12.9 ตามลำดับ (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 27 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อบทลงโทษของการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์

การรับทราบ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ โดยตัวอย่างได้ระบุบทลงโทษ ดังนี้	805	26.2
1. ปรับ 2,000 บาท/ปรับ 5,000 บาท/ ปรับ 500 บาท/ปรับ 1,000 บาท/ปรับ 10,000 บาท	ร้อยละ 47.9 (276)	
2. จ่ายค่าปรับ	ร้อยละ 38.2 (220)	
3. ทั้งจำ ทั้งปรับ	ร้อยละ 6.4 (37)	
4. ปรับคนสูบ 2,000 บาท และร้านค้า 2,000 บาท/ปรับคนสูบ 2,000 บาท ปรับร้านค้า 10,000 บาท	ร้อยละ 2.8 (16)	
5. ติดคุก/จำคุก 6 เดือน	ร้อยละ 2.3 (13)	
6. อื่นๆ อาทิ ปรับร้านค้า 15,00 บาท สั่งปิด จำและปรับ ประหารชีวิต เป็นต้น	ร้อยละ 2.4 (14)	
ไม่ทราบ	2,273	73.8
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0

ตารางที่ 28 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบของการได้รับ “ควันทูบหรือมือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

การรับทราบ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ โดยตัวอย่างได้ระบุอันตราย ดังนี้	2,076	67.5
1. คนไม่สูบบุหรี่เป็นอันตรายมากกว่า คนสูบบุหรี่/ได้รับอันตรายมากกว่าคน สูบบุหรี่	ร้อยละ 31.4 (288)	
2. ทำให้เป็นโรคมะเร็งในปอด	ร้อยละ 24.2 (222)	
3. ทำให้เกิดโรคมะเร็ง	ร้อยละ 22.9 (210)	
4. เป็นอันตรายต่อสุขภาพ	ร้อยละ 8.5 (78)	
5. ทำให้เป็นโรคทางเดินหายใจ	ร้อยละ 5.4 (50)	
6. ทำให้มีผลกระทบต่อคนรอบข้าง	ร้อยละ 3.3 (30)	
7. อื่นๆ อาทิ ทำให้เป็นโรคถุงลมโป่ง พอง หายใจไม่ออก ทำให้เป็นโรคภูมิแพ้ ทำให้เกิดอาการเวียนหัว ทำให้เป็น มะเร็งที่สมอง เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ เป็นต้น	ร้อยละ 4.3 (40)	
ไม่ทราบ	235	7.6
ไม่มีความเห็น	767	24.9
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0

ตารางที่ 29 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อผลเสียของการสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิง

ผลเสียต่าง ๆ	ทราบ		ไม่ทราบ		ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีกลิ่นเหม็นรบกวน	2,952	96.0	56	1.8	68	2.2
สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ	2,944	95.7	60	2.0	72	2.3
ทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น	2,923	95.5	58	1.9	81	2.6
เสียงต่อการเกิดอุบัติเหตุ/ไฟไหม้	2,733	88.8	124	4.1	219	7.1
ก่อให้เกิดความไม่พอใจ/ไม่สบายใจของนักท่องเที่ยว	2,719	88.5	161	5.2	194	6.3
เป็นจุดเริ่มต้นชักนำไปสู่การใช้ยาเสพติดอื่นๆ	2,594	84.4	191	6.2	290	9.4

ตารางที่ 30 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีส่วนร่วมช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิงในกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ของกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

กลุ่มบุคคลต่าง ๆ	มีส่วนร่วมช่วยได้		ช่วยไม่ได้		ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มเยาวชนหญิง	2,175	70.8	527	17.2	368	12.0
กลุ่มเยาวชนชาย	1,945	63.3	732	23.8	396	12.9
ผู้เฒ่าเสพติดในกลุ่มเยาวชน	1,778	57.9	803	26.2	489	15.9

ตารางที่ 31 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเพียงพอในการได้รับความรู้/ข่าวสาร
เกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

ความเพียงพอ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับความรู้/ข่าวสารเพียงพอ	1,316	42.8
ไม่เพียงพอ โดยข้อมูลที่ต้องการเพิ่ม คือ บทลงโทษหากกระทำ ความผิด ความชัดเจนในการประชาสัมพันธ์ ติดป้ายให้ชัดเจน โรคที่ เกิดจากบุหรี่ เป็นต้น	877	28.4
ไม่แน่ใจ	885	28.8
รวมทั้งสิ้น	3,078	100.0

ตารางที่ 32 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์
“เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” ของหน่วยงานต่าง ๆ

หน่วยงานต่าง ๆ	รับรู้/รับทราบ		ไม่รับรู้/ ไม่รับทราบ		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	2,039	66.7	625	20.4	395	12.9
มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่	1,940	63.3	705	23.0	419	13.7
กรมควบคุมโรค	1,627	53.0	919	30.0	520	17.0
ตำรวจ	1,430	46.7	1,042	34.1	588	19.2
กระทรวงมหาดไทย	1,259	41.2	1,139	37.3	658	21.5
อื่นๆ อาทิ สถานศึกษา สื่อ กระทรวงวัฒนธรรม สำนักงานเขต อำเภอ เป็นต้น	140	58.3	53	22.1	47	19.6

ตารางที่ 33 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นต่อมาตรการ/กิจกรรมต่าง ๆ

มาตรการ/กิจกรรม	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่มีความเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รณรงค์ติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น	2,875	93.5	69	2.2	132	4.3
เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อสาธารณะ	2,812	91.5	93	3.0	169	5.5
ลงโทษสถานบันเทิงที่ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นเป็นตัวอย่าง	2,729	88.7	145	4.7	203	6.6
จัดให้มีศูนย์บริการข้อมูล/รับแจ้งเบาะแสการทำผิดในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	2,629	87.3	146	4.9	235	7.8
จับปรับเพื่อลงโทษลูกค้าผู้ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	2,666	86.7	190	6.2	218	7.1

ตารางที่ 34 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงกับผู้กระทำผิด	399	34.3
ควรจัดห้องหรือเขตสำหรับคนสูบบุหรี่ให้ชัดเจน/จัดสถานที่ให้เป็นสัดส่วน	244	21.0
ควรมีการติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นชัดเจน	150	12.9
เจ้าหน้าที่ควรคอยสอดส่องดูแลสถานบันเทิงให้เข้มงวดมากขึ้น	122	10.5
ห้ามมีการซื้อขายบุหรี่ในสถานบันเทิง	91	7.8
ควรมีการรณรงค์อย่างต่อเนื่อง	90	7.7
ทุกฝ่ายควรปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด	76	6.5
ลดการผลิตบุหรี่	59	5.1
มีการตรวจบุหรี่ก่อนเข้าสถานบันเทิง	49	4.2
กำหนดเป็นกฎหมายอย่างชัดเจน	42	3.6
ควรเพิ่มพนักงานในร้านคอยสอดส่องดูแล	36	3.1
มีการโฆษณาให้เห็นข้อดีและข้อเสียของบุหรี่/ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโทษของการสูบบุหรี่	35	3.0
ปลูกจิตสำนึก	28	2.4
เพิ่มภาษียาสูบให้มากขึ้น	18	1.5
อื่นๆ อาทิ ไม่ควรเปิดโอกาสให้เป็นช่องทางในการรีดไถของเจ้าหน้าที่รัฐ ห้ามมีการซื้อขายบุหรี่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานบันเทิง ปิดสถานบันเทิงที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย เจ้าหน้าที่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับประชาชน ควรมีการปรับเปลี่ยนเจ้าหน้าที่/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องเพื่อป้องกันระบบเส้นสาย เป็นต้น	112	9.7

ตอนที่ 3 ผลสำรวจจากเจ้าของ/ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง

- ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

ประเภทสถานบันเทิงที่ได้ถูกสำรวจครั้งนี้ ประกอบด้วย สถานบันเทิงประเภทคาราโอเกะ ร้อยละ 57.8 ผับ-บาร์ ร้อยละ 33.7 ที่เหลือมีในสัดส่วนที่ไม่มากนัก คือ สถานอาบอบนวด ดิสโก้เทค สนุกเกอร์ บาร์ เบียร์ เป็นต้น โดยมีพนักงานในร้านโดยเฉลี่ย 20 คน และมีพนักงานที่สูบบุหรี่โดยเฉลี่ย 7 คน สำหรับจำนวนลูกค้าโดยเฉลี่ยที่สามารถให้บริการได้ คือ 85 คน ซึ่งสัดส่วนลูกค้าที่มาใช้บริการ คือ เป็นชาวไทย ร้อยละ 64.9 และเป็นชาวต่างชาติ ร้อยละ 35.1 (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทสถานบันเทิง		
คาราโอเกะ	233	57.8
ผับ-บาร์	136	33.7
สถานอาบอบนวด	14	3.5
ดิสโก้เทค	7	1.8
อื่นๆ อาทิ เช่น สนุกเกอร์ บาร์เบียร์ คาบาเร่ นวดแผนไทย เป็นต้น	13	3.2
รวมทั้งสิ้น	403	100.0
จำนวนพนักงาน		
ไม่เกิน 10 คน	166	41.5
11-20 คน	108	27.0
21-30 คน	40	10.0
31-40 คน	31	7.8
41-50 คน	14	3.4
มากกว่า 50 คน	41	10.3
รวมทั้งสิ้น	400	100.0
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	20 คน	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	28.07 คน	
ค่าต่ำสุด (Min)	1 คน	
ค่าสูงสุด (Max)	300 คน	

ตารางที่ 35 (ต่อ) แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนพนักงานที่สูบบุหรี่		
ไม่เกิน 5 คน	131	56.2
6-10 คน	61	26.2
11-15 คน	9	3.9
16-20 คน	14	6.0
มากกว่า 20 คน	18	7.7
รวมทั้งสิ้น	233	100.0
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	7 คน	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	12.37 คน	
ค่าต่ำสุด (Min)	1 คน	
ค่าสูงสุด (Max)	90 คน	
จำนวนลูกค้าที่สามารถให้บริการได้		
ไม่เกิน 50 คน	207	54.2
51-100 คน	90	23.6
101-200 คน	41	10.7
201-300 คน	15	3.9
มากกว่า 300 คน	29	7.6
รวมทั้งสิ้น	382	100.0
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	85 คน	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	237.67 คน	
ค่าต่ำสุด (Min)	5 คน	
ค่าสูงสุด (Max)	2,000 คน	
สัดส่วนลูกค้าที่มาใช้บริการ		
เป็นชาวไทย	-	64.9
เป็นชาวต่างชาติ	-	35.1
รวมทั้งสิ้น	-	100.0

หมายเหตุ ไม่สามารถแสดงจำนวนสัดส่วนลูกค้าที่มาใช้บริการได้ เนื่องจากข้อคำถามเป็นลักษณะให้ผู้ตอบ ประเมินสัดส่วนลูกค้า ที่เป็นชาวไทย และชาวต่างชาติ

- พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และการสูบบุหรี่

ตัวอย่างร้อยละ 57.8 ไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 22.8 สูบเป็นบางครั้ง และร้อยละ 19.4 สูบเป็นประจำ ในขณะที่เดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 58.6 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นบางครั้ง ร้อยละ 23.0 ไม่ดื่ม และร้อยละ 18.4 ดื่มเป็นประจำ (ตารางที่ 36-37)

ตารางที่ 36 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมการสูบบุหรี่

พฤติกรรมการสูบบุหรี่	จำนวน	ร้อยละ
สูบเป็นประจำ	78	19.4
สูบเป็นบางครั้ง	92	22.8
ไม่สูบ	233	57.8
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 37 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มเป็นประจำ	74	18.4
ดื่มเป็นบางครั้ง	236	58.6
ไม่ดื่ม	93	23.0
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

- การรับทราบต่อประกาศ และการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ของผู้ประกอบการและพนักงาน

ตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.8 ได้รับทราบการประกาศของกระทรวงสาธารณสุขให้ “สถานบันเทิงที่ติดแอร์ เป็นเขตปลอดบุหรี่” มาก่อน และร้อยละ 8.2 ไม่ทราบ หรือเพิ่งจะทราบ เมื่อสอบถามถึงการรับทราบของพนักงานต่อการประกาศฉบับนี้ นั้น พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 78.9 ระบุว่าทราบมาก่อน ร้อยละ 6.0 ไม่ทราบ หรือเพิ่งจะทราบ และร้อยละ 15.1 ไม่แน่ใจ (ตารางที่ 38-39)

สำหรับปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ตามสถานบันเทิงที่ติดแอร์ พบว่า 3 อันดับแรก คือ ลูกค้าไม่ให้ความร่วมมือ/ไม่ปฏิบัติตาม ร้อยละ 28.0 ทำให้ลูกค้าลดลง หรือขาดรายได้ ร้อยละ 27.4 และลูกค้าไม่เข้าใจ/ลูกค้าไม่ชอบ/ลูกค้าตำหนิ ร้อยละ 26.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 38 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อการประกาศของกระทรวงสาธารณสุขให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ.51)

การรับทราบของตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ทราบมาก่อน	370	91.8
ไม่ทราบ (เพิ่งจะทราบ)	33	8.2
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 39 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบของพนักงานต่อการประกาศของกระทรวงสาธารณสุขให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ.51)

การรับทราบของพนักงาน	จำนวน	ร้อยละ
ทราบมาก่อน	318	78.9
ไม่ทราบ (เพิ่งจะทราบ)	24	6.0
ไม่แน่ใจ	61	15.1
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 40 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ตามสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาหรืออุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
ลูกค้าไม่ให้ความร่วมมือ/ไม่ปฏิบัติตาม	46	28.0
ทำให้ลูกค้าลดลง หรือขาดรายได้	45	27.4
ลูกค้าไม่เข้าใจ/ลูกค้าไม่ชอบ/ลูกค้าตำหนิ	44	26.8
ไม่สะดวกต่อลูกค้า/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้าน หรือสถานที่ที่จัดให้ลูกค้า	33	20.1
จะต้องจัดสถานที่เฉพาะไว้สำหรับสูบบุหรี่	13	7.9
ลูกค้าไม่ทราบว่ามียกห้ามสูบบุหรี่	9	5.5
ลูกค้าจะไม่สนุก/นั่งไม่นาน	9	5.5
ลูกค้าหนี/ขอไปสูบบุหรี่ข้างนอกแล้วหนีไม่จ่ายเงิน	4	2.4
การสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน	2	1.2

- ผลของการประกาศห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์

หลังจากที่มีการห้ามสูบบุหรี่ในร้าน ตัวอย่างร้อยละ 49.9 ระบุว่าลูกค้าส่วนใหญ่พอใจ โดยให้เหตุผลคือ ทำให้บรรยากาศในร้านดีขึ้น เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย ลูกค้าส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 26.8 ระบุว่าลูกค้าไม่พอใจ โดยให้เหตุผลคือ ไม่สะดวก/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้าน ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นคนสูบบุหรี่ การสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน และร้อยละ 23.3 ไม่มีความเห็น อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 61.3 ลูกค้าส่วนใหญ่ยอมรับ ร้อยละ 21.6 ลูกค้าไม่ยอมรับ โดยให้เหตุผลคือ ไม่สะดวก/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้าน ลูกค้าส่วนใหญ่สูบบุหรี่ การสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน และร้อยละ 17.1 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 41-42)

ตัวอย่างร้อยละ 79.6 ระบุว่าบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิง ดีขึ้น ร้อยละ 10.1 ระบุไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม) และร้อยละ 10.3 ไม่แน่ใจ ในขณะที่เดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 56.0 มีความรู้สึกมั่นใจมากขึ้นว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยจากปัญหาเพลิงไหม้ นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ.2551 ร้อยละ 33.3 ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม) และร้อยละ 10.7 ไม่แน่ใจ อย่างไรก็ตาม

ตัวอย่างเกินกว่าครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 56.8 ระบุว่ามีลูกค้าเท่าเดิม ร้อยละ 29.8 ระบุว่ามีลูกค้าลดลง และร้อยละ 13.4 ระบุว่ามีลูกค้าเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 43)

เมื่อสอบถามถึงผลดีที่เกิดขึ้น หลังจากการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง นั้น คือ เป็นผลดีต่อสุขภาพของคนในร้านโดยรวม ร้อยละ 90.3 ลดความรู้สึกอึดอัดรำคาญให้คนที่มาเที่ยว ร้อยละ 70.5 และช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดูแลเฟอร์นิเจอร์/ผ้าปูโต๊ะ/ผ้าม่าน/อุปกรณ์ต่างๆ ร้อยละ 68.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 44)

ตารางที่ 41 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความพึงพอใจของลูกค้าหลังจากมีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

ความพึงพอใจของลูกค้า	จำนวน	ร้อยละ
ลูกค้าส่วนใหญ่พอใจ โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	201	49.9
1. ทำให้บรรยากาศในร้านดีขึ้น/ระบบอากาศถ่ายเทได้สะดวก ร้อยละ 34.6 (46)		
2. เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย ร้อยละ 15.8 (21)		
3. ลูกค้าส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 15.0 (20)		
4. ไม่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนคนอื่น ร้อยละ 14.3 (19)		
5. มีสถานที่เฉพาะสำหรับสูบบุหรี่ ร้อยละ 11.3 (15)		
6. เป็นผลดีต่อสุขภาพ ร้อยละ 9.0 (12)		
ไม่พอใจ โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	108	26.8
1. ไม่สะดวก/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้าน หรือที่ที่จัดให้ ร้อยละ 45.8 (39)		
2. ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นคนสูบบุหรี่ ร้อยละ 27.1 (23)		
3. การสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน ร้อยละ 15.3 (13)		
4. ลูกค้าต้องการมาเที่ยวเพื่อผ่อนคลาย ร้อยละ 5.9 (5)		
5. เป็นสิทธิส่วนบุคคล ร้อยละ 3.5 (3)		
6. สถานบันเทิงควรจะอนุญาตให้สูบบุหรี่ได้ ร้อยละ 2.4 (2)		
ไม่มีความเห็น	94	23.3
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 42 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการยอมรับจากลูกค้าที่สูบบุหรี่ หลังจากมี
การห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

การยอมรับจากลูกค้า	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ยอมรับ โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	87	21.6
1. ไม่สะดวก/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้าน หรือที่ที่จัดให้	ร้อยละ 39.6 (19)	
2. ลูกค้าส่วนใหญ่สูบบุหรี่	ร้อยละ 12.5 (6)	
3. การสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน	ร้อยละ 12.5 (6)	
4. สถานบันเทิงควรจะอนุญาตให้สูบบุหรี่ได้	ร้อยละ 10.4 (5)	
5. ลูกค้าที่มาเที่ยวต้องการสูบบุหรี่	ร้อยละ 10.4 (5)	
6. เป็นสิทธิส่วนบุคคล	ร้อยละ 10.4 (5)	
7. ทำให้ความสนุกลดน้อยลง	ร้อยละ 4.2 (2)	
ยอมรับ	247	61.3
ไม่มีความเห็น	69	17.1
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 43 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลที่ได้รับจากการประกาศให้สถานบันเทิง
ที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่

ผลของการประกาศ	จำนวน	ร้อยละ
บรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงดีขึ้น	316	79.6
ไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม)	40	10.1
ไม่แน่ใจ	41	10.3
รวมทั้งสิ้น	397	100.0
ความรู้สึกมั่นใจจากปัญหาเพลิงไหม้		
รู้สึกมั่นใจมากขึ้น	226	56.0
ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม)	134	33.3
ไม่แน่ใจ	43	10.7
รวมทั้งสิ้น	403	100.0
จำนวนลูกค้า		
เพิ่มขึ้น	54	13.4
เท่าเดิม	229	56.8
ลดลง	120	29.8
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 44 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลดีที่เกิดขึ้น หลังจากการห้ามสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิง

ผลดีที่เกิดขึ้น	ใช่		ไม่ใช่		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นผลดีต่อสุขภาพของคนในร้านโดยรวม	364	90.3	7	1.8	32	7.9
ลดความรู้สึกอึดอัดรำคาญให้คนที่มาเที่ยว	284	70.5	46	11.4	73	18.1
ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดูแลเฟอร์นิเจอร์/ผ้าปูโต๊ะ/ ผ้าม่าน/อุปกรณ์ต่างๆ	277	68.8	63	15.6	63	15.6
อื่นๆ อาทิ ทำให้บรรยากาศดีขึ้น ไม่ส่งกลิ่นเหม็น เสื้อผ้าและผมไม่เหม็น เป็นต้น						

• ทำที่ หรือปฏิบัติกริยาของลูกค้ หลังจากที่มีประกาศห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์

หลังจากวันที่ 11 ก.พ.51 ตัวอย่างร้อยละ 50.1 ระบุว่าไม่เคยมีลูกค้สูบบุหรี่ในร้านส่วนที่ติดแอร์ และร้อยละ 49.9 ระบุว่าเคยมีลูกค้สูบ ในขณะที่เจ้าของหรือพนักงานร้อยละ 98.5 เคยบอกเตือนลูกค้ที่สูบ โดยที่ผู้สูบได้ปฏิบัติตามบางครั้ง ร้อยละ 48.2 ปฏิบัติตามทุกครั้ง ร้อยละ 47.2 และไม่ปฏิบัติตามเลย ร้อยละ 4.6 อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างร้อยละ 60.1 ระบุว่าไม่เคยมีความขัดแย้งระหว่างลูกค้กับพนักงานหรือเจ้าของในกรณีที่เคยบอกเตือน (ตารางที่ 45-47)

สำหรับการเคยถูกลูกค้ในร้านร้องเรียน/ตำหนิในกรณีที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 66.3 ระบุว่าไม่เคยถูกลูกค้ร้องเรียน/ตำหนิ และร้อยละ 33.7 ระบุว่าเคยถูกร้องเรียน/ตำหนิ (ตารางที่ 48)

อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างร้อยละ 77.2 ระบุว่าไม่มีพนักงานในร้านสูบบุหรี่หรือใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบที่มีควันในร้านส่วนที่ติดแอร์ หลังจากวันที่ 11 ก.พ.51 ในขณะที่ตัวอย่างร้อยละ 22.8 ระบุว่ามีการสูบของพนักงาน (ตารางที่ 49)

ตารางที่ 45 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีลูกค้สูบบุหรี่ในร้าน (ส่วนที่ติดแอร์)
หลังจาก 11 ก.พ.51

การมีลูกค้สูบบุหรี่ในร้าน (ส่วนที่ติดแอร์)	จำนวน	ร้อยละ
มีการสูบ	201	49.9
ไม่มีการสูบ	202	50.1
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 46 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการบอกเดือนแก่ลูกค้าที่สุบของเจ้าของหรือพนักงานประจำร้าน (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามียูกค้าสุบบุหรีในร้านส่วนที่ติดแอร์)

การบอกเดือนของเจ้าของหรือพนักงานประจำร้าน	จำนวน	ร้อยละ
บอกเดือน โดยผู้สุบได้.....	196	98.5
ปฏิบัติตามทุกครั้ง	ร้อยละ 47.2 (91)	
ปฏิบัติตามบางครั้ง	ร้อยละ 48.2 (93)	
ไม่ปฏิบัติตามเลย	ร้อยละ 4.6 (9)	
ไม่ได้บอกเดือน	3	1.5
รวมทั้งสิ้น	199	100.0

ตารางที่ 47 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความขัดแย้งระหว่างลูกค้ากับพนักงานหรือเจ้าของร้าน (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามียูกค้าสุบบุหรีในร้านส่วนที่ติดแอร์ และเคยบอกเดือนลูกค้า)

ความขัดแย้งระหว่างลูกค้ากับพนักงานหรือเจ้าของร้าน	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีความขัดแย้ง	59	39.9
ไม่เคยมี	89	60.1
รวมทั้งสิ้น	148	100.0

ตารางที่ 48 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ กรณีที่มีคนสุบบุหรีในร้าน (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามียูกค้าสุบบุหรีในร้านส่วนที่ติดแอร์)

การเคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ	จำนวน	ร้อยละ
เคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ	67	33.7
ไม่เคย	132	66.3
รวมทั้งสิ้น	199	100.0

ตารางที่ 49 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีพนักงานในร้านสุบบุหรีหรือใช้ผลิตภัณฑ์ยาสุบที่มีควันในร้าน (ส่วนที่ติดแอร์) หลังจากวันที่ 11 ก.พ.51

การมีพนักงานในร้านสุบบุหรี	จำนวน	ร้อยละ
มีการสุบ	92	22.8
ไม่มีการสุบ	311	77.2
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

- การรับรู้/รับทราบเกี่ยวกับการสูบบุหรี่

ตัวอย่างร้อยละ 56.1 รับทราบถึงบทลงโทษของการละเมิดกฎหมายหรือมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ และร้อยละ 43.9 ไม่รับทราบ ในขณะที่เดียวกัน ตัวอย่าง 2 ใน 3 หรือร้อยละ 66.0 รับทราบว่าการได้รับ “ควันบุหรี่มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ คือ คนไม่สูบบุหรี่เป็นอันตรายมากกว่าคนสูบบุหรี่ ทำให้เป็นโรคมะเร็งในปอด โรคทางเดินหายใจ มีเพียงร้อยละ 9.2 ที่ไม่ทราบ และร้อยละ 24.8 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 50-51)

ยิ่งไปกว่านั้น ตัวอย่างเกินครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 52.1 ได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา เพียงพอแล้ว ร้อยละ 18.4 ยังได้รับไม่เพียงพอ และร้อยละ 29.5 ไม่แน่ใจ (ตารางที่ 52)

สำหรับการรับรู้/รับทราบบทบาทการทำงาน/รณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” ของหน่วยงานต่างๆ พบว่า 3 อันดับแรก คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 75.9 มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 66.4 และตำรวจ ร้อยละ 62.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 53)

เมื่อสอบถามตัวอย่างถึงผลเสียของการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง พบว่า 3 อันดับแรก คือ มีกลิ่นเหม็นรบกวน และทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น มีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 95.7 สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ ร้อยละ 94.5 และเสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย/ไฟไหม้ ร้อยละ 85.6 (ตารางที่ 54)

ตัวอย่างร้อยละ 49.1 ระบุว่าหลังจากการใช้กฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ (ที่ติดแอร์) แล้ว ไม่มีผลต่อธุรกิจสถานบันเทิง ในขณะที่ตัวอย่างร้อยละ 34.7 ระบุว่าดีขึ้น โดยให้เหตุผล คือ บรรยากาศภายในร้านดีขึ้น สุขภาพร่างกายและจิตใจของลูกค้า พนักงานดีขึ้น ไม่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนผู้อื่น และตัวอย่างร้อยละ 16.2 ระบุว่าแย่ลง โดยให้เหตุผล คือ ลูกค้าลดน้อยลง ขายรายได้ ไม่ได้รับการยอมรับจากลูกค้า ไม่สะดวกต่อลูกค้า (ตารางที่ 55)

ตารางที่ 50 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อบทลงโทษของการละเมิดกฎหมายหรือมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์

การรับทราบ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ โดยตัวอย่างได้ระบุบทลงโทษ ดังนี้	226	56.1
1. ปรับ 2,000 บาท/ปรับ 20,000 บาท	ร้อยละ 54.9 (102)	
2. ปรับ	ร้อยละ 17.7 (33)	
3. ปรับคนสูบบุหรี่ 2,000 บาท และร้านค้า 2,000 บาท	ร้อยละ 17.2 (32)	
4. ทั้งจำ ทั้งปรับ	ร้อยละ 5.9 (11)	
5. ปรับสถานประกอบการ 1,000 บาท/ 20,000 บาท/30,000 บาท	ร้อยละ 4.3 (8)	
ไม่ทราบ	177	43.9
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 51 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบของการได้รับ “ควันทูบ์มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

การรับทราบ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ โดยตัวอย่างได้ระบุอันตราย ดังนี้	266	66.0
1. คนไม่สูบบุหรี่เป็นอันตรายมากกว่า ร้อยละ 36.6 (48) คนสูบบุหรี่/ได้รับอันตรายมากกว่าคน สูบบุหรี่		
2. ทำให้เป็นโรคมะเร็งในปอด ร้อยละ 32.8 (43)		
3. ก่อให้เกิดโรคต่างๆ ร้อยละ 16.8 (22)		
4. ทำให้เป็นโรคทางเดินหายใจ ร้อยละ 13.0 (17)		
5. ทำลายระบบประสาท ร้อยละ 0.8 (1)		
ไม่ทราบ	37	9.2
ไม่มีความเห็น	100	24.8
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 52 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเพียงพอในการได้รับความรู้/ข่าวสาร เกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

ความเพียงพอ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับความรู้/ข่าวสารเพียงพอ	210	52.1
ไม่เพียงพอ โดยข้อมูลที่ต้องการเพิ่ม คือ บทลงโทษหากสูบบุหรี่ใน สถานบันเทิง โรคที่เกิดจากควันทูบ์มือ	74	18.4
ไม่แน่ใจ	119	29.5
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 53 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” ของหน่วยงานต่าง ๆ

หน่วยงานต่าง ๆ	รับรู้/รับทราบ		ไม่รับรู้/ ไม่รับทราบ		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	299	75.9	36	9.1	59	15.0
มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่	261	66.4	57	14.5	75	19.1
ตำรวจ	247	62.3	62	15.7	87	22.0
กรมควบคุมโรค	224	57.1	78	19.9	90	23.0
กระทรวงมหาดไทย	194	49.6	87	22.3	110	28.1
อื่นๆ อาทิ สื่อ เจ้าหน้าที่ทำงานในอำเภอ เป็นต้น	25	56.8	8	18.2	11	25.0

ตารางที่ 54 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อผลเสียของการสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิง

ผลเสียต่าง ๆ	ทราบ		ไม่ทราบ		ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีกลิ่นเหม็นรบกวน	381	95.7	3	0.8	14	3.5
ทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น	378	95.7	6	1.5	11	2.8
สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ	377	94.5	8	2.0	14	3.5
เสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย/ไฟไหม้	339	85.6	14	3.5	43	10.9
ก่อให้เกิดความไม่พอใจ/ไม่สบายอารมณ์ของนักท่องเที่ยว	304	76.4	23	5.8	71	17.8
เป็นจุดเริ่มต้นชักนำไปสู่การใช้จ่ายเสพติดอื่น ๆ	298	75.3	24	6.0	74	18.7

ตารางที่ 55 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลต่อธุรกิจสถานบันเทิง หลังจากที่มี
การใช้กฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ (ที่ติดแอร์)

ผลต่อธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ดีขึ้น โดยตัวอย่างใดให้เหตุผล ดังนี้	140	34.7
1. บรรยากาศภายในร้านดีขึ้น	ร้อยละ 31.2 (20)	
2. สุขภาพร่างกาย และจิตใจของลูกค้า และพนักงานดีขึ้น	ร้อยละ 25.0 (16)	
3. ไม่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนผู้อื่น	ร้อยละ 15.6 (10)	
4. มีลูกค้าเพิ่มมากขึ้น	ร้อยละ 14.1 (9)	
5. ลูกค้าส่วนใหญ่ยอมรับกฎหมายฉบับนี้	ร้อยละ 9.4 (6)	
6. ค่าใช้จ่ายลดลง	ร้อยละ 4.7 (3)	
แย่ลง โดยตัวอย่างใดให้เหตุผล ดังนี้	65	16.2
1. ลูกค้าลดน้อยลง ทำให้ขาดรายได้	ร้อยละ 37.2 (19)	
2. ไม่ได้รับการยอมรับจากลูกค้า/ลูกค้าส่วนใหญ่สูบบุหรี่	ร้อยละ 27.5 (14)	
3. ไม่สะดวกต่อลูกค้า	ร้อยละ 21.6 (11)	
4. มีปัญหาเกี่ยวกับลูกค้า ทำให้ลูกค้าไม่ยอมเข้าร้านอีก	ร้อยละ 13.7 (7)	
เหมือนเดิม	198	49.1
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

- **ความคิดเห็นต่อประกาศสถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่**

หลังจากที่มีกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่แล้ว ตัวอย่างร้อยละ 69.7 ต้องการการประชาสัมพันธ์ในวงกว้างเพื่อให้ประชาชนรู้ว่ามีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง และร้อยละ 68.5 ต้องการป้ายเขตปลอดบุหรี่ติดที่ร้าน (ตารางที่ 56)

นอกจากนี้ ตัวอย่างร้อยละ 65.3 ระบุว่าจะสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป โดยให้เหตุผล คือ ทำให้สุขภาพดีขึ้น ทำให้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น เป็นผลดีต่อส่วนรวม ในขณะที่ร้อยละ 7.4 ระบุว่าไม่สนับสนุน ควรยกเลิก โดยให้เหตุผล คือ ลูกค้ำส่วนใหญ่สูบบุหรี่ สถานบันเทิงควรจะอนุญาตให้สูบบุหรี่ได้ เป็นสิทธิของทุกคน และร้อยละ 27.3 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 57)

สำหรับความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 44.7 ระบุมั่นใจว่าจะได้ผล โดยให้เหตุผล คือ เป็นกฎหมายบังคับ/คนส่วนใหญ่เคารพกฎหมาย เป็นผลดีต่อคนทั่วไป ปฏิบัติได้อย่างจริงจัง ร้อยละ 19.6 ระบุไม่มั่นใจ โดยให้เหตุผล คือ คนส่วนใหญ่ยังสูบบุหรี่อยู่ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้สูบบุหรี่ ไม่มีการใช้กฎหมายบังคับอย่างจริงจัง และร้อยละ 35.7 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 58)

ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 60.3 เห็นว่าจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ ร้อยละ 12.2 เห็นว่าไม่จำเป็น และร้อยละ 27.5 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 59)

ตัวอย่างมีความเห็นว่ากฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จะมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้กับกลุ่มเยาวชนหญิง เป็นอันดับแรก ร้อยละ 64.0 รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนชาย ร้อยละ 60.3 และผู้ขายเสฟติดในกลุ่มเยาวชน ร้อยละ 57.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 60)

ข้อเสนอแนะแนวทางควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง 3 อันดับแรก ที่ค้นพบ คือ ควรจัดห้องหรือเขตสำหรับคนสูบบุหรี่ให้ชัดเจน ร้อยละ 39.7 เจ้าหน้าที่ควรคอยสอดส่องดูแลสถานบันเทิงให้เข้มงวดมากขึ้น ร้อยละ 21.6 และห้ามมีการซื้อขายบุหรี่ในสถานบันเทิง ร้อยละ 18.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 61)

ตารางที่ 56 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความต้องการสิ่งต่าง ๆ หลังจากมีกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่แล้ว

ความต้องการสิ่งต่าง ๆ	ต้องการ		ไม่ต้องการ		ไม่มีความเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการป้ายเขตปลอดบุหรี่ติดที่ร้าน	276	68.5	36	8.9	91	22.6
ต้องการการประชาสัมพันธ์ในวงกว้างเพื่อให้ประชาชนรู้ว่ามีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	281	69.7	26	6.5	96	23.8

ตารางที่ 57 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศ
เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป

การสนับสนุน	จำนวน	ร้อยละ
สนับสนุน โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	263	65.3
1. ทำให้สุขภาพดีขึ้นหายใจสะดวกขึ้น ร้อยละ 44.1 (64)		
2. ทำให้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ร้อยละ 28.3 (41)		
3. เป็นผลดีต่อส่วนรวม ร้อยละ 16.6 (24)		
4. เป็นมาตรการที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม ร้อยละ 4.2 (6)		
5. อยากให้จัดระเบียบ/เพื่อความเรียบร้อย ร้อยละ 3.4 (5)		
6. ลดการเสี่ยงต่อการเกิดโรคร้าย ร้อยละ 3.4 (5)		
ไม่สนับสนุน (ควรรยกเลิก) โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	30	7.4
1. ลูกค้านิยมสูบบุหรี่ ร้อยละ 47.1 (8)		
2. สถานบันเทิงควรจะอนุญาตให้สูบบุหรี่ ร้อยละ 23.5 (4)		
3. ประชาธิปไตยสิทธิของทุกคน ร้อยละ 17.6 (3)		
4. รายได้ลดน้อยลง แต่ต้นทุน การจ้างพนักงานเท่าเดิม ร้อยละ 11.8 (2)		
ไม่มีความเห็น	110	27.3
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 58 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป

ความมั่นใจของตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
มั่นใจว่าจะได้ผล โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	180	44.7
1. เป็นกฎหมายบังคับ/คนส่วนใหญ่ เคารพกฎหมาย หรือให้ความร่วมมือ	ร้อยละ 68.4 (63)	
2. เป็นผลดีต่อคนทั่วไป	ร้อยละ 12.0 (11)	
3. ปฏิบัติได้อย่างจริงจัง	ร้อยละ 8.7 (8)	
4. เป็นผลดีต่อสถานบันเทิง	ร้อยละ 6.5 (6)	
5. ดัดป้ายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นอย่าง ชัดเจน	ร้อยละ 2.2 (2)	
6. ทุกส่วนราชการเข้ามาตรวจสอบ ตลอด	ร้อยละ 2.2 (2)	
ไม่มั่นใจ โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	79	19.6
1. คนส่วนใหญ่ยังสูบบุหรี่อยู่	ร้อยละ 35.2 (18)	
2. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้สูบบุหรี่/ ฝ่าฝืนกฎหมาย	ร้อยละ 23.4 (12)	
3. ไม่มีการใช้กฎหมายบังคับอย่าง จริงจัง/เจ้าหน้าที่ไม่ลงโทษตามกฎหมาย	ร้อยละ 11.8 (6)	
4. เจ้าหน้าที่/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ เอาใจใส่ ในการคอยสอดส่องดูแล	ร้อยละ 9.8 (5)	
5. ยังมีโรงงานผลิตบุหรี่/ยังมีการขาย บุหรี่อยู่	ร้อยละ 5.9 (3)	
6. มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยว	ร้อยละ 3.9 (2)	
7. คนต่างชาติยังไม่เข้าใจเพราะเห็นเป็น ที่เที่ยว	ร้อยละ 2.0 (1)	
8. ไม่ทราบว่ามีใครเป็นผู้ดูแล	ร้อยละ 2.0 (1)	
9. ข้าราชการยังไม่ปฏิบัติเลย	ร้อยละ 2.0 (1)	
10. เป็นเรื่องของสิทธิส่วนบุคคล	ร้อยละ 2.0 (1)	
11. อาจมีการยกเลิกกฎหมาย/กฎหมาย บ้านเราอ่อนแอ	ร้อยละ 2.0 (1)	
ไม่มีความเห็น	144	35.7
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 59 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือ
มาตรการต่าง ๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อทำให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่

ความจำเป็น	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็น	243	60.3
ไม่จำเป็น	49	12.2
ไม่มีความเห็น	111	27.5
รวมทั้งสิ้น	403	100.0

ตารางที่ 60 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิงในกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ของกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

กลุ่มบุคคลต่าง ๆ	มีส่วนช่วยได้		ช่วยไม่ได้		ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มเยาวชนหญิง	258	64.0	70	17.4	75	18.6
กลุ่มเยาวชนชาย	243	60.3	81	20.1	79	19.6
ผู้เฒ่าเสพติดในกลุ่มเยาวชน	230	57.1	80	19.9	93	23.0

ตารางที่ 61 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุม
การสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ควรจัดห้องหรือเขตสำหรับคนสูบบุหรี่ให้ชัดเจน/จัดสถานที่ให้เป็นสัดส่วน	46	39.7
เจ้าหน้าที่ควรคอยสอดส่องดูแลสถานบันเทิงให้เข้มงวดมากขึ้น	25	21.6
ห้ามมีการซื้อขายบุหรี่ในสถานบันเทิง	21	18.1
ควรมีการรณรงค์/ประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง	17	14.7
ควรมีการติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นชัดเจน	16	13.8
ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงกับผู้กระทำผิด	13	11.2
ขายบุหรี่ให้แพงขึ้น	1	0.9

ตอนที่ 4 ผลสำรวจจากพนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง

- ข้อมูลทั่วไปของพนักงาน

จากผลการสำรวจตัวอย่างพนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 43.9 เป็นพนักงานเสิร์ฟ ร้อยละ 31.4 เป็นพนักงานต้อนรับ และร้อยละ 8.2 เป็นแคชเชียร์ (ตารางที่ 62)

ตัวอย่างเกินกว่าครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 55.4 ไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 26.1 สูบเป็นบางครั้ง และร้อยละ 18.5 สูบเป็นประจำ ในขณะที่เดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 65.0 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นบางครั้ง ร้อยละ 19.2 ดื่มเป็นประจำ และร้อยละ 15.8 ไม่ดื่ม (ตารางที่ 63-64)

ตารางที่ 62 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุตำแหน่ง/หน้าที่ในสถานประกอบการ

ตำแหน่ง/หน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานเสิร์ฟ	655	43.9
พนักงานต้อนรับ	468	31.4
แคชเชียร์	123	8.2
ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	87	5.8
พ่อครัว/แม่ครัว	23	1.5
ประชาสัมพันธ์	18	1.2
อื่นๆ อาทิ ชุกรการ พนักงานบัญชี เป็นต้น	120	8.0
รวมทั้งสิ้น	1,494	100.0

ตารางที่ 63 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมกาสูบหรี่

พฤติกรรมกาสูบหรี่	จำนวน	ร้อยละ
สูบเป็นประจำ	277	18.5
สูบเป็นบางครั้ง	392	26.1
ไม่สูบ	831	55.4
รวมทั้งสิ้น	1,500	100.0

ตารางที่ 64 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุพฤติกรรมกาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

พฤติกรรมกาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มเป็นประจำ	288	19.2
ดื่มเป็นบางครั้ง	975	65.0
ไม่ดื่ม	237	15.8
รวมทั้งสิ้น	1,500	100.0

- การรับทราบต่อประกาศ และการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์

ตัวอย่างเกินกว่า 4 ใน 5 หรือร้อยละ 82.8 ได้รับทราบต่อการประกาศของกระทรวงสาธารณสุขให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” และร้อยละ 17.2 ไม่ทราบ (เพิ่งจะทราบ) อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างร้อยละ 79.2 ระบุว่ามีการติดประกาศหรือสัญลักษณ์ที่สถานบันเทิงเพื่อให้ผู้มาใช้บริการทราบว่าสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ โดยส่วนใหญ่จะติดหน้าประตูตามจุดต่างๆ หน้าห้องน้ำ บริเวณในร้าน และร้อยละ 20.8 ระบุว่าไม่มีการติดเลย (ตารางที่ 65-66)

ปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามข้อกำหนดในการสูบบุหรี่ที่สถานบันเทิงที่ติดแอร์ 3 อันดับแรกคือ ลูกค้านำพวงมาลัย/ไม้สะตอกที่ต้องออกไปสูบบุหรี่ข้างนอก ร้อยละ 33.3 ลูกค้านำให้ความร่วมมือ ร้อยละ 29.5 และลูกค้าจะแอบสูบบุหรี่ในห้องน้ำ ร้อยละ 17.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 67)

ตารางที่ 65 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อการประกาศของกระทรวงสาธารณสุข ให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ.51)

การรับทราบของตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ทราบมาก่อน	1,225	82.8
ไม่ทราบ (เพิ่งจะทราบ)	254	17.2
รวมทั้งสิ้น	1,479	100.0

ตารางที่ 66 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการติดประกาศหรือสัญลักษณ์ที่สถานบันเทิงเพื่อให้ผู้มาใช้บริการทราบว่าสถานบันเทิงปลอดบุหรี่

การติดประกาศ	จำนวน	ร้อยละ
มีการติดประกาศ โดยตัวอย่างได้ระบุสถานที่ ดังนี้	1,169	79.2
1. หน้าประตูตามจุดต่างๆ ร้อยละ 52.6 (410)		
2. หน้าห้องน้ำ/ประตูห้องน้ำ ร้อยละ 41.4 (323)		
3. บริเวณในร้าน/ทุกบริเวณในร้าน ร้อยละ 41.2 (321)		
4. ตามห้องต่างๆ อาทิ ห้องแต่งตัว ห้องนวด ห้องนั่งเล่น Relax Zone ห้องคาราโอเกะ ร้อยละ 19.2 (150)		
5. ประตูทางเข้า ร้อยละ 13.6 (106)		
6. หน้าเคาน์เตอร์/หน้าบาร์ ร้อยละ 4.1 (32)		
7. ที่กระจกในร้าน ร้อยละ 2.0 (15)		
8. อื่นๆ อาทิ หน้าเวที หน้าลำโพง ตามโต๊ะอาหาร ในเมนู เป็นต้น ร้อยละ 3.8 (29)		
ไม่มี	307	20.8
รวมทั้งสิ้น	1,476	100.0

ตารางที่ 67 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตาม
ข้อห้ามในการสูบบุหรี่ตามสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาหรืออุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
ลูกค้าไม่พอใจ/ไม่สะดวกที่ต้องออกไปสูบบุหรี่ข้างนอก	158	33.3
ลูกค้าไม่ให้ความร่วมมือ	140	29.5
ลูกค้าจะแอบสูบบุหรี่ในห้องน้ำ	84	17.7
ลูกค้าน้อยลง/ลูกค้าไม่เข้าร้าน/ลูกค้าหนี	72	15.1
ลูกค้าไม่รู้/ลูกค้าไม่เข้าใจ เพราะส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ	51	10.7
เป็นการขัดจังหวะในความสนุกสนาน	14	2.9
สถานที่ไม่เพียงพอ/สถานที่จำกัด	12	2.5
ลูกค้าไม่ค่อยอ่านป้าย	11	2.3
ขัดใจกับลูกค้า	3	0.6

- ผลของการประกาศห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์

หลังจากมีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง ตัวอย่างร้อยละ 51.9 ระบุว่าลูกค้าส่วนใหญ่พอใจ โดยให้เหตุผล คือ ไม่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนคนอื่น ลูกค้าส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ ทำให้บรรยากาศในร้านดีขึ้น ร้อยละ 24.9 ระบุว่าลูกค้าไม่พอใจ โดยให้เหตุผล คือ ไม่สะดวก/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้าน การสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน เป็นสิทธิส่วนบุคคล และร้อยละ 23.2 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 68)

ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 63.1 ระบุว่าได้รับการยอมรับจากลูกค้าที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 15.7 ระบุว่าไม่ได้รับการยอมรับ โดยให้เหตุผล คือ ไม่สะดวก/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอก ลูกค้าส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ เป็นสิทธิส่วนบุคคล และร้อยละ 21.2 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 69)

ตัวอย่างร้อยละ 72.0 ระบุบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงดีขึ้น นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ร้อยละ 10.0 ไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม) และร้อยละ 18.0 ไม่แน่ใจ ในขณะที่เดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 59.1 รู้สึกมั่นใจมากขึ้นว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้ ร้อยละ 21.1 ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม) และร้อยละ 19.8 ไม่แน่ใจ (ตารางที่ 70)

ทั้งนี้ ตัวอย่างยังได้ระบุผลดีที่เกิดจากการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง คือ เป็นผลดีต่อสุขภาพของคนในร้านโดยรวม ร้อยละ 82.7 รู้สึกว่าสุขภาพตัวเองดีขึ้น ร้อยละ 76.5 และลดความรู้สึกรังเกียจราคาเครื่องดื่มที่แพง ร้อยละ 67.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 71)

ตารางที่ 68 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความพึงพอใจของลูกค้าหลังจากมี
การห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

ความพึงพอใจของลูกค้า	จำนวน	ร้อยละ
ลูกค้าส่วนใหญ่พอใจ โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	761	51.9
1. ไม่ส่งกลิ่นเหม็นรบกวนคนอื่น ร้อยละ 26.6 (119)		
2. ลูกค้าส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 19.6 (87)		
3. ทำให้บรรยากาศในร้านดีขึ้น ร้อยละ 19.6 (87)		
4. เป็นการปฏิบัติตามกฎหมาย ร้อยละ 18.0 (80)		
5. เป็นผลดีต่อสุขภาพ ร้อยละ 8.1 (36)		
6. ลูกค้าจะต้องออกไปสูบบุหรี่ข้างนอก ร้อยละ 6.1 (27)		
7. จัดสถานที่เป็นส่วน ร้อยละ 2.0 (9)		
ไม่พอใจ โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	365	24.9
1. ไม่สะดวก/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้าน หรือที่จัดให้ ร้อยละ 45.3 (106)		
2. การสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน ร้อยละ 24.4 (57)		
3. เป็นสิทธิส่วนบุคคล ร้อยละ 11.5 (27)		
4. ลูกค้าไม่เข้าใจถึงเหตุผลในการห้ามสูบบุหรี่ เพราะส่วนใหญ่เป็นลูกค้าชาวต่างชาติ ร้อยละ 11.1 (26)		
5. ไม่เห็นด้วยกับมาตรการนี้ ร้อยละ 5.1 (12)		
6. ลูกค้าจะไม่สนุก และจะไม่นั่งดื่มนาน ร้อยละ 2.6 (6)		
ไม่มีความเห็น	340	23.2
รวมทั้งสิ้น	1,466	100.0

ตารางที่ 69 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการยอมรับจากลูกค้าที่สูบบุหรี่หลังจากมี
การห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

การยอมรับจากลูกค้า	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ยอมรับ โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	235	15.7
1. ไม่สะดวก/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้าน หรือที่จัดให้ ร้อยละ 32.0 (39)		
2. ลูกค้าส่วนใหญ่สูบบุหรี่ ร้อยละ 23.7 (29)		
3. เป็นสิทธิส่วนบุคคล ร้อยละ 16.4 (20)		
4. การสูบบุหรี่และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นของคู่กัน ร้อยละ 9.8 (12)		
5. เคยชินกับการสูบบุหรี่ในที่ที่เคยสูบบุหรี่ ร้อยละ 7.4 (9)		
6. สถานบันเทิงควรจะอนุญาตให้สูบบุหรี่ได้ ร้อยละ 4.9 (6)		
7. ทำให้ความสนุกลดน้อยลง ร้อยละ 3.3 (4)		
8. ไม่เคยชินกับกฎหมายใหม่ ร้อยละ 2.5 (3)		
ยอมรับ	946	63.1
ไม่มีความเห็น	319	21.2
รวมทั้งสิ้น	1,500	100.0

ตารางที่ 70 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลที่ได้รับจากการประกาศให้สถาบันเท็กซัสที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่

ผลของการประกาศ	จำนวน	ร้อยละ
บรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถาบันเท็กซัส		
ดีขึ้น	1,074	72.0
ไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม)	149	10.0
ไม่แน่ใจ	268	18.0
รวมทั้งสิ้น	1,491	100.0
ความรู้สึกสนใจจากปัญหาเพลิงไหม้		
รู้สึกสนใจมากขึ้น	882	59.1
ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม)	315	21.1
ไม่แน่ใจ	295	19.8
รวมทั้งสิ้น	1,492	100.0

ตารางที่ 71 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลดีที่เกิดขึ้น หลังจากการห้ามสูบบุหรี่ในสถาบันเท็กซัส

ผลดีที่เกิดขึ้น	ใช่		ไม่ใช่		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นผลดีต่อสุขภาพของคนในร้านโดยรวม	1,241	82.7	54	3.6	205	13.7
รู้สึกว่าสุขภาพของตัวเองดีขึ้น	1,147	76.5	83	5.5	270	18.0
ลดความรู้สึกอึดอัดรำคาญให้คนที่มาเที่ยว	1,010	67.4	140	9.3	350	23.3
อื่นๆ อาทิ ทำให้บรรยากาศ หรือสภาพแวดล้อมดีขึ้น ไม่มีกลิ่นเหม็น/มีการสูบบุหรี่น้อยลง/ลดความเสี่ยงต่อการเป็นโรคมะเร็ง/อันตรายเสี่ยงในการเกิดอัคคีภัยหรือเพลิงไหม้น้อยลง เป็นต้น						

- ท่าที หรือปฏิกิริยาของลูกค้าหลังจากมีประกาศห้ามสูบบุหรี่ในสถาบันเท็กซัสที่ติดแอร์

ตัวอย่างร้อยละ 51.7 ระบุว่า หลังจากวันที่ 11 ก.พ.51 เป็นต้นมา ไม่มีลูกค้าสูบบุหรี่หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบแบบมีควันประเภทอื่นๆ ในร้านส่วนที่ติดแอร์ ในขณะที่ร้อยละ 48.3 ระบุว่า มีลูกค้าสูบบุหรี่อยู่ โดยตัวอย่างร้อยละ 95.2 ได้บอกเตือนลูกค้าที่สูบบุหรี่ ซึ่งลูกค้าได้ปฏิบัติตามทุกครั้ง ร้อยละ 49.7 ปฏิบัติตามบางครั้ง ร้อยละ 43.7 และไม่ปฏิบัติตามเลย ร้อยละ 6.6 อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างร้อยละ 67.3 ไม่เคยมีความขัดแย้งกับลูกค้าจากการบอกเตือน มีตัวอย่างอยู่ร้อยละ 32.7 ที่เคยมีความขัดแย้ง ในขณะเดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 70.9 ไม่เคยถูกร้องเรียนหรือตำหนิจากลูกค้า กรณีที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน และร้อยละ 29.1 เคยถูกร้องเรียนหรือตำหนิ (ตารางที่ 72-75)

รูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถาบันเท็กซัสที่ทำงานอยู่ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 พบว่า 3 อันดับแรก คือ ขายผ่านพนักงานส่งเสริมการขาย หรือ Pretty girl ร้อยละ 48.8 ลดราคา หรือจำหน่ายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในราคาถูก ร้อยละ 34.7 และให้ลองสูบ ร้อยละ 13.2 ในขณะที่มีตัวอย่างถึงร้อยละ 90.9 ไม่เคยพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขายใดๆ เลย (ตารางที่ 76)

ตารางที่ 72 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีลูกค้าสูบบุหรี่หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบแบบมีควันประเภทอื่น ๆ ในร้าน (ส่วนที่ติดแอร์) หลังจาก 11 ก.พ.51

การมีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้าน (ส่วนที่ติดแอร์)	จำนวน	ร้อยละ
มีการสูบบุหรี่	714	48.3
ไม่มีการสูบบุหรี่	764	51.7
รวมทั้งสิ้น	1,478	100.0

ตารางที่ 73 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการบอกเตือนแก่ลูกค้าที่สูบบุหรี่ (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามีการมีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านส่วนที่ติดแอร์)

การบอกเตือนของเจ้าของหรือพนักงานประจำร้าน	จำนวน	ร้อยละ
บอกเตือน โดยผู้สูบบุหรี่ได้.....	673	95.2
ปฏิบัติตามทุกครั้ง	ร้อยละ 49.7 (329)	
ปฏิบัติตามบางครั้ง	ร้อยละ 43.7 (290)	
ไม่ปฏิบัติตามเลย	ร้อยละ 6.6 (44)	
ไม่ได้บอกเตือน	34	4.8
รวมทั้งสิ้น	707	100.0

ตารางที่ 74 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความขัดแย้งกับลูกค้า (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามีการมีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านส่วนที่ติดแอร์ และเคยบอกเตือนลูกค้า)

ความขัดแย้งกับลูกค้า	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีความขัดแย้ง	167	32.7
ไม่เคยมี	344	67.3
รวมทั้งสิ้น	511	100.0

ตารางที่ 75 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ กรณีที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน (เฉพาะตัวอย่างที่ระบุว่ามีการมีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านส่วนที่ติดแอร์)

การเคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ	จำนวน	ร้อยละ
เคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ	203	29.1
ไม่เคย	495	70.9
รวมทั้งสิ้น	698	100.0

ตารางที่ 76 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรี่ยาสูบ/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่ทำงานอยู่ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา

การพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรี่ยาสูบ/ผลิตภัณฑ์ยาสูบ	จำนวน	ร้อยละ
เคยพบเห็น ในรูปแบบดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	137	9.1
ชายผ่านพนักงานส่งเสริมการขาย ร้อยละ 48.8 (59) (Pretty girl)		
ลดราคา หรือจำหน่ายบุหรี่ยาสูบ/ผลิตภัณฑ์ ร้อยละ 34.7 (42) ยาสูบในราคาถูก		
ให้ลองสูบบุหรี่ ร้อยละ 13.2 (16)		
แจก-แจก-แถม ร้อยละ 8.3 (10)		
ให้สิทธิประโยชน์อื่นตอบแทนผู้ซื้อ ร้อยละ 6.6 (8) เช่น แจกบัตรชมคอนเสิร์ต		
จับฉลาก/ชิงรางวัล ร้อยละ 4.1 (5)		
ไม่เคยพบเห็นเลย	1,363	90.9
รวมทั้งสิ้น	1,500	100.0

- ผลของการประกาศห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์

ตัวอย่างร้อยละ 67.2 ทราบถึงการได้รับ “ควันบุหรี่มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยได้ระบุว่า จะทำให้เป็นโรคมะเร็งในปอด คนไม่สูบบุหรี่เป็นอันตรายมากกว่าคนสูบบุหรี่ โรคทางเดินหายใจ ร้อยละ 12.7 ไม่ทราบ และร้อยละ 20.1 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 77)

ตัวอย่างร้อยละ 57.7 ระบุว่าหากมีการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จะทำให้เกิดความรำคาญ คือ ก่อให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ รู้สึกอึดอัด หายใจไม่ออก ร้อยละ 12.2 ไม่ทำให้เกิดความรำคาญ และร้อยละ 30.1 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 78)

ลักษณะอาการ 3 อันดับแรก ที่ตัวอย่างมีอาการขณะที่ทำงานในสถานประกอบการแห่งนี้ คือ ไอ เจ็บคอ ร้อยละ 65.9 แสบตา ตาลาย ร้อยละ 57.9 และมีศีรษะ ร้อยละ 40.6 ตามลำดับ ซึ่งหลังจากได้มีกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่แล้ว ตัวอย่างร้อยละ 55.9 ระบุว่าอาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ลดลง มีอยู่ ร้อยละ 7.6 ระบุว่าไม่ลดลง และร้อยละ 36.5 ไม่แน่ใจ/ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 79-80)

ตารางที่ 77 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบของการได้รับ “ควันทูหรี่มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

การรับทราบ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ โดยตัวอย่างได้ระบุอันตราย ดังนี้	1,003	67.2
1. ทำให้เป็นโรคมะเร็งในปอด ร้อยละ 30.1 (105)		
2. คนไม่สูบบุหรีเป็นอันตรายมากกว่าคนสูบบุหรี/ได้รับอันตรายมากกว่าคนสูบบุหรี ร้อยละ 27.1 (95)		
3. ทำให้เกิดโรคต่างๆ ตามมา ร้อยละ 10.9 (38)		
4. ทำให้เป็นโรคทางเดินหายใจ ร้อยละ 8.9 (31)		
5. เป็นอันตรายต่อคนรอบข้าง ร้อยละ 6.9 (24)		
6. คนสูบบุหรีและไม่สูบบุหรี จะได้รับอันตรายเท่ากัน ร้อยละ 5.2 (18)		
7. อันตรายถึงชีวิต ร้อยละ 4.9 (17)		
8. เหม็น แสบจมูก แสบตา เจ็บคอ ร้อยละ 4.6 (16)		
9. ทำให้เป็นโรคถุงลมโป่งพอง ร้อยละ 1.4 (5)		
ไม่ทราบ	190	12.7
ไม่มีความเห็น	301	20.1
รวมทั้งสิ้น	1,494	100.0

ตารางที่ 78 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการทำให้เกิดความรำคาญ หากมีการสูบบุหรีในสถานบันเทิง

การทำให้เกิดความรำคาญ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อความรำคาญ โดยตัวอย่างได้ระบุไว้ ดังนี้	863	57.7
1. ก่อให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ/มีกลิ่นเหม็น/ควัน ร้อยละ 57.2 (217)		
2. รู้สึกอึดอัด หายใจไม่ออก ร้อยละ 20.5 (78)		
3. ก่อให้เกิดความรำคาญกับคนส่วนรวม ร้อยละ 13.4 (51)		
4. แสบตา/เคืองตา ร้อยละ 7.6 (29)		
5. ขาดความสนุก/ไม่เป็นอิสระในการผ่อนคลาย ร้อยละ 0.8 (3)		
6. มีอาการเจ็บคอ ร้อยละ 0.5 (2)		
ไม่ก่อความรำคาญ	183	12.2
ไม่มีความเห็น	451	30.1
รวมทั้งสิ้น	1,497	100.0

ตารางที่ 79 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะอาการที่เป็นขณะที่ทำงานในสถานประกอบการแห่งนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลักษณะอาการ	จำนวน	ร้อยละ
ไอ เจ็บคอ	745	65.9
แสบตา ตาลาย	655	57.9
มีน้ตื้น	459	40.6
อาการผิดปกติอื่นๆ อาทิ หายใจไม่ออก ปวดเมื่อยตามร่างกาย เป็นหวัด เป็นต้น	333	29.4
หุ้อ	188	16.6
ไม่เคยมีอาการผิดปกติใดๆ	359	23.9

ตารางที่ 80 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุลักษณะอาการ หลังจากมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

ลักษณะอาการหลังจากมีกฎหมาย	จำนวน	ร้อยละ
ลดลง	827	55.9
ไม่ลดลง	112	7.6
ไม่แน่ใจ/ไม่มีความเห็น	541	36.5
รวมทั้งสิ้น	1,480	100.0

- **ความคิดเห็นต่อประกาศห้ามสถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่**

ตัวอย่างประมาณ 2 ใน 3 หรือร้อยละ 65.9 จะสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป โดยให้เหตุผล คือ ทำให้สุขภาพดีขึ้น บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ทำให้คนรอบข้างปลอดภัยจากบุหรี่ ร้อยละ 7.7 จะไม่สนับสนุน (ควรยกเลิก) โดยให้เหตุผล คือ ลูกค้าน่าส่วนใหญ่สูบบุหรี่ ลูกค้าไม่ค่อยพอใจ ไม่สะดวกที่จะไปสูบบุหรี่ในสถานที่ที่ทางร้านจัดให้ และร้อยละ 26.4 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 81)

ตัวอย่างร้อยละ 42.4 มีความมั่นใจว่ามาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อไป โดยให้เหตุผล คือ ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือ เป็นกฎหมายบังคับ เป็นผลดีต่อสุขภาพ ร้อยละ 22.9 ไม่มั่นใจ โดยให้เหตุผล คือ ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้สูบบุหรี่ มีคนสูบบุหรี่เป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่เอาใจใส่ และร้อยละ 34.7 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 82)

ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 60.0 เห็นว่ามีความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ ร้อยละ 13.3 เห็นว่าไม่มีความจำเป็น และร้อยละ 26.7 ไม่มีความเห็น ในขณะเดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 58.3 ระบุว่า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง เพียงพอแล้ว ร้อยละ 12.0 ระบุไม่เพียงพอ และร้อยละ 29.7 ไม่แน่ใจ (ตารางที่ 83-84)

หน่วยงาน 3 อันดับแรก ที่ตัวอย่างรับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 69.9 มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ ร้อยละ 61.4 และตำรวจ ร้อยละ 58.6 สำหรับมาตรการ/กิจกรรม 3 อันดับแรก ที่ตัวอย่างเห็นด้วยว่าควรมี คือ รณรงค์ติดป้ายห้ามสูบบุหรี่

บุหรืในสถานบันเทิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ร้อยละ 86.3 เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรืในสถานบันเทิง ต่อสาธารณะ ร้อยละ 78.9 และจัดให้มีศูนย์บริการข้อมูล/รับแจ้งเบาะแสการทำผิดในการห้ามสูบบุหรืในสถาน บันเทิง ร้อยละ 66.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 85-86)

นอกจากนี้ ตัวอย่างยังได้รับทราบถึงผลเสียของการสูบบุหรืในสถานบันเทิง คือ มีกลิ่นเหม็นรบกวน และทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น มีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 94.6 สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ ร้อยละ 94.0 และเสียงต่อการเกิดอควิสิกซ์/ไฟไหม้ ร้อยละ 86.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 87)

อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างได้ระบุว่ากฎหมายห้ามสูบบุหรืในสถานบันเทิง มีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบ บุหรืให้กับกลุ่มเยาวชนหญิง มากที่สุดเป็นอันดับแรก ร้อยละ 70.0 รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนชาย ร้อยละ 64.7 และผู้ใช้ยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน ร้อยละ 61.3 (ตารางที่ 88)

ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการสูบบุหรืในสถานบันเทิง 3 อันดับแรก คือ ควรจัดห้องหรือ เขตสำหรับคนสูบบุหรืให้ชัดเจน ร้อยละ 31.5 ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงกับผู้กระทำผิด ร้อยละ 18.3 และควรมี การติดป้ายห้ามสูบบุหรืมากขึ้น ร้อยละ 17.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 89)

ตารางที่ 81 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศ เขตปลอดบุหรืในสถานบันเทิงต่อไป

การสนับสนุน	จำนวน	ร้อยละ
สนับสนุน โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	986	65.9
1. ทำให้สุขภาพดีขึ้น/หายใจสะดวกขึ้น	ร้อยละ 34.1 (169)	
2. ทำให้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น	ร้อยละ 21.9 (109)	
3. ทำให้คนรอบข้างปลอดภัยจากบุหรื/ เป็นผลดีต่อคนรอบข้าง	ร้อยละ 15.5 (77)	
4. เป็นผลดีต่อส่วนรวม	ร้อยละ 12.3 (61)	
5. เป็นโครงการที่ดี	ร้อยละ 4.0 (20)	
6. ไม่ชอบกลิ่นบุหรื/บุหรืมีกลิ่นเหม็น	ร้อยละ 3.8 (19)	
7. เป็นผลดีต่อพนักงาน/ผลดีต่อร้าน	ร้อยละ 3.8 (19)	
8. ทำให้คนมีมารยาททางสังคมและเป็น ระเบียบมากขึ้น	ร้อยละ 1.8 (9)	
9. ปลอดภัยจากโรคมะเร็ง/ลดการเกิด โรค	ร้อยละ 1.8 (9)	
10. สามารถป้องกันเหตุเพลิงไหม้ได้	ร้อยละ 1.0 (5)	
ไม่สนับสนุน (ควรยกเลิก) โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	116	7.7
1. ลูกค้าน่าส่วนใหญ่สูบบุหรื	ร้อยละ 44.6 (25)	
2. ลูกค้าไม่ค่อยพอใจ	ร้อยละ 19.6 (11)	
3. ลูกค้าไม่สะดวกที่จะไปสูบบุหรืใน สถานที่ที่ทางร้านจัดให้	ร้อยละ 17.9 (10)	
4. ลูกค้ามาใช้บริการลดน้อยลง ทำให้ ขาดรายได้	ร้อยละ 14.3 (8)	
5. เปลืองงบประมาณ	ร้อยละ 3.6 (2)	
ไม่มีความเห็น	396	26.4
รวมทั้งสิ้น	1,498	100.0

ตารางที่ 82 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป

ความมั่นใจของตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
มั่นใจว่าจะได้ผล โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	634	42.4
1. ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือ ร้อยละ 44.0 (91)		
2. เป็นกฎหมายบังคับ/คนส่วนใหญ่ เคารพกฎหมาย ร้อยละ 29.0 (60)		
3. เป็นผลดีต่อสุขภาพ ร้อยละ 11.1 (23)		
4. เจ้าหน้าที่/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเอา ใจใส่ คอยสอดส่องดูแลเต็มที่/เข้มงวด มากขึ้น ร้อยละ 8.7 (18)		
5. คนส่วนใหญ่ตระหนักถึงอันตรายที่จะ เกิดขึ้น ร้อยละ 6.8 (14)		
6. เป็นเขตปลอดบุหรี่อยู่แล้ว ร้อยละ 0.4 (1)		
ไม่มั่นใจ โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	343	22.9
1. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้สูบบุหรี่/ ฝ่าฝืนกฎหมาย/ยังมีการแอบสูบบุหรี่อยู่ ร้อยละ 48.9 (85)		
2. ในปัจจุบัน มีคนสูบบุหรี่เป็นจำนวน มาก ร้อยละ 29.3 (51)		
3. เจ้าหน้าที่/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ เอาใจใส่ ในการคอยสอดส่องดูแล ร้อยละ 12.6 (22)		
4. ลูกค้ายางท่านมีอิทธิพล จะไม่กล้า เตือน ร้อยละ 4.0 (7)		
5. บุหรียังหาซื้อได้ง่าย ร้อยละ 2.9 (5)		
6. หากเวลาผ่านไป คนก็จะลืมและไม่ ถือปฏิบัติ ร้อยละ 2.3 (4)		
ไม่มีความเห็น	519	34.7
รวมทั้งสิ้น	1,496	100.0

ตารางที่ 83 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือ
มาตรการต่าง ๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อทำให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่

ความจำเป็น	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็น	883	60.0
ไม่จำเป็น	196	13.3
ไม่มีความเห็น	394	26.7
รวมทั้งสิ้น	1,473	100.0

ตารางที่ 84 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเพียงพอในการได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา

ความเพียงพอ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับความรู้/ข่าวสารเพียงพอ	873	58.3
ไม่เพียงพอ โดยข้อมูลที่ต้องการเพิ่ม คือ บทลงโทษหากกระทำ ความผิด โรคที่เกิดจากบุหรี่ เป็นต้น	180	12.0
ไม่แน่ใจ	444	29.7
รวมทั้งสิ้น	1,497	100.0

ตารางที่ 85 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” ของหน่วยงานต่าง ๆ

หน่วยงานต่าง ๆ	รับรู้/รับทราบ		ไม่รับรู้/ไม่รับทราบ		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	1,025	69.9	211	14.4	230	15.7
มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่	903	61.4	283	19.3	284	19.3
ตำรวจ	850	58.6	310	21.4	291	20.0
กรมควบคุมโรค	761	51.9	368	25.1	338	23.0
กระทรวงมหาดไทย	568	39.2	467	32.2	414	28.6
อื่นๆ อาทิ สื่อ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานราชการ เป็นต้น	55	61.8	9	10.1	25	28.1

ตารางที่ 86 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นต่อมาตรการ/กิจกรรมต่าง ๆ

มาตรการ/กิจกรรม	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่มีความเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รณรงค์ติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น	1,290	86.3	51	3.4	154	10.3
เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อสาธารณะ	1,173	78.9	71	4.8	243	16.3
จัดให้มีศูนย์บริการข้อมูล/รับแจ้งเบาะแสการทำผิดในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	964	66.1	133	9.1	361	24.8
จับปรับเพื่อลงโทษลูกค้าผู้ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	943	63.5	224	15.1	317	21.4
ลงโทษสถานบันเทิงที่ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นเป็นตัวอย่าง	897	60.2	218	14.6	376	25.2

ตารางที่ 87 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อผลเสียของการสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิง

ผลเสียต่าง ๆ	ทราบ		ไม่ทราบ		ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีกลิ่นเหม็นรบกวน	1,415	94.6	26	1.7	56	3.7
ทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น	1,408	94.6	21	1.4	59	4.0
สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ	1,409	94.0	27	1.8	63	4.2
เสี่ยงต่อการเกิดอหิวาต์/ไฟไหม้	1,297	86.8	51	3.4	146	9.8
เป็นจุดเริ่มต้นชักนำไปสู่การใช้ยาเสพติดอื่นๆ	1,140	76.4	110	7.4	242	16.2
ก่อให้เกิดความไม่พอใจ/ไม่สบายอารมณ์ของนักท่องเที่ยว	1,129	75.6	115	7.7	249	16.7

ตารางที่ 88 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิงในกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ของกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

กลุ่มบุคคลต่าง ๆ	มีส่วนช่วยได้		ช่วยไม่ได้		ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มเยาวชนหญิง	1,045	70.0	188	12.6	259	17.4
กลุ่มเยาวชนชาย	964	64.7	257	17.2	270	18.1
ผู้ใช้ยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน	910	61.3	268	18.1	306	20.6

ตารางที่ 89 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุม
การสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ควรจัดห้องหรือเขตสำหรับคนสูบบุหรี่ให้ชัดเจน/จัดสถานที่ให้เป็นสัดส่วน	117	31.5
ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงกับผู้กระทำผิด	68	18.3
ควรมีการติดป้ายห้ามสูบบุหรี่มากขึ้น/ชัดเจนมากขึ้น	65	17.5
เจ้าหน้าที่ควรคอยสอดส่องดูแลสถานบันเทิงให้เข้มงวดมากขึ้น	56	15.1
ควรมีการรณรงค์/ประชาสัมพันธ์/จัดกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง	53	14.3
เลิกผลิต/ปิดโรงงาน	37	9.9
ควรมีการออกกฎหมายควบคุมการขายตามห้างสรรพสินค้า หรือตัวแทนจำหน่าย อาทิ ควบคุมเวลาการขาย อายุของผู้ซื้อ เป็นต้น	26	7.0
งดการส่งเสริมการขาย	14	3.8
ควรมีการอบรมพนักงานในร้านให้คอยสอดส่องดูแลลูกค้า	13	3.5
พนักงานในร้านควรทำให้เป็นตัวอย่าง ไม่สูบบุหรี่ในร้าน	8	2.2
เพิ่มภาษีบุหรี่	3	0.8

ตอนที่ 5 ผลสำรวจจากเจ้าหน้าที่ (สาธารณสุข ควบคุมโรค และตำรวจ)

- การได้รับข่าวสารต่าง ๆ

ตัวอย่างกว่าร้อยละ 96.2 ได้ติดตามข่าวสารผ่านทางสื่อต่างๆ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ซึ่งส่วนใหญ่หรือร้อยละ 60.1 ได้ติดตามตั้งแต่ 5 วันขึ้นไป โดยได้ติดตามผ่านทางโทรทัศน์ เป็นอันดับแรก คือ ร้อยละ 88.6 หนังสือพิมพ์ ร้อยละ 68.4 และอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 38.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 90-91)

ตารางที่ 90 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความถี่ในการติดตามข่าวสารผ่านทางสื่อต่างๆ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา

ความถี่ในการติดตามข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	80	50.6
5-6 วัน	15	9.5
3-4 วัน	20	12.7
1-2 วัน	13	8.2
ติดตามเป็นบางสัปดาห์	24	15.2
ไม่ได้ติดตามเลย	6	3.8
รวมทั้งสิ้น	158	100.0

ตารางที่ 91 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุประเภทของสื่อที่ติดตามข่าวสารต่าง ๆ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ประเภทของสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	140	88.6
หนังสือพิมพ์	108	68.4
อินเทอร์เน็ต	61	38.6
วิทยุ	50	31.6
นิตยสาร/วารสาร	29	18.4
อื่นๆ อาทิ สื่อบุคคล บอกต่อๆ กันมา เป็นต้น	8	5.1

- การพบเห็นการสูบบุหรี่

ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 62.7 เคยไปใช้บริการสถานบันเทิงที่ติดแอร์ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา โดยเฉลี่ย 4 ครั้ง ซึ่งได้พบเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ดังนี้ พบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ร้อยละ 48.5 พบเห็นเจ้าของหรือพนักงานมาบอกเตือนผู้ที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 31.3 และพบเห็นแขกที่มาเที่ยวมาบอกเตือนผู้ที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 24.2 ตามลำดับ (ตารางที่ 92-93)

นอกจากนี้ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ตัวอย่างร้อยละ 51.3 ไม่เคยออกตรวจสถานบันเทิงที่ติดแอร์ และร้อยละ 48.7 เคยออกตรวจ ซึ่งตัวอย่างร้อยละ 70.4 ได้พบเห็นการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ โดยได้มีการตักเตือน ร้อยละ 93.5 ปรับ ร้อยละ 23.9 จับกุม ร้อยละ 15.2 และไม่ได้ดำเนินการ ร้อยละ 8.7 (ตารางที่ 94-95)

ตารางที่ 92 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุประสบการณ์การใช้บริการในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา

ประสบการณ์การใช้บริการในสถานบันเทิง	จำนวน	ร้อยละ
เคยใช้บริการ โดยเฉลี่ยประมาณ 4 ครั้ง	99	62.7
ไม่เคยไปใช้บริการ	59	37.3
รวมทั้งสิ้น	158	100.0

ตารางที่ 93 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (เฉพาะตัวอย่างที่เคยใช้บริการในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา)

เหตุการณ์ต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
พบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ โดยเฉลี่ย 4 ครั้ง	48	48.5
พบเห็นเจ้าของหรือพนักงานมาบอกเตือนผู้ที่สูบบุหรี่	31	31.3
พบเห็นแขกที่มาเที่ยวมาบอกเตือนผู้ที่สูบบุหรี่	24	24.2

ตารางที่ 94 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการออกตรวจสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา

การออกตรวจสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์)	จำนวน	ร้อยละ
เคยออกตรวจสถานบันเทิง โดยเฉลี่ย 9 ครั้ง	77	48.7
ไม่เคย	81	51.3
รวมทั้งสิ้น	158	100.0

ตารางที่ 95 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ในขณะที่ออกตรวจ (เฉพาะตัวอย่างที่เคยออกตรวจสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา

การพบเห็นการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์	จำนวน	ร้อยละ
เคยพบเห็น โดยเฉลี่ย 8 ครั้ง และได้ดำเนินการ ดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	50	70.4
ตักเตือน โดยเฉลี่ย 7 ครั้ง	ร้อยละ 93.5 (43)	
ปรับ โดยเฉลี่ย 3 ครั้ง	ร้อยละ 23.9 (11)	
จับกุม โดยเฉลี่ย 3 ครั้ง	ร้อยละ 15.2 (7)	
ไม่ได้ดำเนินการ โดยเฉลี่ย 1 ครั้ง	ร้อยละ 8.7 (4)	
เพราะ เป็นสิทธิส่วนบุคคล		
ไม่เคยพบเห็น	21	29.6
รวมทั้งสิ้น	71	100.0

- ผลของการประกาศใช้กฎหมายสถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่

นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตัวอย่างร้อยละ 78.5 ระบุว่าบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงดีขึ้น ร้อยละ 6.3 ระบุว่าไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม) และร้อยละ 15.2 ไม่แน่ใจ ในขณะที่เดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 53.2 รู้สึกมั่นใจมากขึ้นว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้ ร้อยละ 20.3 ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม) และร้อยละ 26.5 ไม่แน่ใจ (ตารางที่ 96)

เมื่อสอบถามถึงรูปแบบการณรงค์ หรือมาตรการต่างๆ ในหน่วยงาน เกี่ยวกับการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง พบว่า 5 อันดับแรก คือ มีป้ายประกาศห้ามสูบบุหรี่ ร้อยละ 40.7 มีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นออกตรวจตราอย่างสม่ำเสมอ และมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงกฎหมาย มีสัดส่วนที่เท่ากัน คือ ร้อยละ 27.2 ให้สถานที่ราชการเป็นเขตปลอดบุหรี่ ร้อยละ 13.6 และจัดสถานที่ในการสูบบุหรี่ ร้อยละ 11.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 97)

สำหรับปัญหา หรืออุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบต่างๆ เพื่อออกตรวจสถานบันเทิงให้ปลอดบุหรี่ 3 อันดับแรก คือ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้สูบบุหรี่ ร้อยละ 32.8 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสูบบุหรี่เอง ร้อยละ 31.0 และผู้ประกอบการเป็นผู้มีอิทธิพล ร้อยละ 13.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 98)

ประเด็นที่น่าสนใจ คือ การได้รับความร่วมมือจากสถานประกอบการในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง พบว่า อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 6.33 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน (ตารางที่ 99)

ตารางที่ 96 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุผลที่ได้รับจากการประกาศให้สถาบันบัณฑิต
ที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่

ผลของการประกาศ	จำนวน	ร้อยละ
บรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถาบันบัณฑิต		
ดีขึ้น	124	78.5
ไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม)	10	6.3
ไม่แน่ใจ	24	15.2
รวมทั้งสิ้น	158	100.0
ความรู้สึกมั่นใจจากปัญหาเพลิงไหม้		
รู้สึกมั่นใจมากขึ้น	84	53.2
ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม)	32	20.3
ไม่แน่ใจ	42	26.5
รวมทั้งสิ้น	158	100.0

ตารางที่ 97 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุรูปแบบการรณรงค์ หรือมาตรการต่าง ๆ
ในหน่วยงานเกี่ยวกับการห้ามสูบบุหรี่ในสถาบันบัณฑิต (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

รูปแบบการรณรงค์ หรือมาตรการต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
มีป้ายประกาศห้ามสูบบุหรี่	33	40.7
มีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นออกตรวจตราอย่างสม่ำเสมอ	22	27.2
มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงกฎหมาย	22	27.2
ให้สถานที่ราชการเป็นเขตปลอดบุหรี่	11	13.6
จัดสถานที่ในการสูบบุหรี่	9	11.1
เรียกประชุมกับผู้ประกอบการสถาบันบัณฑิต	6	7.4
จับกุมผู้ฝ่าฝืนกฎ	3	3.7
ปฏิบัติงานอย่างเข้มงวด	2	2.5
ตักเตือนผู้ที่กระทำผิด	1	1.2
เป็นตัวอย่างให้กับประชาชน	1	1.2

ตารางที่ 98 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อออกตรวจสถานบันเทิงให้ปลอดบุหรี่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ปัญหาหรืออุปสรรค	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้สูบบุหรี่/ไม่ยอมเชื่อฟังคำตักเตือน	19	32.8
เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสูบบุหรี่เอง/ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างจริงจัง	18	31.0
ผู้ประกอบการเป็นผู้มีอิทธิพล	8	13.8
สถานบันเทิงไม่ให้ความร่วมมือ เพราะกลัวเสียลูกค้า	7	12.1
ส่วนใหญ่ จะอ้างว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล	5	8.6
กฎหมายยังไม่เข้มงวดมากพอ	4	6.9
ผู้สูบบุหรี่มีความไม่พอใจ	4	6.9
สถานบันเทิงบางแห่งยังไม่จัดสถานที่ไว้สูบบุหรี่	3	5.2
สถานที่สูบบุหรี่ที่จัดเตรียมไว้ไม่เพียงพอ	3	5.2
ขาดการประชาสัมพันธ์	3	5.2
คนส่วนใหญ่ไม่เข้าใจระหว่างเขตปลอดบุหรี่กับห้ามสูบบุหรี่	3	5.2
ไม่ให้ความสำคัญในการปฏิบัติตามกฎ	2	3.4

ตารางที่ 99 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุระดับความร่วมมือจากสถานประกอบการ ในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

ระดับความร่วมมือ	จำนวน	ร้อยละ	ค่าทางสถิติ
น้อยที่สุด/ไม่มีเลย	4	2.8	ค่าเฉลี่ย = 6.33 คะแนน ค่า Min = 0 คะแนน ค่า Max = 10 คะแนน S.D. = 2.52 การแปลผล คือ ค่อนข้างมาก
น้อย	9	6.3	
ค่อนข้างน้อย	17	11.8	
ปานกลาง	15	10.4	
ค่อนข้างมาก	51	35.4	
มาก	33	22.9	
มากที่สุด	15	10.4	
รวมทั้งสิ้น	144	100.0	

- ความคิดเห็นต่อประกาศให้สถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่

ตัวอย่างเกินกว่า 4 ใน 5 หรือร้อยละ 88.0 จะสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป โดยให้เหตุผล คือ ทำให้สุขภาพดีขึ้น ทำให้คนรอบข้างปลอดภัยจากบุหรี่ ทำให้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น มีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่ไม่สนับสนุน (ควรรยกเล็ก) และร้อยละ 11.3 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 100)

ตัวอย่างร้อยละ 63.9 ระบุมั่นใจว่ามาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อไป โดยให้เหตุผล คือ เป็นกฎหมายบังคับ มีมาตรการ บทลงโทษอย่างจริงจัง คนส่วนใหญ่

ตระหนักถึงอันตราย ร้อยละ 18.4 ระบุไม่มั่นใจ โดยให้เหตุผล คือ ไม่มีการใช้กฎหมายบังคับอย่างจริงจัง ไม่ได้
ได้รับความร่วมมือจากผู้สูบบุหรี่ ยังไม่มีบทลงโทษอย่างชัดเจน และร้อยละ 17.7 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 101)

ตัวอย่างร้อยละ 86.7 เห็นว่ามีความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวด
เพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ มีเพียงร้อยละ 4.4 เห็นว่าไม่มีความจำเป็น และร้อยละ 8.9
ไม่มีความเห็น และเมื่อสอบถามถึงความเหมาะสมของมาตรการดังกล่าว พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 77.9 เห็นว่า
เหมาะสมแล้ว ร้อยละ 13.9 เห็นว่ายังไม่เหมาะสม และร้อยละ 8.2 ไม่มีความเห็น (ตารางที่ 102-103)

นอกจากนี้ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 ตัวอย่างร้อยละ 61.4 ระบุว่าเห็นป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถาน
บันเทิงที่ติดแอร์ชัดเจน ร้อยละ 19.0 เห็นไม่ชัดเจน และร้อยละ 19.6 ไม่แน่ใจ/ไม่ทราบ (ตารางที่ 104)

เมื่อสอบถามถึง การพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่เคย
ไปตรวจหรือไปใช้บริการ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 พบว่า 3 อันดับแรก คือ ชายผ่านพนักงานส่งเสริมการ
ขาย หรือ Pretty girl ร้อยละ 60.6 ลวดราคา หรือจำหน่ายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในราคาถูกลง ร้อยละ 24.2 และจับ
ฉลาก/ชิงรางวัล ร้อยละ 9.1 ในขณะที่มีตัวอย่างร้อยละ 79.1 ไม่เคยพบเห็นในรูปแบบใดๆ เลย (ตารางที่ 105)

ตัวอย่างยังได้ระบุว่า การมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงนั้น มีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่
ในสถานบันเทิงให้กับกลุ่มเยาวชนหญิง เป็นอันดับแรก ร้อยละ 75.3 รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนชาย ร้อยละ
72.8 และผู้ขายเสฟติดในกลุ่มเยาวชน ร้อยละ 63.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 106)

สำหรับมาตรการ/กิจกรรมต่างๆ ที่ตัวอย่างเห็นด้วยว่าควรจะมี พบว่า 3 อันดับแรก คือ รณรงค์ติด
ป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ร้อยละ 97.5 ลงโทษสถานบันเทิงที่ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่
ให้เห็นเป็นตัวอย่าง ร้อยละ 96.9 และเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อ
สาธารณะ ร้อยละ 95.6 ตามลำดับ (ตารางที่ 107)

ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง 3 อันดับแรก คือ ควรมีการ
ประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์อย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 35.2 ควรมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ร้อยละ 28.2
และควรมีบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบการสถานบันเทิงหรือผู้กระทำความผิดอย่างหนัก ร้อยละ 25.4 ตามลำดับ
(ตารางที่ 108)

ตารางที่ 100 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศ
เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป

การสนับสนุน	จำนวน	ร้อยละ
สนับสนุน โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	132	88.0
1. ทำให้สุขภาพดีขึ้น/หายใจสะดวกขึ้น ร้อยละ 31.1 (24)		
2. ทำให้คนรอบข้างปลอดภัยจากบุหรี่/ เป็นผลดีต่อคนรอบข้าง ร้อยละ 20.8 (16)		
3. ทำให้บรรยากาศและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ร้อยละ 18.2 (14)		
4. เป็นมาตรการที่ดี ร้อยละ 14.3 (11)		
5. เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องใส่ใจเรื่องสุขภาพ ร้อยละ 11.7 (9)		
6. ทำให้สถานบันเทิงปลอดภัย ป้องกัน การเกิดเพลิงไหม้ ร้อยละ 3.9 (3)		
ไม่สนับสนุน (ควรวกเลิก)	1	0.7
ไม่มีความเห็น	17	11.3
รวมทั้งสิ้น	150	100.0

ตารางที่ 101 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ใน
สถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อไป

ความมั่นใจของตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
มั่นใจว่าจะได้ผล โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	101	63.9
1. เป็นกฎหมายบังคับ/คนส่วนใหญ่ เคารพกฎหมาย หรือให้ความร่วมมือ ร้อยละ 44.9 (26)		
2. มีมาตรการ บทลงโทษอย่างจริงจัง ร้อยละ 22.4 (13)		
3. คนส่วนใหญ่ตระหนักถึงอันตรายที่จะ เกิดขึ้น ร้อยละ 17.2 (10)		
4. เป็นผลดีต่อสุขภาพ ร้อยละ 13.8 (8)		
5. มีการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงน้อยลง ร้อยละ 1.7 (1)		
ไม่มั่นใจ โดยตัวอย่างได้ให้เหตุผล ดังนี้	29	18.4
1. ไม่มีการใช้กฎหมายบังคับอย่าง จริงจัง/เจ้าหน้าที่ไม่ลงโทษตามกฎหมาย ร้อยละ 44.3 (8)		
2. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้สูบบุหรี่/ ฝ่าฝืนกฎหมาย ร้อยละ 16.7 (3)		
3. ยังไม่มีบทลงโทษอย่างชัดเจน ร้อยละ 11.1 (2)		
4. เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอในการออก ตรวจตรา ร้อยละ 11.1 (2)		
5. ขาดการประชาสัมพันธ์ และการ รณรงค์อย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 5.6 (1)		
6. ยังมีคนสูบบุหรี่เป็นจำนวนมาก ร้อยละ 5.6 (1)		
7. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากสถาน บันเทิง ร้อยละ 5.6 (1)		
ไม่มีความเห็น	28	17.7
รวมทั้งสิ้น	158	100.0

ตารางที่ 102 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่าง ๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่

ความจำเป็น	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็น	137	86.7
ไม่จำเป็น	7	4.4
ไม่มีความเห็น	14	8.9
รวมทั้งสิ้น	158	100.0

ตารางที่ 103 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความเหมาะสมต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ในช่วงที่ผ่านมา

ความเหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
เหมาะสมแล้ว	123	77.9
ยังไม่เหมาะสม เพราะ ไม่มีมาตรการที่บังคับใช้อย่างชัดเจน เข้มงวดกว่านี้/ยังไม่มีการลงโทษอย่างจริงจัง	22	13.9
ไม่มีความเห็น	13	8.2
รวมทั้งสิ้น	158	100.0

ตารางที่ 104 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความชัดเจนของป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา

ความชัดเจนของป้าย	จำนวน	ร้อยละ
เห็นชัดเจน	97	61.4
ไม่ชัดเจน	30	19.0
ไม่แน่ใจ/ไม่ทราบ	31	19.6
รวมทั้งสิ้น	158	100.0

ตารางที่ 105 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขาย บุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่เคยไปตรวจหรือไปใช้บริการ ตั้งแต่เดือน มกราคม 2552 เป็นต้นมา

การพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบ	จำนวน	ร้อยละ
เคยพบเห็น ในรูปแบบดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	33	20.9
ชายผ่านพนักงานส่งเสริมการขาย ร้อยละ 60.6 (20) (Pretty girl)		
ลดราคา หรือจำหน่ายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ ร้อยละ 24.2 (8)		
ยาสูบในราคาถูก		
จับฉลาก/ชิงรางวัล ร้อยละ 9.1 (3)		
แลก-แจก-แถม ร้อยละ 6.1 (2)		
ให้ลองสูบ ร้อยละ 3.0 (1)		
ให้สิทธิประโยชน์อื่นตอบแทนผู้ซื้อ ร้อยละ 3.0 (1)		
เช่น แจกบัตรชมคอนเสิร์ต		
ไม่เคยพบเห็นเลย	125	79.1
รวมทั้งสิ้น	158	100.0

ตารางที่ 106 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการมีส่วนร่วมช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ใน สถานบันเทิงในกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ของกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

กลุ่มบุคคลต่าง ๆ	มีส่วนช่วยได้		ช่วยไม่ได้		ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มเยาวชนหญิง	119	75.3	22	13.9	17	10.8
กลุ่มเยาวชนชาย	115	72.8	27	17.1	16	10.1
ผู้ช้ยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน	100	63.3	36	22.8	22	13.9

ตารางที่ 107 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความคิดเห็นต่อมาตรการ/กิจกรรมต่าง ๆ

มาตรการ/กิจกรรม	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่มีความเห็น	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รณรงค์ติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้ชัดเจน ยิ่งขึ้น	154	97.5	1	0.6	3	1.9
ลงโทษสถานบันเทิงที่ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ให้ เห็นเป็นตัวอย่าง	153	96.9	1	0.6	4	2.5
เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถาน บันเทิงต่อสาธารณะ	151	95.6	3	1.9	4	2.5
จับปรับเพื่อลงโทษลูกค้าผู้ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ ในสถานบันเทิง	150	94.9	3	1.9	5	3.2
จัดให้มีศูนย์บริการข้อมูล/รับแจ้งเบาะแสการทำผิดใน การห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง	143	91.7	5	3.2	8	5.1

ตารางที่ 108 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ควรมีการประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์อย่างต่อเนื่อง	25	35.2
ควรมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง	20	28.2
ควรมีบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบการสถานบันเทิงหรือผู้กระทำผิดอย่างหนัก	18	25.4
ควรจัดห้องหรือเขตสำหรับคนสูบบุหรี่ให้ชัดเจน/จัดสถานที่ให้เป็นสัดส่วน	12	16.9
เจ้าหน้าที่ควรคอยสอดส่องดูแลสถานบันเทิงให้เข้มงวดมากขึ้น	10	14.1
ห้ามมีการซื้อขายบุหรี่ในสถานบันเทิง	6	8.5
ควรเพิ่มภาษีสรรพสามิต	4	5.6
ควรมีการติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นชัดเจน	4	5.6
เจ้าหน้าที่ควรเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับประชาชน	4	5.6
ควรมีการทำวิจัยถึงปัญหาของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ประกอบการ	3	4.2
ห้ามมีการโฆษณาบุหรี่เด็ดขาด	1	1.4
ปิดโรงงาน/เลิกผลิต	1	1.4

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ มีดังนี้

● **การรับทราบประกาศให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่”**

จากการสำรวจในกลุ่มประชาชนผู้มาใช้บริการสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ในปี 2552 พบว่า ตัวอย่างมีการรับทราบประกาศของกระทรวงสาธารณสุขที่ให้ “สถานบันเทิงที่ติดแอร์ เป็นเขตปลอดบุหรี่” ในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากปี 2551 คือ จากร้อยละ 76.4 มาเป็นร้อยละ 81.0 สำหรับในกลุ่มผู้ประกอบการ มีสัดส่วนที่รับทราบต่อประกาศดังกล่าวในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากปี 2551 เช่นกัน คือ จากร้อยละ 86.3 ในปี 2551 มาเป็นร้อยละ 91.8 ในปี 2552 อย่างไรก็ตาม จากผลการสำรวจกลุ่มพนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง พบว่า มีการรับทราบต่อประกาศในสัดส่วนที่ลดลงเล็กน้อย เมื่อเทียบกับปี 2551 คือ จากร้อยละ 84.3 ลดลงเหลือร้อยละ 82.8 (ตารางที่ 109)

● **บรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิง**

ตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงดีขึ้นทั้งในปี 2551 และ 2552 โดยที่กลุ่มผู้ประกอบการและพนักงาน ที่ระบุว่าดีขึ้นในสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้น โดยที่ผู้ประกอบการมีอยู่ร้อยละ 71.7 ในปี 2551 มาอยู่ที่ร้อยละ 79.6 ในปี 2552 กลุ่มพนักงานมีอยู่ร้อยละ 67.5 ในปี 2551 มาอยู่ที่ร้อยละ 72.0 ในปี 2552 แต่สำหรับกลุ่มประชาชน ที่ระบุว่าดีขึ้นมีสัดส่วนที่ลดลงเล็กน้อย โดยมีอยู่ร้อยละ 66.7 ในปี 2551 ลดลงเหลือร้อยละ 64.8 ในปี 2552 (ตารางที่ 110)

- **ความมั่นใจในสถานบันเทิงที่จะปลอดภัยจากปัญหาเพลิงไหม้**

ตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกมั่นใจมากขึ้นว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้ ทั้งในปี 2551 และ 2552 โดยที่ในกลุ่มพนักงานมีอยู่ร้อยละ 53.7 ในปี 2551 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 59.1 ในปี 2552 กลุ่มประชาชนมีอยู่ร้อยละ 44.1 ในปี 2551 ลดลงเหลือร้อยละ 37.1 ในปี 2552 กลุ่มผู้ประกอบการมีอยู่ร้อยละ 56.2 ในปี 2551 ลดลงเหลือร้อยละ 56.0 ในปี 2552 (ตารางที่ 111)

- **ความพึงพอใจ และการยอมรับจากลูกค้า**

จากการสำรวจในปี 2551 และปี 2552 พบว่า ตัวอย่างกลุ่มผู้ประกอบการและพนักงานส่วนใหญ่ระบุว่าลูกค้าพอใจกับการที่ห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง โดยที่ผู้ประกอบการมีอยู่ร้อยละ 36.0 ในปี 2551 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 49.9 ในปี 2552 กลุ่มพนักงานมีอยู่ร้อยละ 42.0 ในปี 2551 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 51.9 ในปี 2552 (ตารางที่ 112)

สำหรับการยอมรับจากลูกค้าที่สูบบุหรี่ หลังจากมีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงนั้น พบว่า ในปี 2551 และปี 2552 ตัวอย่างส่วนใหญ่จะได้รับการยอมรับจากลูกค้า โดยที่กลุ่มพนักงานมีอยู่ร้อยละ 58.3 ในปี 2551 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 63.1 ในปี 2552 กลุ่มผู้ประกอบการมีอยู่ร้อยละ 63.8 ในปี 2551 ลดลงเหลือร้อยละ 61.3 ในปี 2552 กลุ่ม (ตารางที่ 113)

- **การถูกลูกค้าตำหนิหรือตำหนิ**

ตัวอย่างกลุ่มพนักงาน และผู้ประกอบการ ระบุว่า ไม่เคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ กรณีที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน ในปี 2552 มีสัดส่วนที่เกิน 2 ใน 3 คือ ร้อยละ 70.9 และร้อยละ 66.3 ตามลำดับ แต่เมื่อเทียบกับปี 2551 แล้ว จะมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับปี 2552 คือ กลุ่มพนักงาน ร้อยละ 74.4 และร้อยละ 67.3 ในกลุ่มผู้ประกอบการ (ตารางที่ 114)

- **การสนับสนุน และความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง**

ตัวอย่างส่วนใหญ่ให้การสนับสนุนที่จะให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป ซึ่งมีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากปี 2551 โดยที่กลุ่มประชาชนมีร้อยละ 74.6 ในปี 2551 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 80.4 ในปี 2552 กลุ่มผู้ประกอบการมีอยู่ร้อยละ 59.7 ในปี 2551 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 65.3 ในปี 2552 กลุ่มพนักงานมีร้อยละ 60.4 ในปี 2551 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 65.9 ในปี 2552 (ตารางที่ 115)

สำหรับความมั่นใจต่อมาตรการดังกล่าวว่าจะได้ผลในระยะต่อไป พบว่า มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากปี 2551 โดยที่กลุ่มประชาชนมีอยู่ร้อยละ 37.2 ในปี 2551 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 43.9 ในปี 2552 กลุ่มผู้ประกอบการมีอยู่ร้อยละ 38.9 ในปี 2551 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 44.7 ในปี 2552 กลุ่มพนักงานมีร้อยละ 40.4 ในปี 2551 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.4 ในปี 2552 (ตารางที่ 116)

- **ความจำเป็นของกฎระเบียบหรือมาตรการต่าง ๆ ที่เข้มงวดเพียงพอ**

ผลการสำรวจ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่าง ๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ โดยที่กลุ่มเจ้าหน้าที่มีสัดส่วนมากที่สุด คือ ร้อยละ 86.7 ประชาชน ร้อยละ 79.3 ผู้ประกอบการ ร้อยละ 60.3 และพนักงาน ร้อยละ 60.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 117)

ตารางที่ 109 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการรับทราบต่อการประกาศของกระทรวง
สาธารณสุข ให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ.51)
จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ

การรับทราบของ ตัวอย่าง	ปี 2551			ปี 2552		
	ประชาชน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน	ประชาชน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน
ทราบมาก่อน	76.4 (321)	86.3 (183)	84.3 (542)	81.0 (2,482)	91.8 (370)	82.8 (1,225)
ไม่ทราบ (เพิ่งจะทราบ)	23.6 (99)	13.7 (29)	15.7 (102)	19.0 (583)	8.2 (33)	17.2 (254)
รวมทั้งสิ้น	100.0 (420)	100.0 (212)	100.0 (649)	100.0 (3,065)	100.0 (403)	100.0 (1,479)

ตารางที่ 110 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิง
นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ.2551
จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ

บรรยากาศ สภาพแวดล้อม ภายในสถานบันเทิง	ปี 2551			ปี 2552			
	ประชาชน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน	ประชาชน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน	เจ้าหน้าที่
ดีขึ้น	66.7 (784)	71.7 (152)	67.5 (438)	64.8 (1,990)	79.6 (316)	72.0 (1,074)	78.5 (124)
ไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม)	14.2 (167)	17.0 (36)	13.1 (85)	14.8 (454)	10.1 (40)	10.0 (149)	6.3 (10)
ไม่แน่ใจ	19.2 (224)	11.3 (24)	19.4 (126)	20.4 (627)	10.3 (41)	18.0 (268)	15.2 (24)
รวมทั้งสิ้น	100.0 (1,175)	100.0 (212)	100.0 (649)	100.0 (3,071)	100.0 (397)	100.0 (1,491)	100.0 (158)

ตารางที่ 111 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความรู้สึกมั่นใจที่สถานบันเทิงจะปลอดภัยมากขึ้น
จากปัญหาเพลิงไหม้ นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์
ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ.2551 จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ

ความรู้สึกมั่นใจ	ปี 2551			ปี 2552			
	ประชาชน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน	ประชาชน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน	เจ้าหน้าที่
รู้สึกมั่นใจมากขึ้น	44.1 (518)	56.2 (119)	53.7 (348)	37.1 (1,140)	56.0 (226)	59.1 (882)	53.2 (84)
ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม)	30.9 (363)	31.1 (66)	26.7 (173)	33.2 (1,020)	33.3 (134)	21.1 (315)	20.3 (32)
ไม่แน่ใจ	25.0 (293)	12.7 (27)	19.6 (127)	29.7 (911)	10.7 (43)	19.8 (295)	26.5 (42)
รวมทั้งสิ้น	100.0 (1,174)	100.0 (212)	100.0 (648)	100.0 (3,071)	100.0 (403)	100.0 (1,492)	100.0 (158)

ตารางที่ 112 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความพึงพอใจของลูกค้าหลังจากมี
การห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ

ความพึงพอใจของลูกค้า	ปี 2551		ปี 2552	
	ผู้ประกอบการ	พนักงาน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน
ลูกค้าส่วนใหญ่พอใจ	36.0 (76)	42.0 (273)	49.9 (201)	51.9 (761)
ไม่พอใจ	43.1 (91)	33.0 (214)	26.8 (108)	24.9 (365)
ไม่มีความเห็น	20.9 (44)	25.0 (162)	23.3 (94)	23.2 (340)
รวมทั้งสิ้น	100.0 (211)	100.0 (649)	100.0 (403)	100.0 (1,466)

ตารางที่ 113 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการยอมรับจากลูกค้าที่สูบบุหรี่ หลังจากมี
การห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ

การยอมรับจากลูกค้า	ปี 2551		ปี 2552	
	ผู้ประกอบการ	พนักงาน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน
ไม่ยอมรับ	22.9 (48)	24.3 (158)	21.6 (87)	15.7 (235)
ยอมรับ	63.8 (134)	58.3 (379)	61.3 (247)	63.1 (946)
ไม่มีความเห็น	13.3 (28)	17.4 (113)	17.1 (69)	21.2 (319)
รวมทั้งสิ้น	100.0 (210)	100.0 (650)	100.0 (403)	100.0 (1,500)

ตารางที่ 114 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการเคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ
กรณีที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ

การเคยถูกลูกค้าร้องเรียน หรือตำหนิ	ปี 2551		ปี 2552	
	ผู้ประกอบการ	พนักงาน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน
เคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ	32.7 (34)	25.6 (65)	33.7 (67)	29.1 (203)
ไม่เคย	67.3 (70)	74.4 (189)	66.3 (132)	70.9 (495)
รวมทั้งสิ้น	100.0 (104)	100.0 (254)	100.0 (199)	100.0 (698)

ตารางที่ 115 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ

การสนับสนุน	ปี 2549			ปี 2551			ปี 2552			
	ปชช.	ผปก.	พнг.	ปชช.	ผปก.	พнг.	ปชช.	ผปก.	พнг.	จนท.
สนับสนุน	56.9 (746)	45.9 (45)	40.2 (187)	74.6 (870)	59.7 (126)	60.4 (390)	80.4 (2,475)	65.3 (263)	65.9 (986)	88.0 (132)
ไม่สนับสนุน (ควรรยกเลิก)	24.8 (325)	32.7 (32)	16.1 (75)	5.6 (65)	10.9 (23)	11.5 (74)	4.6 (141)	7.4 (30)	7.7 (116)	0.7 (1)
ไม่มีความเห็น	18.4 (241)	21.4 (21)	43.7 (203)	19.8 (232)	29.4 (62)	28.1 (182)	15.0 (462)	27.3 (110)	26.4 (396)	11.3 (17)
รวมทั้งสิ้น	100.0 (1,312)	100.0 (98)	100.0 (465)	100.0 (1,167)	100.0 (211)	100.0 (646)	100.0 (3,078)	100.0 (403)	100.0 (1,498)	100.0 (150)

ตารางที่ 116 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความมั่นใจต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงว่าจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะเวลาต่อจากนี้ไป จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ

ความมั่นใจของตัวอย่าง	ปี 2551			ปี 2552			
	ประชาชน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน	ประชาชน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน	เจ้าหน้าที่
มั่นใจว่าจะได้ผล	37.2 (435)	38.9 (82)	40.4 (262)	43.9 (1,351)	44.7 (180)	42.4 (634)	63.9 (101)
ไม่มั่นใจ	36.2 (424)	28.9 (61)	23.9 (155)	32.4 (997)	19.6 (79)	22.9 (343)	18.4 (29)
ไม่มีความเห็น	26.6 (312)	32.2 (68)	35.7 (232)	23.7 (730)	35.7 (144)	34.7 (519)	17.7 (28)
รวมทั้งสิ้น	100.0 (1,171)	100.0 (211)	100.0 (649)	100.0 (3,078)	100.0 (403)	100.0 (1,496)	100.0 (158)

ตารางที่ 117 แสดงค่าจำนวนและร้อยละของตัวอย่างที่ระบุความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่าง ๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อทำให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายและปีที่ทำการสำรวจ

ความจำเป็น	ปี 2552			
	ประชาชน	ผู้ประกอบการ	พนักงาน	เจ้าหน้าที่
จำเป็น	79.3 (2,434)	60.3 (243)	60.0 (883)	86.7 (137)
ไม่จำเป็น	7.9 (244)	12.2 (49)	13.3 (196)	4.4 (7)
ไม่มีความเห็น	12.8 (393)	27.5 (111)	26.7 (394)	8.9 (14)
รวมทั้งสิ้น	100.0 (3,071)	100.0 (403)	100.0 (1,473)	100.0 (158)

บทที่ 5

บทสรุป และอภิปรายผล

โครงการสำรวจความคิดเห็นต่อกฎหมายสถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ : กรณีศึกษาเจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงาน ลูกค้านในสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมายใน 10 จังหวัดทั่วประเทศ ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ด้วยการประยุกต์ใช้การสำรวจภาคสนาม ซึ่งกลุ่มประชากรเป้าหมาย คือ เจ้าของ/ผู้ประกอบการ พนักงาน ประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย จาก 10 จังหวัดทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 5,139 ตัวอย่าง ซึ่งมีการกำหนดกรอบเนื้อหาในการสำรวจตามวัตถุประสงค์สำคัญ 4 ประการ ประกอบด้วย

1. เพื่อสำรวจการรับรู้ และทัศนคติต่อกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ของผู้ประกอบการ พนักงาน ประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย
2. เพื่อสำรวจพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตามกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ของสถานบันเทิงต่างๆ (ผับ บาร์ ดิสโก้เธค คาราโอเกะ และสถานบริการอาบอบนวด)
3. เพื่อสำรวจปัญหา และผลกระทบของกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ในมุมมองของผู้ประกอบการ พนักงาน ประชาชนที่ใช้บริการสถานบันเทิง และเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย
4. เพื่อสำรวจความคิดเห็น และความหวังต่อการแก้ไขปัญหการสูบบุหรี่ในสังคมไทย

โครงการนี้ ได้ดำเนินการระหว่างวันที่ 25 มีนาคม – 19 พฤษภาคม 2552 ซึ่งผลการสำรวจสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

บทสรุปผลการสำรวจ

1. ผลสำรวจจากกลุ่มประชาชนผู้ใช้บริการสถานบันเทิง

คณะผู้วิจัย พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่ไปใช้บริการที่ผับ-บาร์ คาราโอเกะ และดิสโก้เธค ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 โดยที่ตัวอย่างส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่เป็นคนไม่สูบบุหรี่

ตัวอย่างเกินกว่า 4 ใน 5 ได้รับความพึงพอใจของกระทรวงสาธารณสุขที่ให้ “สถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่” ทั้งนี้ ก่อนหน้านี้จะมีประกาศดังกล่าว พบว่า ตัวอย่างเกินกว่า 3 ใน 4 เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ โดยสูบบุหรี่ซิการ์เรต/บุหรี่กั้นกรอง บาราเก้ บุหรี่มวนเอง ในขณะที่ มีตัวอย่างไม่ถึงร้อยละ 40 ที่เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 โดยสูบบุหรี่เป็นบางครั้งที่ใช้บริการสถานบันเทิง ซึ่งคนที่เคยสูบบุหรี่นั้น ได้เคยถูกเจ้าของหรือพนักงานเตือน ซึ่งเกินร้อยละ 90 ได้ปฏิบัติตาม มีเพียงร้อยละ 7.8 ที่ไม่ปฏิบัติตามเลย ในขณะที่เดียวกัน ตัวอย่างก็เคยถูกเพื่อนในกลุ่มเตือน ซึ่งเกินร้อยละ 90 เช่นกัน ได้ปฏิบัติตามคำเตือนนั้น นอกจากนี้ มีตัวอย่างไม่ถึงร้อยละ 20 เคยถูกแขกที่มาเที่ยวกลุ่มอื่นเตือน และมีประมาณร้อยละ 80 ที่ปฏิบัติตามคำเตือน ในขณะที่ตัวอย่างร้อยละ 94.0 ระบุว่าได้ซื้อบุหรี่หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบแบบมีควันด้วยตัวเอง

จากการสำรวจปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ตามสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ได้แก่ ไม่สะดวก/เสียเวลาในการออกไปสูบบุหรี่ข้างนอกร้านหรือที่จัดให้ สถานที่ที่จัดให้บรรยากาศไม่ดี การระบายอากาศไม่ดี เหม็นอับ และรู้สึกอึดอัด/หงุดหงิด/หายใจไม่สะดวก ตามลำดับ

นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ นั้น พบว่าตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่าบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงดีขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ตัวอย่างเกินกว่า 1 ใน 3 หรือร้อยละ 37.1 รู้สึกมั่นใจมากขึ้นว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้ อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างครึ่งหนึ่ง ยังคงไปใช้บริการที่สถานบันเทิงเหมือนเดิม และส่วนใหญ่รู้สึกว่าสุขภาพของตัวเองได้รับการปกป้องมากขึ้นด้วย

ตัวอย่างเกิน 4 ใน 5 สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง มีตัวอย่างไม่เกินร้อยละ 5 ที่ไม่สนับสนุนประกาศดังกล่าว และตัวอย่างร้อยละ 43.9 มั่นใจว่ามาตรการนี้จะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 32.4 ที่ไม่มั่นใจ อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างเกือบ 4 ใน 5 หรือร้อยละ 79.3 เห็นว่าจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงปลอดบุหรี่ มีเพียงประมาณร้อยละ 8 ที่เห็นว่าไม่จำเป็น

ตัวอย่างเกิน 1 ใน 3 ระบุว่าเห็นป้ายห้ามสูบบุหรี่ชัดเจน เมื่อเข้าไปในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ครั้งล่าสุด ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 มีตัวอย่างอยู่ร้อยละ 28.5 ที่ระบุว่าเห็นป้ายไม่ชัดเจน นอกจากนี้ ยังมีตัวอย่างร้อยละ 42.9 เคยพบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 39.0 เคยเห็นเจ้าของหรือพนักงานประจำร้านบอกเตือนผู้สูบบุหรี่ โดยส่วนใหญ่ผู้สูบบุหรี่ได้ปฏิบัติตามเป็นบางครั้ง ยิ่งไปกว่านั้น มีตัวอย่างเกิน 2 ใน 3 ไม่เคยบอกเตือนผู้สูบบุหรี่ และประมาณ 1 ใน 3 ที่เคยบอกเตือน โดยส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตามเป็นบางครั้ง

รูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่เคยไปใช้บริการ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 พบว่า 3 อันดับแรก คือ ขายผ่านพนักงานส่งเสริมการขาย หรือ Pretty girl ลดราคาหรือจำหน่ายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในราคาถูก และให้สิทธิประโยชน์อื่นตอบแทนผู้ซื้อ เช่น แจกบัตรชมคอนเสิร์ต ในขณะที่มีตัวอย่างร้อยละ 81.9 ไม่เคยพบเห็นรูปแบบส่งเสริมการขายใดๆ เลย

ตัวอย่างร้อยละ 72.9 รู้สึกอึดอัดรำคาญ หากพบเจอการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ และร้อยละ 14.2 ไม่รู้สึกอึดอัดรำคาญ อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างร้อยละ 65.8 จะย้ายโต๊ะหรือหลบหลีกให้พ้นจากควันบุหรี่ ตัวอย่างร้อยละ 43.9 จะไม่บอกกล่าว/ตักเตือนผู้กระทำผิด ทั้งนี้ ตัวอย่างร้อยละ 39.8 จะแจ้งพนักงาน/เจ้าของร้าน หากพบเจอการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

ตัวอย่างร้อยละ 37.6 ต้องการแจ้งเบาะแส ถ้าหากพบเห็นว่ามีผู้ละเมิดกฎหมาย ในขณะที่ตัวอย่างเกือบ 3 ใน 5 ที่ไม่ทราบถึงบทลงโทษของการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ และร้อยละ 26.2 ที่ทราบ นอกจากนี้ ตัวอย่างเกินกว่า 2 ใน 3 ทราบว่าการได้รับ “ควันบุหรี่มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ สำหรับผลเสียที่เกิดจากการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ตัวอย่างทราบ 3 อันดับแรก คือ มีกลิ่นเหม็นรบกวน สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ และทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น

การมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง ตัวอย่างได้ระบุว่ามีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้กับกลุ่มเยาวชนหญิง เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนชาย และผู้ใช้ยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน

สำหรับในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 42.8 ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงเพียงพอแล้ว ร้อยละ 28.4 ยังไม่เพียงพอ โดยต้องการข้อมูลเพิ่มเติม คือ บทลงโทษ ความชัดเจนในการประชาสัมพันธ์ โรคที่เกิดจากบุหรี่ ส่วนหน่วยงานที่ตัวอย่างรับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง 3 อันดับแรก คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และกรมควบคุมโรค มาตรการ/กิจกรรมที่ตัวอย่างเห็นด้วยหรือสนับสนุน 3 อันดับแรกคือ รณรงค์ติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อสาธารณะ และลงโทษสถานบันเทิงที่ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นเป็นตัวอย่าง

ผลสำรวจยังคงค้นพบถึงข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง 3 อันดับแรก คือ ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงกับผู้กระทำผิด ควรจัดห้องหรือเขตสำหรับคนสูบบุหรี่ให้ชัดเจน และควรมีการติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นชัดเจน ตามลำดับ

2. ผลสำรวจจากกลุ่มเจ้าของ/ผู้ประกอบการธุรกิจสถานบันเทิง

ประเภทสถานบันเทิงที่ได้ถูกสำรวจครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นประเภทคาราโอเกะ ผับ-บาร์ ที่เหลือมีในสัดส่วนที่ไม่มากนัก คือ สถานอาบอบนวด ดิสโก้เทค สนุกเกอร์ บาร์เบียร์ เป็นต้น โดยมีพนักงานในร้านโดยเฉลี่ย 20 คน และมีพนักงานที่สูบบุหรี่โดยเฉลี่ย 7 คน สำหรับจำนวนลูกค้าโดยเฉลี่ยที่สามารถให้บริการได้ คือ 85 คน ซึ่งสัดส่วนลูกค้าที่มาใช้บริการ คือ ส่วนใหญ่เป็นชาวไทย และเป็นชาวต่างชาติ ตามลำดับ โดยที่ตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่สูบบุหรี่ และดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตัวอย่างเกินร้อยละ 90 รับผิดชอบต่อประกาศของกระทรวงสาธารณสุขให้ “สถานบันเทิงที่ติดแอร์เป็นเขตปลอดบุหรี่” แต่เมื่อสอบถามถึงการรับทราบของพนักงานต่อการประกาศฉบับนี้ นั้น พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 78.9 ระบุว่าพนักงานทราบมาก่อน สำหรับปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ตามสถานบันเทิงที่ติดแอร์ พบว่า 3 อันดับแรก คือ ลูกค้าไม่ให้ความร่วมมือ/ไม่ปฏิบัติตาม ทำให้ลูกค้าลดลงหรือขาดรายได้ และลูกค้าไม่เข้าใจ/ลูกค้าไม่ชอบ/ลูกค้าตำหนิ ตามลำดับ

หลังจากที่มีการห้ามสูบบุหรี่ในร้าน ตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่ง ระบุว่าลูกค้าส่วนใหญ่พอใจ ร้อยละ 26.8 ระบุว่าลูกค้าไม่พอใจ อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 61.3 ลูกค้าส่วนใหญ่ยอมรับได้จากการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง ร้อยละ 21.6 ลูกค้าไม่ยอมรับ นอกจากนี้ ตัวอย่างเกือบ 4 ใน 5 ระบุว่าบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิง ดีขึ้น ร้อยละ 10.1 ระบุไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม) และตัวอย่างเกินกว่าครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 56.8 ระบุว่าลูกค้าเท่าเดิม ร้อยละ 29.8 ระบุว่าลูกค้าลดลง และร้อยละ 13.4 ระบุว่าลูกค้าเพิ่มขึ้น

จากการสำรวจพบว่า ตัวอย่างเกินกว่าครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 56.0 มีความรู้สึกมั่นใจมากขึ้นว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยจากปัญหาเพลิงไหม้ นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ร้อยละ 33.3 มีความรู้สึกเหมือนเดิม และร้อยละ 10.7 ไม่แน่ใจ แต่เมื่อสอบถามถึงผลดีที่เกิดขึ้น หลังจากการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง นั้น คือ เป็นผลดีต่อสุขภาพของคนในร้านโดยรวม ลดความรู้สึกอึดอัดรำคาญให้คนที่มาเที่ยว และช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดูแลเฟอร์นิเจอร์/ผ้าปูโต๊ะ/ผ้าปูม่าน/อุปกรณ์ต่างๆ ตามลำดับ

หลังจากมีประกาศห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ พบว่า ตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่ง เคยมีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านส่วนที่ติดแอร์ ในขณะที่เจ้าของหรือพนักงานร้อยละ 98.5 เคยบอกเตือนลูกค้าที่สูบบุหรี่ โดยส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตาม และตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีความขัดแย้งระหว่างลูกค้ากับพนักงานหรือเจ้าของในกรณีที่เคยบอกเตือน ทั้งนี้ ตัวอย่างประมาณ 2 ใน 3 ไม่เคยถูกลูกค้าร้องเรียน/ตำหนิ กรณีที่มีคนสูบบุหรี่ และร้อยละ 33.7 ระบุว่าเคยถูกร้องเรียน/ตำหนิ อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างมากกว่า 3 ใน 4 ไม่มีพนักงานในร้านสูบบุหรี่หรือใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบที่มีควันในร้านส่วนที่ติดแอร์ หลังจากวันที่ 11 ก.พ.51 ในขณะที่ตัวอย่างร้อยละ 22.8 ระบุว่ามีการสูบบุหรี่ของพนักงาน

ตัวอย่างเกินครึ่งหนึ่ง ได้รับความถึงบทลงโทษของการละเมิดกฎหมายหรือมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ในขณะเดียวกัน ตัวอย่าง 2 ใน 3 ระบุว่าได้รับการได้รับ “ควันบุหรี่มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มีเพียงร้อยละ 9.2 ที่ไม่ทราบ เมื่อกล่าวถึงผลเสียของการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง พบว่า 3 อันดับแรก คือ มีกลิ่นเหม็นรบกวน และทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น มีสัดส่วนที่เท่ากัน สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ และเสี่ยงต่อการเกิดอหิวาต์/ไฟไหม้

ผลการสำรวจยังคงค้นพบว่า ตัวอย่างร้อยละ 49.1 ระบุว่าหลังจากการใช้กฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ (ที่ติดแอร์) แล้ว ไม่มีผลต่อธุรกิจสถานบันเทิง ในขณะที่ตัวอย่างร้อยละ 34.7 ระบุว่าดีขึ้น และตัวอย่างร้อยละ 16.2 ระบุว่าแย่ลง ขณะที่ตัวอย่างร้อยละ 69.7 ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ในวงกว้างเพื่อให้ประชาชนรู้ว่ามีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง และร้อยละ 68.5 ต้องการป้ายเขตปลอดบุหรี่ติดที่ร้าน

ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 65.3 จะสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป ในขณะที่มีเพียงร้อยละ 7.4 ระบุว่าไม่สนับสนุน ควรยกเลิก และตัวอย่างร้อยละ 44.7 ระบุมั่นใจว่ามาตรการดังกล่าวจะได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป ซึ่งมีอยู่ร้อยละ 19.6 ไม่มั่นใจ ทั้งนี้ ตัวอย่างส่วนใหญ่ เห็นว่าจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ ร้อยละ 12.2 เห็นว่าไม่จำเป็น

นอกจากนี้ ตัวอย่างมีความเห็นว่ากฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จะมีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้กับกลุ่มเยาวชนหญิง เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนชาย และผู้ใช้ยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน ตามลำดับ

ยิ่งไปกว่านั้น ตัวอย่างเกินครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 52.1 ได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา เพียงพอแล้ว โดยที่ร้อยละ 18.4 ยังได้รับไม่เพียงพอ ส่วนการรับรู้/รับทราบบทบาทการทำงาน/รณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” ของหน่วยงานต่างๆ พบว่า 3 อันดับแรก คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และตำรวจ ตามลำดับ

สำหรับข้อเสนอแนะแนวทางควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง 3 อันดับแรก ที่ค้นพบ คือ ควรจัดห้องหรือเขตสำหรับคนสูบบุหรี่ให้ชัดเจน เจ้าหน้าที่ควรคอยสอดส่องดูแลสถานบันเทิงให้เข้มงวดมากขึ้น และห้ามมีการซื้อขายบุหรี่ในสถานบันเทิง ตามลำดับ

3. ผลสำรวจจากกลุ่มพนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง

จากผลการสำรวจตัวอย่างพนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นพนักงานเสิร์ฟ พนักงานต้อนรับ และแคชเชียร์ ตัวอย่างเกินกว่าครึ่งหนึ่ง ไม่สูบบุหรี่ และส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ตัวอย่างเกินกว่า 4 ใน 5 ได้รับความทราบต่อการประกาศของกระทรวงสาธารณสุขให้ “สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่” อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างร้อยละ 79.2 ระบุว่ามีการติดประกาศหรือสัญลักษณ์ที่สถานบันเทิงเพื่อให้ผู้มาใช้บริการทราบว่าสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ โดยส่วนใหญ่จะติดหน้าประตูตามจุดต่างๆ หน้าห้องน้ำ บริเวณในร้าน และตัวอย่างประมาณ 1 ใน 5 ระบุว่าไม่มีการติดเลย

สำหรับปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ตามสถานบันเทิงที่ติดแอร์ 3 อันดับแรก คือ ลูกค้ายิ้มพอใจ/ไม่สะดวกที่ต้องออกไปสูบบุหรี่ข้างนอก ลูกค้าไม่ให้ความร่วมมือ/แสดงท่าทีไม่พอใจ และลูกค้าจะแอบสูบบุหรี่ในห้องน้ำ ตามลำดับ

หลังจากมีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง ตัวอย่างเกินครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 51.9 ระบุว่าลูกค้ายิ้มพอใจ ร้อยละ 24.9 ระบุว่าลูกค้ายิ้มพอใจ อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างส่วนใหญ่ ระบุว่าได้รับการยอมรับจากลูกค้าที่สูบบุหรี่ ร้อยละ 15.7 ระบุว่าไม่ได้รับการยอมรับ

ตัวอย่างร้อยละ 72.0 ระบุบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงดีขึ้น นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ร้อยละ 10.0 ไม่ดีขึ้น เหมือนเดิม ในขณะเดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 59.1 รู้สึกมั่นใจมากขึ้นว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้ ร้อยละ 21.1 ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม) ทั้งนี้ ตัวอย่างยังได้ระบุผลดีที่เกิดจากการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง คือ เป็นผลดีต่อสุขภาพของคนในร้านโดยรวม รู้สึกว่าสุขภาพตัวเองดีขึ้น และลดความรู้สึกอึดอัดรำคาญให้คนที่มาเที่ยว

ตัวอย่างร้อยละ 48.3 ระบุว่า หลังจากวันที่ 11 ก.พ.51 เป็นต้นมา มีลูกค้าสูบบุหรี่หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบแบบมีควันประเภทอื่นๆ ในร้านส่วนที่ติดแอร์ โดยตัวอย่างส่วนใหญ่ได้บอกเดือนลูกค้าที่สูบบุหรี่ และลูกค้าส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตาม อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีความขัดแย้งกับลูกค้าจากการบอกเตือน มีตัวอย่างอยู่ร้อยละ 32.7 ที่เคยมีความขัดแย้ง ทั้งนี้ ตัวอย่างร้อยละ 70.9 ไม่เคยถูกร้องเรียนหรือตำหนิจากลูกค้า กรณีที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน และร้อยละ 29.1 เคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ

รูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรี่ยาสูบ/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่ทำงานอยู่ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 พบว่า 3 อันดับแรก คือ ขายเป็นพนักงานส่งเสริมการขาย หรือ Pretty girl ลดราคาหรือจำหน่ายบุหรี่ยาสูบ/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในราคาถูก และให้ลองสูบ ในขณะที่มีตัวอย่างถึงร้อยละ 90.9 ไม่เคยพบเห็นรูปแบบการส่งเสริมการขายใดๆ เลย

ตัวอย่างเกินกว่า 2 ใน 3 ทราบถึงการได้รับ “วันบุหรี่มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ มีเพียงร้อยละ 12.7 ไม่ทราบ และตัวอย่างร้อยละ 57.7 ระบุว่าหากมีการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จะทำให้เกิดความรำคาญ ร้อยละ 12.2 ไม่ทำให้เกิดความรำคาญ ซึ่งลักษณะอาการ 3 อันดับแรก ที่ตัวอย่างมีอาการขณะทำงานในสถานประกอบการแห่งนี้ คือ ไอ เจ็บคอ แสบตา ตาลาย และมีศีรษะ ตามลำดับ ซึ่งหลังจากได้มีกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่แล้ว ตัวอย่างร้อยละ 55.9 ระบุว่าอาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นนั้น ลดลง มีอยู่ร้อยละ 7.6 ระบุว่าไม่ลดลง

ตัวอย่างประมาณ 2 ใน 3 จะสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป ร้อยละ 7.7 จะไม่สนับสนุน ควรยกเลิก ในขณะที่เดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 42.4 มีความมั่นใจว่ามาตรการดังกล่าวจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป ร้อยละ 22.9 ไม่มั่นใจ ซึ่งตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นว่ามี ความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอด บุหรี่ ร้อยละ 13.3 เห็นว่าไม่มีความจำเป็น โดยที่ตัวอย่างร้อยละ 58.3 ระบุว่า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ได้รับความรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง เพียงพอแล้ว ร้อยละ 12.0 ระบุไม่เพียงพอ

หน่วยงาน 3 อันดับแรก ที่ตัวอย่างรับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถาน บันเทิง” คือ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่ และตำรวจ สำหรับมาตรการ/กิจกรรม 3 อันดับแรก ที่ตัวอย่างเห็นด้วยว่าควรมี คือ รณรงค์ติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อสาธารณะ และจัดให้มีศูนย์บริการข้อมูล/รับแจ้ง เบาะแสการทำผิดในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง นอกจากนี้ ตัวอย่างยังได้รับทราบถึงผลเสียของการสูบ บุหรี่ในสถานบันเทิง คือ มีกลิ่นเหม็นรบกวน ทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ และ เสี่ยงต่อการเกิดอหิวาต์/ไฟไหม้ ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างได้ระบุว่ากฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง มีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบ บุหรี่ให้กับกลุ่มเยาวชนหญิง มากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนชาย และผู้ใช้ยาเสพติดใน กลุ่มเยาวชน

ข้อเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง 3 อันดับแรก คือ ควรจัดห้องหรือ เขตสำหรับคนสูบบุหรี่ให้ชัดเจน ควรมีบทลงโทษที่รุนแรงกับผู้กระทำผิด และควรมีการติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ มากขึ้น ตามลำดับ

4. ผลสำรวจจากกลุ่มเจ้าหน้าที่ (สาธารณสุข ควบคุมโรค และตำรวจ)

จากผลการสำรวจ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ติดตามข่าวสารผ่านทางสื่อต่างๆ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา โดยได้ติดตามผ่านทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต ตามลำดับ

ตัวอย่างส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 62.7 เคยไปใช้บริการสถานบันเทิงที่ติดแอร์ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา โดยเฉลี่ย 4 ครั้ง ซึ่งได้พบเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ดังนี้ พบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ พบเห็นเจ้าของหรือพนักงานมาบอกเตือนผู้ที่สูบบุหรี่ และพบเห็นแขกที่มาเที่ยวมาบอกเตือนผู้ที่สูบบุหรี่ ตามลำดับ

นอกจากนี้ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ตัวอย่างร้อยละ 51.3 ไม่เคยออกตรวจสถานบันเทิงที่ติดแอร์ และร้อยละ 48.7 เคยออกตรวจ ซึ่งตัวอย่างร้อยละ 70.4 ได้พบเห็นการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ โดยส่วนใหญ่ได้มีการตักเตือน ปรับ จับกุม และไม่ได้ดำเนินการใดๆ เลย ตามลำดับ

นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ตัวอย่างเกินกว่า 3 ใน 5 ระบุว่าบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงดีขึ้น มีเพียงร้อยละ 6.3 ระบุว่าไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม) ในขณะเดียวกัน ตัวอย่างร้อยละ 53.2 รู้สึกมั่นใจมากขึ้นว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้ ร้อยละ 20.3 ไม่รู้สึก เหมือนเดิม

สำหรับรูปแบบการณรงค์ หรือมาตรการต่างๆ ในหน่วยงาน เกี่ยวกับการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง พบว่า 5 อันดับแรก คือ มีป้ายประกาศห้ามสูบบุหรี่ มีการร่วมมือกับหน่วยงานอื่นออกตรวจตราอย่างสม่ำเสมอ มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงกฎหมาย ให้สถานที่ราชการเป็นเขตปลอดบุหรี่ และจัดสถานที่ในการสูบบุหรี่ ตามลำดับ นอกจากนี้ ปัญหา หรืออุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายระเบียบต่างๆ เพื่อออกตรวจสถานบันเทิงให้ปลอดบุหรี่ 3 อันดับแรก คือ ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้สูบบุหรี่ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสูบบุหรี่เอง และผู้ประกอบการเป็นผู้มีอิทธิพล ตามลำดับ

ประเด็นที่น่าสนใจ คือ การได้รับความร่วมมือจากสถานประกอบการในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง พบว่า อยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 6.33 จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน

ตัวอย่างเกินกว่า 4 ใน 5 จะสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป มีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้นที่ไม่สนับสนุน ควรยกเลิก ทั้งนี้ ตัวอย่างส่วนใหญ่ ยังระมัดระวังว่ามาตรการดังกล่าวจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อไป ร้อยละ 18.4 ระบุไม่มั่นใจ และตัวอย่างร้อยละ 86.7 เห็นว่ามีความจำเป็นที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ มีเพียงร้อยละ 4.4 เห็นว่าไม่มีความจำเป็น เมื่อสอบถามถึงความเหมาะสมของมาตรการดังกล่าว พบว่า ตัวอย่างร้อยละ 77.9 เห็นว่าเหมาะสมแล้ว ร้อยละ 13.9 เห็นว่ายังไม่เหมาะสม

นอกจากนี้ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 ตัวอย่างส่วนใหญ่ ระบุว่าเห็นป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ชัดเจน ร้อยละ 19.0 เห็นไม่ชัดเจน

สำหรับรูปแบบการส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่เคยไปตรวจหรือไปใช้บริการ ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 พบว่า 3 อันดับแรก คือ ขายผ่านพนักงานส่งเสริมการขาย หรือ Pretty girl ลดราคาหรือจำหน่ายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในราคาถูก และจับฉลาก/ชิงรางวัล ในขณะที่มีตัวอย่างร้อยละ 79.1 ไม่เคยพบเห็นในรูปแบบใดๆ เลย

ตัวอย่างยังได้ระบุว่า การมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงนั้น มีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้กับกลุ่มเยาวชนหญิง เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนชาย และผู้ขายเสฟติดในกลุ่มเยาวชน ตามลำดับ สำหรับมาตรการ/กิจกรรมต่างๆ ที่ตัวอย่างเห็นด้วยว่าควรจะมี พบว่า 3 อันดับแรก

คือ รมรณรงค์ติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ลงโทษสถานบันเทิงที่ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นเป็นตัวอย่าง และเผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อสาธารณะ

ในส่วนขอเสนอแนะต่อแนวทางการควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง 3 อันดับแรก คือ ควรมีการประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์อย่างต่อเนื่อง ควรมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง และควรมีบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบการสถานบันเทิงหรือผู้กระทำผิดอย่างหนัก ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. ตัวอย่างส่วนใหญ่รับทราบประกาศให้ “สถานบันเทิงที่ติดแอร์ เป็นเขตปลอดบุหรี่” จะเห็นว่าการรับทราบประกาศดังกล่าวมีแนวโน้มที่ดีขึ้นจากการสำรวจปี 2551 และ 2552 โดยเฉพาะในกลุ่มของประชาชนที่มีแนวโน้มการรับทราบดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน กลุ่มประชาชนก็ยังมีผู้ที่ฝ่าฝืนกฎหมายเกือบร้อยละ 40 ซึ่งนับว่ายังมีในสัดส่วนที่สูงอยู่ อีกทั้ง ตัวอย่างจำนวนหนึ่งยังไม่ทราบถึงบทลงโทษของการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง และยังได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประกาศห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงไม่เพียงพอ โดยที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม คือ บทลงโทษ และโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจะเร่งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชน หรือบุคคลอื่นทราบถึงกฎหมายดังกล่าว และให้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ถึงบทลงโทษ และโรคต่างๆ ให้กับสาธารณชนได้ทราบ เพื่อจะได้มีผู้ฝ่าฝืนกฎหมายให้น้อยลง หรือไม่มีเลย ในอนาคต

2. ตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงหลังจากที่มีประกาศห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง มีแนวโน้มดีขึ้นจากปี 2551 และ 2552 ซึ่งทั้งผู้ประกอบการสถานบันเทิง และพนักงานที่ทำงานในสถานบันเทิง ต่างก็มีความเห็นว่าเป็นผลดีต่อสุขภาพของคนในร้านโดยรวม ลดความรู้สึกอึดอัดรำคาญให้คนที่มาเที่ยว นอกจากนี้ ตัวอย่างส่วนใหญ่รู้สึกมั่นใจมากขึ้นว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้ ซึ่งในปี 2551 และ 2552 มีสัดส่วนที่ไม่ต่างกันมากนัก

3. จากการสำรวจในปี 2552 ผู้ประกอบการและพนักงานระบุว่าลูกค้าส่วนใหญ่พอใจ หลังจากมีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง ซึ่งเมื่อเทียบกับปี 2551 แล้ว พบว่า ในกลุ่มของผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่ลูกค้าพอใจมากขึ้นในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มพนักงาน

ในขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการและพนักงานระบุว่า ส่วนใหญ่ได้รับการยอมรับจากลูกค้าที่สูบบุหรี่ ซึ่งทั้งในปี 2551 และ 2552 มีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ยิ่งไปกว่านั้น ตัวอย่างส่วนใหญ่ยังไม่เคยถูกลูกค้าร้องเรียนหรือตำหนิ กรณีที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน

4. จากการสำรวจ พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่สนับสนุนที่จะให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไป และมั่นใจว่ามาตรการดังกล่าวจะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลต่อไปนั้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ การสำรวจในปี 2551 แล้ว พบว่า มีสัดส่วนในเรื่องของการสนับสนุน และความมั่นใจต่อมาตรการ ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งดี ที่ตัวอย่างได้ให้การสนับสนุนต่อมาตรการดังกล่าว เนื่องจากให้ความสำคัญกับสุขภาพตนเองและคนรอบข้าง

ภาคผนวก

แบบสอบถามผู้ใช้บริการสถานบันเทิง เรื่อง "สถานบันเทิงปลอดบุหรี่"

ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ใคร่ขอสอบถามความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง และขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามต่อไปนี้ เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมานำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

หมายเหตุ ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องมีอายุ 20 ปีขึ้นไปและเป็นผู้ที่เคยใช้บริการสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (คาราโอเกะ ผับ-บาร์ ดิสโก้เทค สถานอาบอบนวด) ตั้งแต่ มกราคม 2552 เป็นต้นมา

ตอนที่ 1 พฤติกรรมและความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์

1. ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ท่านใช้บริการสถานบันเทิงประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

[ ]1. คาราโอเกะ	โดยใช้บริการประมาณ ..... ครั้ง
[ ]2. ผับ-บาร์	โดยใช้บริการประมาณ ..... ครั้ง
[ ]3. ดิสโก้เทค	โดยใช้บริการประมาณ ..... ครั้ง
[ ]4. สถานอาบอบนวด	โดยใช้บริการประมาณ ..... ครั้ง
[ ]5. อื่นๆ (ระบุ)	โดยใช้บริการประมาณ ..... ครั้ง
2. โดยปกติ ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่

[ ]1. ดื่มเป็นประจำ	[ ]2. ดื่มเป็นบางครั้ง	[ ]3. ไม่ดื่ม
---------------------	------------------------	---------------
3. โดยปกติ ท่านสูบบุหรี่หรือไม่

[ ]1. สูบเป็นประจำ	[ ]2. สูบเป็นบางครั้ง	[ ]3. ไม่สูบ
--------------------	-----------------------	--------------
4. ท่านทราบหรือไม่ว่ากระทรวงสาธารณสุขประกาศให้ "สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่" (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ. 51)

[ ]1. ทราบมาก่อน	[ ]2. ไม่ทราบ (เพิ่งจะทราบ)
------------------	-----------------------------
5. เฉพาะผู้ที่สูบบุหรี่ ก่อนหน้าที่จะมีประกาศให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่ฉบับนี้ (ก่อนวันที่ 11 ก.พ.51) ท่านเคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) หรือไม่

[ ]1. เคยสูบ ระบุชนิด..... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
( ) บุหรี่ซิการ์/บุหรี่ก้นกรอง ( ) บุหรี่มวนเอง ( ) ซิการ์ ( ) ไปป์ ( ) บารากู่ ( ) อื่นๆ ระบุ .....
[ ]2. ไม่เคยสูบ
6. ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ท่านเคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) หรือไม่

[ ]1. เคยสูบ ระบุชนิด..... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
( ) บุหรี่ซิการ์/บุหรี่ก้นกรอง ( ) บุหรี่มวนเอง ( ) ซิการ์ ( ) ไปป์ ( ) บารากู่ ( ) อื่นๆ ระบุ .....
[ ]2. ไม่สูบภายในสถานบันเทิง (นับตั้งแต่ มกราคม 2552 เป็นต้นมา) (ข้ามไปตอบข้อ 7)

6.1 (เฉพาะคนที่เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา) ท่านเคยถูกบุคคลต่อไปนี้บอกเตือนหรือไม่

บุคคลต่าง ๆ	การเคยถูกเตือน		การปฏิบัติตาม (ตอบข้อนี้เฉพาะข้อที่ตอบว่าเคยถูกเตือน)		
	เคย	ไม่เคย	ปฏิบัติตาม ทุกครั้ง	ปฏิบัติตาม บางครั้ง	ไม่ปฏิบัติตามเลย
1. เจ้าของหรือพนักงาน					
2. เพื่อนในกลุ่ม					
3. แขกที่มาเที่ยวกลุ่มอื่น (ไม่อยู่ในกลุ่มของท่าน)					

6.2 (เฉพาะคนที่เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา) ท่านสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงบ่อยเพียงใด

[1]. ทุกครั้งหรือเกือบทุกครั้ง [2]. เป็นบางครั้ง [3]. นาน ๆ ครั้ง

6.3 (เฉพาะคนที่เคยสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา) ท่านได้บุหรี่หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบแบบมีควันที่สูบในสถานบันเทิงมาได้อย่างไร

[1]. ซื้อมเอง [2]. แจกฟรีเป็นของตัวอย่างจากทางร้าน [3]. อื่น ๆ ระบุ.....

7. (ตอบเฉพาะผู้ที่สูบบุหรี่) ในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.....
- 2.....
- 3.....

8. นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2551 เป็นต้นมา ท่านคิดว่าบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงที่ท่านพบเห็นโดยทั่วไป "ดีขึ้น" หรือไม่

[1]. ดีขึ้น [2]. ไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม) [3]. ไม่แน่ใจ

9. นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2551 เป็นต้นมา ท่านรู้สึกมั่นใจหรือไม่ว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้

[1]. รู้สึกมั่นใจมากขึ้น [2]. ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม) [3]. ไม่แน่ใจ

10. หลังจากที่มีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) มีผลต่อความต้องการไปใช้บริการสถานบันเทิงของท่านอย่างไร

[1]. ทำให้รู้สึกอยากที่จะเข้าไปใช้บริการมากขึ้น [2]. อยากที่จะเข้าไปใช้บริการลดลง
[3]. ไปใช้บริการเหมือนเดิม/เท่าเดิม

11. หลังจากที่มีการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง ทำให้ท่านมีความรู้สึกว่าคุณภาพของท่านได้รับการปกป้องมากขึ้นหรือไม่

[1]. ใช่ [2]. ไม่ใช่ [3]. ไม่แน่ใจ/ไม่มีความคิดเห็น

12. ท่านต้องการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไปหรือไม่

[1]. สนับสนุน เพราะ.....

[2]. ไม่สนับสนุน (ควรถูกเลิก) เพราะ..... [3]. ไม่มีความเห็น

13. ท่านมั่นใจหรือไม่ว่ามาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป
 [ ]1. มั่นใจว่าจะได้ผล เพราะ .....
 [ ]2. ไม่มั่นใจ เพราะ ..... [ ]3. ไม่มีความเห็น
14. ท่านคิดว่า จำเป็นหรือไม่ที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่
 [ ]1. จำเป็น [ ]2. ไม่จำเป็น [ ]3. ไม่มีความเห็น
15. เมื่อเข้าไปในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ครั้งล่าสุด (ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา) ท่านเห็นป้ายห้ามสูบบุหรี่ชัดเจนหรือไม่
 [ ]1. เห็นชัดเจน [ ]2. ไม่ชัดเจน [ ]3. ไม่แน่ใจ/ไม่ทราบ
16. ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ท่านพบเห็น “คนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์)” หรือไม่
 [ ]1. ไม่พบเห็น (ข้ามไปตอบข้อ 17)
 [ ]2. เคยพบเห็น ระบุชนิด ... (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 ( ) บุหรี่ซิการ์/บุหรี่ก้นกรอง ( ) บุหรี่มวนเอง ( ) ซิการ์ ( ) ไปป์ ( ) บารากู ( ) อื่นๆ ระบุ .....
- 16.1 ท่านเห็นเจ้าของหรือพนักงานประจำร้านบอกเตือนแก่ผู้สูบบุหรี่หรือไม่
 [ ]1. บอกเตือน และผู้สูบบุหรี่ได้ปฏิบัติตามหรือไม่
 ( )1. ปฏิบัติตามทุกครั้ง ( )2. ปฏิบัติตามบางครั้ง ( )3. ไม่ปฏิบัติตามเลย
 [ ]2. ไม่ได้บอกเตือน
 [ ]3. ไม่แน่ใจ
- 16.2 ท่านเคยบอกเตือนผู้ที่สูบบุหรี่หรือไม่
 [ ]1. บอกเตือน และผู้สูบบุหรี่ได้ปฏิบัติตามหรือไม่
 ( )1. ปฏิบัติตามทุกครั้ง ( )2. ปฏิบัติตามบางครั้ง ( )3. ไม่ปฏิบัติตามเลย
 [ ]2. ไม่ได้บอกเตือน
17. ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ท่านเคยพบเห็นการส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่ท่านเคยไปใช้บริการในรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 [ ] ลดราคา หรือจำหน่ายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในราคาถูก [ ] แลก-แจก-แถม [ ] ให้ลองสูบ
 [ ] ขายผ่านพนักงานส่งเสริมการขาย (Pretty girl) [ ] จั๊บลาก/ชิงรางวัล
 [ ] ให้สิทธิประโยชน์อื่นตอบแทนผู้ซื้อ เช่น แจกบัตรชมคอนเสิร์ต [ ] อื่นๆ ระบุ.....
 [ ] ไม่เคยพบเห็นเลย
18. ถ้าหากท่านพบเจอการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (ซึ่งละเมิดต่อกฎหมาย) ท่านจะรู้สึกและจะปฏิบัติอย่างไร
 18.1 ท่านจะรู้สึกอึดอัดรำคาญหรือไม่ [ ]1. อึดอัดรำคาญ [ ]2. ไม่อึดอัดรำคาญ [ ]3. ไม่แน่ใจ
 18.2 ท่านจะย้ายหรือหลบเลี่ยงให้พ้นจากควันบุหรี่หรือไม่ [ ]1. ย้าย [ ]2. ไม่ย้าย [ ]3. ไม่แน่ใจ
 18.3 ท่านจะบอกกล่าว/ตักเตือนต่อผู้กระทำหรือไม่ [ ]1. บอก [ ]2. ไม่บอก [ ]3. ไม่แน่ใจ
 18.4 ท่านจะแจ้งต่อพนักงาน/เจ้าของร้านหรือไม่ [ ]1. แจ้ง [ ]2. ไม่แจ้ง [ ]3. ไม่แน่ใจ
19. ถ้าหากพบเห็นว่ามีสถานบันเทิงละเมิดกฎหมายโดยปล่อยให้มีการสูบบุหรี่ภายในร้าน ท่านต้องการจะแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับร้านดังกล่าวให้แก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบหรือไม่
 [ ]1. ต้องการแจ้ง เพราะ.....
 [ ]2. ไม่ต้องการแจ้ง เพราะ..... [ ]3. ไม่มีความเห็น

20. ท่านทราบหรือไม่ว่า การสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) มีบทลงโทษอย่างไร
 [ ]1. ทราบ โดยมีบทลงโทษ คือ ..... [ ]2. ไม่ทราบ
21. ท่านทราบหรือไม่ว่าการได้รับ “ควันบุหรี่มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
 [ ]1. ทราบ ระบุ.....
 [ ]2. ไม่ทราบ.....[ ]3. ไม่มีความเห็น
22. ท่านรับทราบหรือไม่ว่าการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงทำให้เกิดผลเสียต่อไปนี้หรือไม่

ผลเสียต่าง ๆ	ทราบ	ไม่ทราบ	ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น
1. สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ			
2. มีกลิ่นเหม็นรบกวน			
3. ก่อให้เกิดความไม่พอใจ/ไม่สบายอารมณ์ของ นักท่องเที่ยว			
4. เป็นจุดเริ่มต้นชักนำไปสู่การใช้จ่ายเสพติดอื่นๆ			
5. เสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย/ไฟไหม้			
6. ทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น			

23. ท่านคิดว่า การมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง มีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในกลุ่มบุคคลต่อไปนี้หรือไม่

กลุ่มบุคคลต่าง ๆ	มีส่วนช่วยได้	ช่วยไม่ได้	ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น
1. กลุ่มเยาวชนหญิง			
2. กลุ่มเยาวชนชาย			
3. ผู้ใช้จ่ายเสพติดในกลุ่มเยาวชน			

24. ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ท่านได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงอย่างไร
 เพียงพอหรือไม่
 [ ]1. ได้รับความรู้/ข่าวสารเพียงพอ
 [ ]2. ไม่เพียงพอ โดยข้อมูลที่ต้องการเพิ่มเติมคือ .....
 [ ]3. ไม่แน่ใจ

25. ท่านรับรู้/รับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” ของหน่วยงานต่อไปนี้หรือไม่

หน่วยงานต่าง ๆ	รับรู้/รับทราบ	ไม่รับรู้/ ไม่รับทราบ	ไม่แน่ใจ
1. มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่			
2. กรมควบคุมโรค			
3. กระทรวงมหาดไทย			
4. ตำรวจ			
5. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข			
6. อื่นๆ ระบุ.....			

26. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะสนับสนุนให้มีมาตรการ/กิจกรรมดังต่อไปนี้

มาตรการ/กิจกรรม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น
1. รณรงค์จัดป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น			
2. ลงโทษสถานบันเทิงที่ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นเป็นตัวอย่าง			
3. จับปรับเพื่อลงโทษลูกค้าผู้ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง			
4. เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อสาธารณะ			
5. จัดให้มีศูนย์บริการข้อมูล/รับแจ้งเบาะแสการทำผิดในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง			

27. โปรดระบุข้อเสนอแนะแนวทางควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.....
- 2.....
- 3.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ [ ]1. ชาย [ ]2. หญิง
2. อายุ ..... ปี
3. สถานภาพสมรส
[ ]1. โสด [ ]2. สมรส [ ]3. หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษาที่สำเร็จมาขั้นสูงสุด
[ ]1. มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า [ ]2. มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า/ปวช.
[ ]3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. [ ]4. ปริญญาตรี [ ]5. สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพประจำที่มีรายได้หลัก
[ ]1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ [ ]2. ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน [ ]3. ค่าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
[ ]4. นักเรียน/นักศึกษา [ ]5. รับจ้างทั่วไป [ ]6. แม่บ้าน/พ่อบ้าน/เกษียณ
[ ]7. เกษตรกร [ ]8. วางงาน [ ]9. อื่นๆ ระบุ.....
6. รายได้ส่วนตัวเฉลี่ยต่อเดือน ..... บาท
7. อาศัยอยู่เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
8. ที่พักอาศัยของท่านอยู่ใน [ ]1. ในเขตเทศบาล [ ]2. นอกเขตเทศบาล [ ]3. กรุงเทพมหานคร

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน

แบบสอบถามผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร เรื่อง "สถานบันเทิงปลอดบุหรี่"

ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กำลังสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามต่อไปนี้เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมานำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

หมายเหตุ ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเป็นผู้ประกอบการ/ผู้บริหารสถานบันเทิงที่ติดแอร์ (คาราโอเกะ ผับ-บาร์ ดิสโก้เทค สถานอาบอบนวด) หรือตัวแทนที่ได้รับมอบหมาย

ตอนที่ 1 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานบันเทิง (หลัก) แห่งนี้
  - 1.1 ประเภท [ ]1. คาราโอเกะ [ ]2. ผับ-บาร์ [ ]3. ดิสโก้เทค [ ]4.สถานอาบอบนวด [ ]5. อื่น ๆ (ระบุ) .....
  - 1.2 จำนวนพนักงานทั้งหมดในร้าน .....คน เป็นพนักงานที่สูบบุหรี่ ..... คน [ ]ไม่ทราบ
  - 1.3 จำนวนลูกค้าที่สามารถให้บริการได้ (ความจุเต็มที่) ประมาณ ..... คน
  - 1.4 สัดส่วนลูกค้าที่มาใช้บริการ เป็นชาวไทย.....เปอร์เซ็นต์ ต่างชาติ.....เปอร์เซ็นต์ (รวม 100 เปอร์เซ็นต์)
2. โดยปกติ ท่านสูบบุหรี่หรือไม่
  - [ ]1. สูบประจำ [ ]2. สูบเป็นบางครั้ง [ ]3. ไม่สูบ
3. โดยปกติ ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่
  - [ ]1. ดื่มประจำ [ ]2. ดื่มเป็นบางครั้ง [ ]3. ไม่ดื่ม
4. ท่านทราบหรือไม่ว่ากระทรวงสาธารณสุขประกาศให้ "สถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบุหรี่" (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ. 51)
  - [ ]1. ทราบมาก่อน [ ]2. ไม่ทราบ (เพิ่งจะทราบ)
5. พนักงานของท่านทราบหรือไม่ว่ากระทรวงสาธารณสุขประกาศให้ "สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่" (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ. 51)
  - [ ]1. ทราบมาก่อน [ ]2. ไม่ทราบ (เพิ่งจะทราบ) [ ]3. ไม่แน่ใจ
6. ในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - 1.....
  - 2.....
  - 3.....
7. หลังจากมีการห้ามสูบบุหรี่ในร้านของท่าน ลูกค้าส่วนใหญ่มีท่าทีพอใจหรือไม่
  - [ ]1. ลูกค้าส่วนใหญ่พอใจ เพราะ.....
  - [ ]2. ไม่พอใจ เพราะ .....[ ]3. ไม่มีความเห็น
8. หลังจากมีการห้ามสูบบุหรี่ในร้านของท่าน ลูกค้าที่สูบบุหรี่ ส่วนใหญ่ยอมรับหรือไม่
  - [ ]1. ไม่ยอมรับ เพราะ.....
  - [ ]2. ยอมรับ [ ]3. ไม่มีความเห็น
9. นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2551 เป็นต้นมา ท่านคิดว่าบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงของท่าน "ดีขึ้น" หรือไม่
  - [ ]1. ดีขึ้น [ ]2. ไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม) [ ]3. ไม่แน่ใจ

10. นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2551 เป็นต้นมา ร้านของท่านมีจำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้นหรือลดลง
 1. เพิ่มขึ้น 2. เท่าเดิม 3. ลดลง
11. นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2551 เป็นต้นมา ท่านรู้สึกมั่นใจหรือไม่ว่าสถานบันเทิงของท่านจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้
 1. รู้สึกมั่นใจมากขึ้น 2. ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม) 3. ไม่แน่ใจ
12. หลังจากการห้ามสูบบุหรี่ในร้านของท่าน ก่อให้เกิดผลดีต่อไปนี้หรือไม่
- 12.1 เป็นผลดีต่อสุขภาพของคนในร้านโดยรวม 1. ใช่ 2. ไม่ใช่ 3. ไม่แน่ใจ
- 12.2 ลดความรู้สึกอึดอัดรำคาญให้คนที่มาเที่ยว 1. ใช่ 2. ไม่ใช่ 3. ไม่แน่ใจ
- 12.3 ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการดูแลเฟอร์นิเจอร์/ผ้าปูโต๊ะ/ผ้าปูม่าน/อุปกรณ์ต่าง ๆ
 1. ใช่ 2. ไม่ใช่ 3. ไม่แน่ใจ
- 12.4 ผลดีอื่น ๆ .....
13. หลังจากวันที่ 11 ก.พ. 51 (ที่มีกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่) เคยมีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้าน(ส่วนที่ติดแอร์)หรือไม่
 1. มีการสูบบุหรี่ 2. ไม่มีการสูบบุหรี่ (**ข้ามไปตอบข้อ 14**)
- 13.1 (เฉพาะกรณีที่มีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านตั้งแต่ มกราคม 2552 เป็นต้นมา) ท่านหรือพนักงานเคยบอกเตือนลูกค้าที่สูบบุหรี่หรือไม่
 1. เคยบอกเตือน โดยลูกค้าที่สูบบุหรี่ส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตามหรือไม่
 1. ปฏิบัติตามทุกครั้ง 2. ปฏิบัติตามบางครั้ง 3. ไม่ปฏิบัติตามเลย
 และเคยมีกรณีขัดแย้งระหว่างลูกค้ากับพนักงานหรือตัวท่านเองหรือไม่ 1. เคยมี 2. ไม่มี
 2. ไม่ได้บอกเตือน
- 13.2 ท่านหรือพนักงานเคยถูกลูกค้าในร้าน ร้องเรียน/ตำหนิหรือไม่กรณีที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน
 1. เคยถูกลูกค้าร้องเรียน/ตำหนิ 2. ไม่เคย
14. หลังจากวันที่ 11 ก.พ. 51 (ที่มีกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่) เคยมีพนักงานในร้าน สูบบุหรี่หรือใช้ผลิตภัณฑ์ยาสูบที่มีควันในร้าน (ส่วนที่ติดแอร์) หรือไม่
 1. มี 2. ไม่มี
15. ท่านทราบหรือไม่ว่า การละเมิดกฎหมายหรือมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) มีบทลงโทษอย่างไร
 1. ทราบ โดยมีบทลงโทษ คือ ..... 2. ไม่ทราบ
16. ท่านทราบหรือไม่ว่าการได้รับ “ควันบุหรี่มือสอง” เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
 1. ทราบ ระบุ.....
 2. ไม่ทราบ..... 3. ไม่มีความเห็น
17. ท่านรับทราบหรือไม่ว่าการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงทำให้เกิดผลเสียต่อไปนี้หรือไม่

ผลเสียต่าง ๆ	ทราบ	ไม่ทราบ	ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น
1. สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ			
2. มีกลิ่นเหม็นรบกวน			
3. ก่อให้เกิดความไม่พอใจ/ไม่สบายอารมณ์ของนักท่องเที่ยว			
4. เป็นจุดเริ่มต้นชักนำไปสู่การใช้ยาเสพติดอื่น ๆ			
5. เสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย/ไฟไหม้			
6. ทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น			

18. หลังจากที่มีการใช้กฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่(ที่ติดแอร์) มีผลต่อธุรกิจสถานบันเทิงของท่านไปในทางใด

- [ ]1. ดีขึ้น เพราะ.....
 [ ]2. แย่ลง เพราะ..... [ ]3. เหมือนเดิม

19. หลังจากมีกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่แล้ว ท่านต้องการการสนับสนุนต่อไปนี้หรือไม่

19.1 ต้องการป้ายเขตปลอดบุหรี่ติดที่ร้าน

- ( )1. ต้องการ ( )2. ไม่ต้องการ ( )3. ไม่มีความเห็น

19.2 ต้องการการประชาสัมพันธ์ในวงกว้างเพื่อให้ประชาชนรู้ว่าการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง

- ( )1. ต้องการ ( )2. ไม่ต้องการ ( )3. ไม่มีความเห็น

20. ท่านต้องการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไปหรือไม่

[ ]1. สนับสนุน เพราะ.....

[ ]2. ไม่สนับสนุน (ควรรยกเลิก) เพราะ.....[ ]3. ไม่มีความเห็น

21. ท่านมั่นใจหรือไม่ว่ามาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป

[ ]1. มั่นใจว่าจะได้ผล เพราะ.....

[ ]2. ไม่มั่นใจ เพราะ.....[ ]3. ไม่มีความเห็น

22. ท่านคิดว่า จำเป็นหรือไม่ที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่

[ ]1. จำเป็น [ ]2. ไม่จำเป็น [ ]3. ไม่มีความเห็น

23. ท่านคิดว่า การมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง มีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในกลุ่มบุคคลต่อไปนี้หรือไม่

กลุ่มบุคคลต่าง ๆ	มีส่วนช่วยได้	ช่วยไม่ได้	ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น
1. กลุ่มเยาวชนหญิง			
2. กลุ่มเยาวชนชาย			
3. ผู้ใช้ยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน			

24. ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ท่านได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงอย่างไรบ้าง

[ ]1. ได้รับความรู้/ข่าวสารเพียงพอ [ ]2. ไม่เพียงพอ โดยข้อมูลที่ต้องการเพิ่ม คือ .....

[ ]3. ไม่แน่ใจ

25. ท่านรับรู้/รับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” ของหน่วยงานต่อไปนี้หรือไม่

หน่วยงานต่าง ๆ	รับรู้/รับทราบ	ไม่รับรู้/ ไม่รับทราบ	ไม่แน่ใจ
1. มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่			
2. กรมควบคุมโรค			
3. กระทรวงมหาดไทย			
4. ตำรวจ			
5. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข			
6. อื่นๆ ระบุ.....			

26. โปรดระบุข้อเสนอแนะแนวทางควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.....
- 2.....
- 3.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ [ ]1. ชาย [ ]2. หญิง
2. อายุ.....ปี
3. สถานภาพสมรส [ ]1. โสด [ ]2. สมรส [ ]3. หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษาที่สำเร็จมาชั้นสูงสุด
 [ ]1. มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า [ ]2. มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า/ปวช.
 [ ]3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. [ ]4. ปริญญาตรี [ ]5. สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาศัยอยู่เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
6. ที่พักอาศัยของท่านอยู่ใน [ ]1. ในเขตเทศบาล [ ]2. นอกเขตเทศบาล [ ]3. กรุงเทพมหานคร

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน

แบบสอบถามพนักงาน เรื่อง "สถาบันเท็กซัสพลอดบู้"

ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กำลังสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถาบันเท็กซัส จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามต่อไปนี้เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมานำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

หมายเหตุ ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเป็น "พนักงาน" ในสถาบันเท็กซัสที่ติดแอร์ (คาราโอเกะ ผับ-บาร์ ดิสโก้ เชน สถานอาบอบนวด)

ตอนที่ 1 ข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถาบันเท็กซัสที่ติดแอร์

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันเท็กซัส(หลัก)แห่งนี้
  - 1.1 ประเภท [ ] 1. คาราโอเกะ [ ] 2. ผับ-บาร์ [ ] 3. ดิสโก้เชน [ ] 4.สถานอาบอบนวด [ ] 5. อื่น ๆ (ระบุ) .....
  - 1.2 จำนวนพนักงานทั้งหมดในร้าน .....คน เป็นพนักงานที่สูบบุหรี่ ..... คน [ ] ไม่ทราบ
  - 1.3 จำนวนลูกค้าที่สามารถให้บริการได้ (ความจุเต็มที่) ประมาณ ..... คน
  - 1.4 สัดส่วนลูกค้าที่มาใช้บริการ เป็นชาวไทย.....เปอร์เซ็นต์ ต่างชาติ.....เปอร์เซ็นต์ (รวม 100 เปอร์เซ็นต์)
  - 1.5 ท่านทำงานในตำแหน่ง/หน้าที่

[ ] 1. ผู้บริหาร/หัวหน้างาน	[ ] 2. พนักงานเสิร์ฟ	[ ] 3. พนักงานต้อนรับ
[ ] 4. ประชาสัมพันธ์	[ ] 5. แคชเชียร์	[ ] 6. พ่อครัว/แม่ครัว
[ ] 7. อื่น ๆ		
2. โดยปกติ ท่านสูบบุหรี่หรือไม่

[ ] 1. สูบประจำ	[ ] 2. สูบเป็นบางครั้ง	[ ] 3. ไม่สูบ
-----------------	------------------------	---------------
3. โดยปกติ ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่

[ ] 1. ดื่มประจำ	[ ] 2. ดื่มเป็นบางครั้ง	[ ] 3. ไม่ดื่ม
------------------	-------------------------	----------------
4. ท่านทราบหรือไม่ว่ากระทรวงสาธารณสุขประกาศให้ "สถาบันเท็กซัส (ที่ติดแอร์) เป็นเขตปลอดบู้" (เริ่มบังคับใช้ตั้งแต่ 11 ก.พ. 51)

[ ] 1. ทราบมาก่อน	[ ] 2. ไม่ทราบ (เพิ่งจะทราบ)
-------------------	------------------------------
5. สถาบันเท็กซัสที่ท่านทำงานมีการติดประกาศหรือสัญลักษณ์เพื่อให้ผู้มาใช้บริการทราบหรือไม่ว่าสถาบันเท็กซัสเป็นเขตปลอดบู้

[ ] 1. มี ระบุสถานที่ติดประกาศ 1.....2.....3.....
[ ] 2. ไม่มี
6. ในการปฏิบัติตามข้อห้ามในการสูบบุหรี่ในสถาบันเท็กซัสที่ติดแอร์ ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - 1.....
  - 2.....
  - 3.....
7. หลังจากมีการห้ามสูบบุหรี่ในร้านของท่าน ลูกค้าส่วนใหญ่มีท่าทีพอใจหรือไม่

[ ] 1. ลูกค้าส่วนใหญ่พอใจ เพราะ.....
[ ] 2. ไม่พอใจ เพราะ .....
[ ] 3. ไม่มีความเห็น
8. หลังจากมีการห้ามสูบบุหรี่ในร้านของท่าน ลูกค้าที่สูบบุหรี่ ส่วนใหญ่ยอมรับหรือไม่

[ ] 1. ไม่ยอมรับ เพราะ.....	
[ ] 2. ยอมรับ	[ ] 3. ไม่มีความเห็น

9. นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2551 เป็นต้นมา ท่านคิดว่าบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงของท่าน "ดีขึ้น" หรือไม่
 1. ดีขึ้น 2. ไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม) 3. ไม่แน่ใจ
10. นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2551 เป็นต้นมา ท่านรู้สึกมั่นใจหรือไม่ว่าสถานบันเทิงของท่านจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้
 1. รู้สึกมั่นใจมากขึ้น 2. ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม) 3. ไม่แน่ใจ
11. หลังจากการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงแห่งนี้ ก่อให้เกิดผลดีต่อไปนี้หรือไม่
 11.1 รู้สึกว่าสุขภาพของท่านดีขึ้น 1. ใช่ 2. ไม่ใช่ 3. ไม่แน่ใจ
 11.2 เป็นผลดีต่อสุขภาพของคนในร้านโดยรวม 1. ใช่ 2. ไม่ใช่ 3. ไม่แน่ใจ
 11.3 ลดความรู้สึกรอคอยต่อลูกค้าให้คนที่มาเที่ยว 1. ใช่ 2. ไม่ใช่ 3. ไม่แน่ใจ
 11.4 ผลดีอื่น ๆ .....
12. หลังจากวันที่ 11 ก.พ. 51 (ที่มีกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่) เคยมีลูกค้าสูบบุหรี่หรือผลิตภัณฑ์ยาสูบแบบมีควันประเภทอื่นๆ ในร้าน (ส่วนที่ติดแอร์) หรือไม่
 1. มีการสูบ 2. ไม่มีการสูบ (**ข้ามไปตอบข้อ 13**)
 12.1 (**เฉพาะกรณีที่มีลูกค้าสูบบุหรี่ในร้านตั้งแต่ มกราคม 2552 เป็นต้นมา**) ท่านเคยบอกเตือนลูกค้าที่สูบหรือไม่
 1. เคยบอกเตือน โดยลูกค้าที่สูบส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตามหรือไม่
 1. ปฏิบัติตามทุกครั้ง 2. ปฏิบัติตามบางครั้ง 3. ไม่ปฏิบัติตามเลย
 และเคยมีกรณีขัดแย้งระหว่างลูกค้ากับตัวท่านเองหรือไม่ 1. เคยมี 2. ไม่มี
 2. ไม่ได้บอกเตือน
 12.2 ท่านเคยถูกลูกค้าในร้าน ร้องเรียน/ตำหนิหรือไม่ กรณีที่มีคนสูบบุหรี่ในร้าน
 1. เคยถูกลูกค้าร้องเรียน/ตำหนิ 2. ไม่เคย
13. ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ท่านเคยพบเห็นการส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่ท่านทำงานอยู่ในรูปแบบใดบ้าง (**ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ**)
 ลดราคา หรือจำหน่ายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในราคาถูก แลก-แจก-แถม ให้ลองสูบ
 ขายผ่านพนักงานส่งเสริมการขาย (Pretty girl) จั๊บลาก/ชิงรางวัล
 ให้สิทธิประโยชน์อื่นตอบแทนผู้ซื้อ เช่น แจกบัตรชมคอนเสิร์ต อื่นๆ ระบุ.....
 ไม่เคยพบเห็นเลย
14. ท่านทราบหรือไม่ว่าการได้รับ "ควันบุหรี่มือสอง" เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
 1. ทราบ ระบุ.....
 2. ไม่ทราบ..... 3. ไม่มีความเห็น
15. ท่านคิดว่า การสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง ทำให้เกิดความรำคาญหรือไม่
 1. ก่อความรำคาญ ระบุ.....
 2. ไม่ก่อความรำคาญ 3. ไม่มีความเห็น
16. ท่านเคยมีอาการเหล่านี้หรือไม่ (**ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ**)
 ไอ เจ็บคอ แสบตา ตาลาย มีนครีษะ หูอื้อ
 อาการผิดปกติอื่นๆ เช่น หายใจไม่ออก ปวดเมื่อยตามร่างกาย เป็นหวัด เป็นต้น
 ไม่เคยมีอาการผิดปกติใดๆ

17. การมีกฎหมายสถานบันเทิงปลอดบุหรี่ ทำให้อาการข้างต้นในข้อ16 ลดลงหรือไม่
 [ ]1. ลดลง [ ]2. ไม่ลดลง [ ]3. ไม่แน่ใจ/ไม่มีความเห็น
18. ท่านต้องการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไปหรือไม่
 [ ]1. สนับสนุน เพราะ.....
 [ ]2. ไม่สนับสนุน (ควรงยกเลิก) เพราะ.....[ ]3. ไม่มีความเห็น
19. ท่านมั่นใจหรือไม่ว่ามาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป
 [ ]1. มั่นใจว่าจะได้ผล เพราะ.....
 [ ]2. ไม่มั่นใจ เพราะ.....[ ]3. ไม่มีความเห็น
20. ท่านคิดว่า จำเป็นหรือไม่ที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อทำให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่
 [ ]1. จำเป็น [ ]2. ไม่จำเป็น [ ]3. ไม่มีความเห็น
21. ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ท่านได้รับความรู้/ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงอย่างไร เพียงพอหรือไม่
 [ ]1. ได้รับความรู้/ข่าวสารเพียงพอ
 [ ]2. ไม่เพียงพอ โดยข้อมูลที่ต้องการเพิ่ม คือ .....
 [ ]3. ไม่แน่ใจ
22. ท่านรับรู้/รับทราบบทบาทการทำงาน/การรณรงค์ “เขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง” ของหน่วยงานต่อไปนี้หรือไม่

หน่วยงานต่าง ๆ	รับรู้/รับทราบ	ไม่รับรู้/ ไม่รับทราบ	ไม่แน่ใจ
1. มูลนิธิรณรงค์เพื่อการไม่สูบบุหรี่			
2. กรมควบคุมโรค			
3. กระทรวงมหาดไทย			
4. ตำรวจ			
5. เจ้าหน้าที่สาธารณสุข			
6. อื่นๆ ระบุ.....			

23. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะสนับสนุนให้มีมาตรการ/กิจกรรมดังต่อไปนี้

มาตรการ/กิจกรรม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น
1. รณรงค์ติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น			
2. ลงโทษสถานบันเทิงที่ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นเป็นตัวอย่าง			
3. จัดปรับเพื่อลงโทษลูกค้าผู้ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง			
4. เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อสาธารณะ			
5. จัดให้มีศูนย์บริการข้อมูล/รับแจ้งเบาะแสการทำผิดในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง			

24. ท่านรับทราบหรือไม่ว่าการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงทำให้เกิดผลเสียต่อไปนี้หรือไม่

ผลเสียต่าง ๆ	ทราบ	ไม่ทราบ	ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น
1. สร้างมลภาวะ/อากาศเป็นพิษ			
2. มีกลิ่นเหม็นรบกวน			
3. ก่อให้เกิดความไม่พอใจ/ไม่สบายใจของ นักท่องเที่ยว			
4. เป็นจุดเริ่มต้นชักนำไปสู่การใช้ยาเสพติดอื่นๆ			
5. เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ/ไฟไหม้			
6. ทำให้เสื้อผ้าและผมเหม็น			

25. ท่านคิดว่า การมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง มีส่วนช่วยแก้ปัญหาในกลุ่มบุคคลต่อไปนี้หรือไม่

กลุ่มบุคคลต่าง ๆ	มีส่วนช่วยได้	ช่วยไม่ได้	ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น
1. กลุ่มเยาวชนหญิง			
2. กลุ่มเยาวชนชาย			
3. ผู้ใช้ยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน			

26. โปรดระบุข้อเสนอแนะแนวทางควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.....
- 2.....
- 3.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ [ ] 1. ชาย [ ] 2. หญิง
2. อายุ.....ปี
3. สถานภาพสมรส
[ ] 1. โสด [ ] 2. สมรส [ ] 3. หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษาที่สำเร็จมาขั้นสูงสุด
[ ] 1. มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า [ ] 2. มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า/ปวช.
[ ] 3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. [ ] 4. ปริญญาตรี [ ] 5. สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาศัยอยู่เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
6. ที่พักอาศัยของท่านอยู่ใน [ ] 1. ในเขตเทศบาล [ ] 2. นอกเขตเทศบาล [ ] 3. กรุงเทพมหานคร

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน

แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย เรื่อง "สถานบันเทิงปลอดบุหรี่"

ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กำลังสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสอบถามต่อไปนี้เพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมานำเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

หมายเหตุ ผู้ตอบแบบสอบถามจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ควบคุมกฎหมาย เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่ในกรมควบคุมโรค และเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ควบคุมกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการห้ามสูบบุหรี่

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อมาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์

- ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ท่านติดตามข่าวสารผ่านทางสื่อต่างๆ โดยเฉลี่ยกี่วันต่อสัปดาห์

[ ]1. ทุกวัน [ ]2. 5-6 วัน [ ]3. 3-4 วัน [ ]4. 1-2 วัน [ ]5. ติดตามเป็นบางสัปดาห์
[ ]6. ไม่ได้ติดตามเลย
- ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ท่านติดตามข่าวสารต่างๆ ผ่านทางสื่อประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

[ ]1. โทรทัศน์ [ ]2. วิทยุ [ ]3. หนังสือพิมพ์ [ ]4. อินเทอร์เน็ต [ ]5. นิตยสาร/วารสาร
[ ]6. อื่นๆ ระบุ.....
- ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ท่านเคยไปใช้บริการในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) หรือไม่

[ ]1. เคยใช้บริการ ประมาณ ..... ครั้ง

  - เคยพบเห็นคนสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์หรือไม่
( )1. เคยพบเห็น ประมาณ ..... ครั้ง ( )2. ไม่เคยพบเห็น
  - ท่านเคยพบเห็นเจ้าของหรือพนักงานมาบอกเตือนผู้ที่สูบบุหรี่หรือไม่
( )1. เคยพบเห็น ( )2. ไม่เคยพบเห็น
  - ท่านเคยพบเห็นแขกที่มาเที่ยวมาบอกเตือนผู้ที่สูบบุหรี่หรือไม่
( )1. เคยพบเห็น ( )2. ไม่เคยพบเห็น

[ ]2. ไม่เคยไปใช้บริการ (ข้ามไปตอบข้อ 4)
- ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ท่านเคยออกตรวจสถานบันเทิง(ที่ติดแอร์)หรือไม่

[ ]1. เคยออกตรวจสถานบันเทิง โดยจำนวนครั้งที่ออกตรวจประมาณ ..... ครั้ง และในการออกตรวจท่านเคยพบเห็นการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์หรือไม่
( )1. เคยพบเห็น โดยประมาณ ..... ครั้ง และได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

( ) ตักเตือน จำนวน ..... ครั้ง
( ) จับกุม จำนวน ..... ครั้ง
( ) ปรับ จำนวน ..... ครั้ง
( ) ไม่ได้ดำเนินการ จำนวน ..... ครั้ง เพราะ .....

( )2. ไม่เคยพบเห็น

[ ]2. ไม่เคย
- นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2551 เป็นต้นมา ท่านคิดว่าบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานบันเทิงที่ท่านพบเห็นโดยทั่วไป "ดีขึ้น" หรือไม่

[ ]1. ดีขึ้น [ ]2. ไม่ดีขึ้น (เหมือนเดิม) [ ]3. ไม่แน่ใจ
- นับตั้งแต่มีการประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิง (ที่ติดแอร์) ตั้งแต่วันที่ 11 ก.พ. 2551 เป็นต้นมา ท่านรู้สึกมั่นใจหรือไม่ว่าสถานบันเทิงจะปลอดภัยมากขึ้นจากปัญหาเพลิงไหม้

[ ]1. รู้สึกมั่นใจมากขึ้น [ ]2. ไม่รู้สึก (เหมือนเดิม) [ ]3. ไม่แน่ใจ

7. ในหน่วยงานของท่าน ได้มีรูปแบบการรณรงค์ หรือมาตรการต่างๆ ในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.....
- 2.....
- 3.....

8. ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎระเบียบต่างๆ ในช่วงที่ผ่านมาเพื่อออกตรวจสถานบันเทิงให้ปลอดบุหรี่ ท่านพบปัญหาหรืออุปสรรคใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.....
- 2.....
- 3.....

9. ท่านได้รับความร่วมมือจากสถานประกอบการในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงมากน้อยเพียงใด โดยที่ 0 คือ ไม่ได้รับความร่วมมือเลย/น้อยที่สุด และ 10 คือ ได้รับความร่วมมือมากที่สุด

น้อยที่สุด/ไม่มีเลย			ค่อนข้างน้อย		ค่อนข้างมาก		มาก		มากที่สุด	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

เพราะ .....

10. ท่านต้องการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามประกาศเขตปลอดบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อไปหรือไม่

- [ ] 1. สนับสนุน เพราะ.....
- [ ] 2. ไม่สนับสนุน (ควรรยกเลิก) เพราะ..... [ ] 3. ไม่มีความเห็น

11. ท่านมั่นใจหรือไม่ว่ามาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง จะถูกบังคับใช้อย่างได้ผลในระยะต่อจากนี้ไป

- [ ] 1. มั่นใจว่าจะได้ผล เพราะ.....
- [ ] 2. ไม่มั่นใจ เพราะ..... [ ] 3. ไม่มีความเห็น

12. ท่านคิดว่า จำเป็นหรือไม่ที่ควรจะมีกฎระเบียบหรือมาตรการต่างๆ ที่เข้มงวดเพียงพอเพื่อทำให้สถานบันเทิงเป็นเขตปลอดบุหรี่

- [ ] 1. จำเป็น
- [ ] 2. ไม่จำเป็น
- [ ] 3. ไม่มีความเห็น

13. ท่านคิดว่ามาตรการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ในช่วงที่ผ่านมา มีความเหมาะสมแล้วหรือไม่

- [ ] 1. เหมาะสมแล้ว
- [ ] 2. ยังไม่เหมาะสม เพราะ .....
- [ ] 3. ไม่มีความเห็น

14. ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ท่านเห็นป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงที่ติดแอร์ชัดเจนหรือไม่

- [ ] 1. เห็นชัดเจน
- [ ] 2. ไม่ชัดเจน
- [ ] 3. ไม่แน่ใจ/ไม่ทราบ

15. ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 เป็นต้นมา ท่านเคยพบเห็นการส่งเสริมการขายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในสถานบันเทิงที่ท่านเคยไปตรวจหรือไปใช้บริการ ในรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- [ ] ลดราคา หรือจำหน่ายบุหรี่/ผลิตภัณฑ์ยาสูบในราคาถูก
- [ ] แลก-แจก-แถม
- [ ] ให้ลองสูบ
- [ ] ขายผ่านพนักงานส่งเสริมการขาย (Pretty girl)
- [ ] จับฉลาก/ชิงรางวัล
- [ ] ให้สิทธิประโยชน์อื่นตอบแทนผู้ซื้อ เช่น แจกบัตรชมคอนเสิร์ต [ ] อื่นๆ ระบุ.....
- [ ] ไม่เคยพบเห็นเลย

16. ท่านคิดว่า การมีกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง มีส่วนช่วยแก้ปัญหาการสูบบุหรี่ในกลุ่มบุคคลต่อไปนี้หรือไม่

กลุ่มบุคคลต่าง ๆ	มีส่วนช่วยได้	ช่วยไม่ได้	ไม่แน่ใจ/ ไม่มีความเห็น
1. กลุ่มเยาวชนหญิง			
2. กลุ่มเยาวชนชาย			
3. ผู้ใช้ยาเสพติดในกลุ่มเยาวชน			

17. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ที่จะสนับสนุนให้มีมาตรการ/กิจกรรมดังต่อไปนี้

มาตรการ/กิจกรรม	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่มีความเห็น
1. รณรงค์ติดป้ายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงให้ชัดเจนยิ่งขึ้น			
2. ลงโทษสถานบันเทิงที่ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ให้เห็นเป็นตัวอย่าง			
3. จับปรับเพื่อลงโทษลูกค้าผู้ละเมิดกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง			
4. เผยแพร่ความรู้เรื่องกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิงต่อสาธารณะ			
5. จัดให้มีศูนย์บริการข้อมูล/รับแจ้งเบาะแสการทำผิดในการห้ามสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง			

18. โปรดระบุข้อเสนอแนะแนวทางควบคุมการสูบบุหรี่ในสถานบันเทิง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1.....
- 2.....
- 3.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ [ ]1. ชาย [ ]2. หญิง
2. อายุ ..... ปี
3. สถานภาพสมรส
[ ]1. โสด [ ]2. สมรส [ ]3. หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษาที่สำเร็จมาขั้นสูงสุด
[ ]1. มัธยมศึกษาตอนต้นหรือต่ำกว่า [ ]2. มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า/ปวช.
[ ]3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า/ปวส. [ ]4. ปริญญาตรี [ ]5. สูงกว่าปริญญาตรี
5. ท่านเป็นเจ้าของหน้าที่
[ ]1. นายตำรวจชั้นประทวน [ ]2. นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร [ ]3. สาธารณสุข
[ ]4. สำนักงานควบคุมโรค [ ]5. สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และยาสูบ
[ ]6. อื่นๆ ระบุ .....
6. ท่านปฏิบัติหน้าที่ในเขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
7. ที่พักอาศัยของท่านอยู่ใน [ ]1. ในเขตเทศบาล [ ]2. นอกเขตเทศบาล [ ]3. กรุงเทพมหานคร

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน